

זה השער לה'
צדיקים יבאו בו

ספר

שער יששכר

על מועדים וחדשי השנה

הועתק והוכנס לאינטרנט

www.hebrewbooks.org

ע"י חיים תש"ג

שחיבר מרן רבינו גאון הגאונים קודש הקדשים

עמוד אש ואורה שר התורה

מקובל אלקי רשכבה"ג

מוהר"ר חיים אלעזר שפירא ז"ע

אדמו"ר אבדק"ק מונקאטש והגלילות יע"א

במח"ס שו"ת מנחת אלעזר, אות חיים ושלום, רברי תורה,

חמשה מאמרות, חיים ושלום (עה"ת), נימוקי או"ח,

עולת תמיד, דרכי תשובה. (על הלכות מקואות ונדה) וכו'

ועוד חיבורים בכ"ק

ברוקלין נ"י.
סיון ה'תשנ"ב

צבחה פלגא עלי וכו' כי כל העשיות מליל הגאולה הזאת המה רומזים על גאולה העתידה צ"צ ויחזק אצינו יהיה המלדק אז לעתיד צ"צ צזה וכנ"ל. ויש לומר צזה הכמשך ג"כ עפ"י אהזמור הג"ל צכת"י שם שלמה (על המועדים) צענין כרפס שהוא רומ ע"ד הכי (צישע"י מ) כל הצער חזיר פירש"י ז"ל כל האדם הוא כמו עשב שהוא נמלל ויבש כן האדם ימות מהר והיינו לעורר לב האדם שחכיר יום המיתה וישב אל ה' וירחמנו עכ"ל (חכו יש לרמז אשר כונת הכרפס צחי קטנות א' דאמא שהמה הדינים היותר קשים והמה רומזים על הדינים ציוס ה' ה' ילגו). והנה כצבנו צדכרי חורה מהדורא חנינא (אות ס"ד) כי רמזו צסיוס וסוף מס' צ"צ ערב היואל לאחר חיתום שערות וכו' זהו יחזק אצינו שהוא היואל לאחר חיתום שערות היינו לעתיד לאחר חיתום שטרי חוצ שיאלו צעוה"ר על ישראל וכשצברם ויעקב לא ידיוקוס אז יצא יחזק להמליך בטענותיו ודמסיום פלגא עלי וכו' כנ"ל עיי"ש באורך צד"ת חכו יהיה ציוס הדין הגדול והנורא לאחר דינו שלאחר מיתה צנ"א חכו רמז הסמיכות כרפס (שהוא כל הצער חזיר לזכור לו יום וכו' ואחר כ"ז) יחז' (פלגא עלי שמחלקים לחלאים המלכ כנ"י שהוא מליצת יחזק לאחר כל חיתום שערות צאלף הצעני שהוא אחר צחי כרפס כנ"ל) יעזרנו הש"י בגאולה שלימה צנ"א.

ה. מחלקים המלכ השנייה לאפיקומן. הנה שמעתי מפה קדוש אהזמור הגב"ק הרב דפה אללה"ה רמז נכון ע"ז צעת הסדר, כי השלשה מלות הם חצ"ד כנגד אצרהם יחזק ויעקב והמלכ האמנעית היא כנגד יחזק. והנה יחזק יהי המלדק לעתיד לבא כשחז"ל צשצת (דף פ"ט ע"ב) ויאמר פלגא עלי ופלגא עלך ועי"ז יללו ישראל. ע"כ צעת זמן הגאולה צליל פסח מחלקים את המלכ"ה הרומח ליחזק שהוא יהיה המלדק צבחה פלג"א עלי ופלגא עלך וגם לוקחים חלק הגדול מהמלכ לאפיקומן ע"כ הסימן יח"ץ שהוא הרוב חלק הגדול מחיצת יחזק שהוא ג' אותיות מחיצת יחזק עכד"ה דפח"ח, ונ"ל צזה צצלין קל"ח. רמז מכון שלמדו ח"ל לח"ס ענ"י מה דרכו של עני צפרוסה (פסחים קע"ז) וע"כ משצרים המלכ ומחלקים לאפיקומן והנה לח"ס ענ"י עולה יחזק ועי"ן צספר צרית כהונת עולם ע"כ שפיר רק צהמלכ השנייה שהוא יחזק מקיימן צה לח"ס ענ"י דרכו של עני צפרוסה ומחלקים אותה ולוקחים הפרוסה לאפיקומן. וגם י"ל רמז כי מחלקים המלכ זו ה' שהוא מדת יחזק כנ"י לשני חלאים חזי הא' מעמינים וחזי הא' מניחים ע"כ צ"פ חל"י (אותיות יח"ץ) עולה יר"ח"ה שהוא מדת יחזק כנודע, ורמז עוד כי יח"ץ צגי ח"ק עפ"י המדרש מוצא צחוס' שצת (סוף פרי"א דמילה) אשר קדש ידיד מצטן (זה אצרהם) וחזק צשארז שם זה יחזק וכו' עיי"ש הכי יחזק שנקרא חזק חז עולה יחז' וכנ"י:

יחזר ממשהו חמץ שלא יחטא כל השנה כנודע וע"כ אם לב הישראלי יצטל כל חממו וממונו שהוא חיות האדם צשציל רצון הצורה יח"ש ועי"ז יוכל להיות קנאה גדולה בין השני מעלה אם צו"ד יוכלו לעשות זאת (וצלמח אהז"ל [צרכות ס"א ע"ב] שיש לך אדם שממונו צביע עליו מגופו והרי הוא לפעמים יותר ממס"ע ממש) ע"כ לגודל מעלתו חיקנו לומר לשון הביטול צלשון ארמי כדי שלא יקטרגו עלינו. ויהיה ה' צעזרחינו:

ב. מסדרים הג' מלות שרומזים על כיהן ל"י ישראל ר"ת כל"י צחוק קערה שהוא כלי כמ"ש אהזמור ז"ע צחפארת צנים על הגדה ש"פ צחחלה, וי"ל רמז הענין משחז"ל (סנהדרין כ"ב ע"ב) אין האשה כורתת צרית אלא למי שעשאה כלי, צסוד ואומר לך צדמייך חיי צ"פ שהוא סוד תרין דמים שיהיו שניהם עהורים כמצואר הכונה צסידור והיינו שהזווג צלילה הזו כמשוש חתן על כלה יש"ש עלך אלקיך כמ"ש צזה צמאמר זמן חרותנו (אות ה' עיי"ש) וכי יצטל צחור צחולה וגו' וגם הדם צחולים עהור מדאורייתא רק משום גזירה והעיקר ע"י עהרת היסוד למלכות צלילה הקדושה הזאת. ח"ש אין האשה (נקראת מדת מלכות רחל שהוא עיקר הזווג עם רח"ל צלילה הלז כנ"י צמאמרנו זה [אות פ'] עה"כ מושבי עקרת הבית שדח"ל אם הצנים שמחה זה רח"ל ורמז כי אש"ה ר"ת אם הצנים שמחה) כורת"ת צר"ת (הוא עהרת צרית קודש שמחה צא דם מילה שהוא חסדים יותר מדם פסח תרין דמים כמ"ש צסידור) אלא למי שעשאה כל"י (היינו שלקחה צחולה שהוא מדאורייתא דמים עהורים ג"כ כנ"ל והוא צחי הזווג כנ"י ע"כ כל"י ר"ת כיהן ל"י ישראל המה הג' מלות שזהו עיקר הסדר מדא"י צערצ תאכלו מלות) הבן אלו הרמחות צעכ"י:

ג. בקידוש. ורוממו מכל לשון וקדשו צמלותיו. המשך וסמיכות הדברים נראה כי הוא הכונה לדורות האלו צעוה"ר צהצצרות הקליפות צסוף יומיא חלן ויקראו להם יאניסעט"ן אשר אמרו ללשונו (לה"ק) נגציר שפתינו אתנו (צדקדוק שצדו להם) מי אדון לנו את ה' לא ידעו ואת חורתו לא שמרו רק צלשון העצרא"ש שלהם יחגאו ויסיתו רצים ואכמ"ל. אמנם צלמח ל"ש קדושת אומה הישראלית רק ע"י שמירת החורה והמלות חולת זה הוי"ן יאלו מכלל ישראל ואין נ"מ צכל לשון שמדצרים ח"ש ורוממו מכל לשון (צקדושת רוממות מעלת לה"ק, אצל רק ע"י וקדשו צמלותיו (רק זהו קדושת האומה) כנ"י:

ד. כרפס. יחץ. י"ל הסמיכות עפ"ימש"ל צשם אהזמור מהר"ש ז"ל אצדפה"ק כי מלכ ה' עושן יחץ כי הג' המלות הם כנגד אצרהם יחזק ויעקב נמלכ מלכ האמנעית כנגד יחזק שיאמר פלגא עלי ופלגא עלך (שצת פט:) ע"כ שצרים אותה לחלאל

חקר ע"י סיפור ילידת מלכים (זוהי המרבה לספר ביציאת מלכים הרי ז"ה משונה) (נודע גם כי ז"ה הוא צחי עולם הז"ה ותיבת ה"א צחי נעלם עולם הבאה הנסתר מעוה"ז ע"כ רומז כי גם הלדיק הקדוש מ"מ לעומת זה כל הגדול מחזירו ילדו גדול ממנו כשנחז"ל [סוכה נ"ב]. ולריך רחמים גדולים להנלל מתאות וקליפות עוה"ז כידוע מהלדיקים הגדולים וזהו שנאמר התועלת שנמשך לו מסיפור יל"מ לספר ולעבר נפשו גם של הלדיקים שכל המרבה לספר ביציאת הרי ז"ה גם צחי עולם הז"ה שלו משונה כשצ"ח נכסים שנעשו בעולם עוצים היינו שגם הגשמיים שלו בעוה"ז יהי משונה ומעולה בלתי ל"י לבדו ציחודים עליונים)

כ"ה. אפילו כלנו חכמים כלנו נבונים כלנו זקנים כלנו יודעים את התורה מזה עליונו לספר ביציאת מלכים. הדקדוק נודע וזי היה הקס"ד שהחכמים ונבונים זקנים לא יספרו ביציאת ה"א אדרבא עליהם המלוא יתור לדקדק ולהרבות בכל המלות ובפרט צמורה הגדולה דיל"מ אולם ירמח על הדורות האחרונים קודם ביאג"ל אלון יומי דחבלי משיח והמנהיגים הכופרים המסיתים ומדיחים לכ"י כל שום וכניכא דלית להו מאחיה מפלגה אינהו נפישו מין בעוה"ר ולריך לברר ולדקדק שלא יפלו בידן וברשחן כמ"ש בשם הלדיקים ז"ע ע"כ (תהלים לז) שומר נפשות חסידיו מיד רשעים (הרביים והאדמוריים הרשעים) יולם, וכן נודע בחומש היכל הברכה בשם רבינו הבעש"ט ז"ע מה שניבא ברוח קדשו שיהיו הרביים כארבע לרוצ באלון יומיא והמה יהיו מעבדי הגאולה בעוה"ר וכן עוד בסה"ק מהו וזהו שורש מנאלי מלכים שנחברו לרעה ל"ע כמו שערב בים לרה פסל מיכה וכדל"י צוה"ק ח"ש ואפילו כלנו חכמים כלנו נבונים (גאונים ונבונים) כלנו זקנים (רביים ואדמוריים זקנים בשערותם) כלנו יודעים את התורה (מועלות גדולי התורה) מזה עליונו לספר (לשון ספירי לברר וללנן) ביציאת מלכים (מי הוא מהם מלך הקדוש ומי הוא מלך הע"ר אשר עלה אדם והם הע"ר דחקין לישראל בגלותה) וכל המרבה לספר (לברר וללנן) ביציאת (כח') הרי זה משונה (כיון שהוא צדק ומדקדק שלא יהיה פתי מאמין לכל דבר ומנהיג בצעקות) וגם לריכין לזה תפלה להש"י לפעול סייסתא דשמיא שיכירו האמת מי הוא הלדיק אמת ומי הוא השקרן ל"ע וכח':

כ"ז. עוד י"ל בנוסח ואפילו כלנו חכמים כלנו נבונים כלנו זקנים כלנו יודעים את התורה מזה עליונו לספר ביציאת מלכים וכל המרבה וכו'. דהנה נשאלתי על נוסח כלליו זקנים מה ענינו לכאן כי מיירי בחב"ד ומה ענין זקנים לכאן באמנע חכמים ונבונים ויודעים שהוא חב"ד (וכן אמת כי צידור שלי נמלא כתוב מאדם גדול כולנו זקנים ח"ל דיקנא דל"א החופף על א"י אמנם עוד טעמא צ"ע) ונלע"ד שהוא הרבותא שזריכין לספר ביציאת גם כשנבאים לאור גדול צחג השפועות שהוא צחי זק"ן דיקנא דל"א גם אז לריכין לזכור שנחנו למדרגה זו רק ע"י ילידת מלכים בתחלה

חקר ע"י סיפור ילידת מלכים (זוהי המרבה לספר ביציאת מלכים הרי ז"ה משונה) (נודע גם כי ז"ה הוא צחי עולם הז"ה ותיבת ה"א צחי נעלם עולם הבאה הנסתר מעוה"ז ע"כ רומז כי גם הלדיק הקדוש מ"מ לעומת זה כל הגדול מחזירו ילדו גדול ממנו כשנחז"ל [סוכה נ"ב]. ולריך רחמים גדולים להנלל מתאות וקליפות עוה"ז כידוע מהלדיקים הגדולים וזהו שנאמר התועלת שנמשך לו מסיפור יל"מ לספר ולעבר נפשו גם של הלדיקים שכל המרבה לספר ביציאת הרי ז"ה גם צחי עולם הז"ה שלו משונה כשצ"ח נכסים שנעשו בעולם עוצים היינו שגם הגשמיים שלו בעוה"ז יהי משונה ומעולה בלתי ל"י לבדו ציחודים עליונים)

כ"ה. אפילו כלנו חכמים כלנו נבונים כלנו זקנים כלנו יודעים את התורה מזה עליונו לספר ביציאת מלכים. הדקדוק נודע וזי היה הקס"ד שהחכמים ונבונים זקנים לא יספרו ביציאת ה"א אדרבא עליהם המלוא יתור לדקדק ולהרבות בכל המלות ובפרט צמורה הגדולה דיל"מ אולם ירמח על הדורות האחרונים קודם ביאג"ל אלון יומי דחבלי משיח והמנהיגים הכופרים המסיתים ומדיחים לכ"י כל שום וכניכא דלית להו מאחיה מפלגה אינהו נפישו מין בעוה"ר ולריך לברר ולדקדק שלא יפלו בידן וברשחן כמ"ש בשם הלדיקים ז"ע ע"כ (תהלים לז) שומר נפשות חסידיו מיד רשעים (הרביים והאדמוריים הרשעים) יולם, וכן נודע בחומש היכל הברכה בשם רבינו הבעש"ט ז"ע מה שניבא ברוח קדשו שיהיו הרביים כארבע לרוצ באלון יומיא והמה יהיו מעבדי הגאולה בעוה"ר וכן עוד בסה"ק מהו וזהו שורש מנאלי מלכים שנחברו לרעה ל"ע כמו שערב בים לרה פסל מיכה וכדל"י צוה"ק ח"ש ואפילו כלנו חכמים כלנו נבונים (גאונים ונבונים) כלנו זקנים (רביים ואדמוריים זקנים בשערותם) כלנו יודעים את התורה (מועלות גדולי התורה) מזה עליונו לספר (לשון ספירי לברר וללנן) ביציאת מלכים (מי הוא מהם מלך הקדוש ומי הוא מלך הע"ר אשר עלה אדם והם הע"ר דחקין לישראל בגלותה) וכל המרבה לספר (לברר וללנן) ביציאת (כח') הרי זה משונה (כיון שהוא צדק ומדקדק שלא יהיה פתי מאמין לכל דבר ומנהיג בצעקות) וגם לריכין לזה תפלה להש"י לפעול סייסתא דשמיא שיכירו האמת מי הוא הלדיק אמת ומי הוא השקרן ל"ע וכח':

כ"ז. עוד י"ל בנוסח ואפילו כלנו חכמים כלנו נבונים כלנו זקנים כלנו יודעים את התורה מזה עליונו לספר ביציאת מלכים וכל המרבה וכו'. דהנה נשאלתי על נוסח כלליו זקנים מה ענינו לכאן כי מיירי בחב"ד ומה ענין זקנים לכאן באמנע חכמים ונבונים ויודעים שהוא חב"ד (וכן אמת כי צידור שלי נמלא כתוב מאדם גדול כולנו זקנים ח"ל דיקנא דל"א החופף על א"י אמנם עוד טעמא צ"ע) ונלע"ד שהוא הרבותא שזריכין לספר ביציאת גם כשנבאים לאור גדול צחג השפועות שהוא צחי זק"ן דיקנא דל"א גם אז לריכין לזכור שנחנו למדרגה זו רק ע"י ילידת מלכים בתחלה

הב' הפריעדיסטען כ"ל, ה'ד השנה זכרן שאין זכרן רוח חיים, באמונה הראויה צנין ליון וירושלים, בחומות אש מן השמים, צ"ב. וכמ"ש באור החיים הקדוש פי' זכר עכ"כ כי ימוך אחיך וכו' שפי' עתידין ליתן את הדין אדוני הארץ גדולי ישראל ומכאן יבקש ה' עלבון הבית העלוב עכל"ה עיי"ש ח"ש עומדים עלינו לכלותינו צדיעותם הנפסדות ועיי"ש יגרמו הצרות והכליה ר"ל) והקצ"ה מילנו מידם (וכמ"ש בס' אמרי קדוש כ"ל עה"כ שומר נפשות חסידיו מיד רשעים יאילם היינו מהרשעים המהיגים הצצועים האלו) כנ"ל:

ג"ח. צא ולמד מה ציקש לבן הארמי לעשות לעקב אבינו שפרעה לא גזר אלא על הזכרים ולבן ציקש לעקור את הכל לכאורה יפלא הלשון לא ולמד כי מה זה לימוד עמוק כ"כ שריכין ללא וללמדו (הלא זהו אמר מיד מה ציקש לבן כנז') אך הנה נודע בצ"ה"ק עה"כ (תהלים ק"ט) מאויבי תחבמני (כי לריכין ללמוד מאויבי ה' ותורתו איך הם הולכים הרשעים האלו לתאות נפשם ולמעשי תועבתם בכל לבם ונפשם צחק נמרץ מאוד, עכ"כ איך לריכין אהנו לילך זכח) מלתיך כי לעולם היא לי (החורה ומלתי) הוא נלחיות משא"כ הרשעים שהולכים לתאות נפשם ולעצירות היא רק לעו"כ"ה העוצר) עכ"כ ח"ש המגיד לא ולמד מה ציקש לבן הארמי לעשות לעקב אבינו וכו' ולבן ציקש לעקור את הכל (לריכין ללמוד ולידע איך הרשע הזה העמיק עד שאלו כדי לעקור את הכל נחליתו ח"ו ואת זה לעומת זה עשה אלקים ע"כ לריכין אהנו ללמוד מזה ולידע ביותר לעבוד בעבודה יתירה עצודת הש"י והעלאת הנלוות ולהעמיק עד תכלית הגרלה לתיוקן העולם) צ"ה.

ג"ט ויהי שם לגוי מלמד שהיו ישראל מאויבים שם גדול ועולם כמה שנאמר וזני ישראל פרו וישלחו וירצו ויעלמו במאד מאוד ותמלא הארץ אותם. י"ל דהנה היא"ה"ר מפכה לצ האדם צפרע צמריות סוף הגלות האחרון הלו כי נתחבר לעלת הציאניסטען הכופרים ח"ו וליך דרך "גוי" (שהוא נאציא"ן) היינו לאומיות בלא דת כראוי ואם כי כחשם על פניהם יענה בלי זקן ופיאות ואין להם נורת יהודי יאמרו הרשעים האלו כי לאומות ישראל הוא תקוע בלבותם ואין כדאי להתגרות באומות ורשעי ישראל לילך בזקן ופיאות ומלבוש ישראל רק העיקר עמונת הלז וכיוצא בעטנת היא"ה"ר, ויש שלא יראה לילך בדעתם הנכונה אבל עכ"פ נתקרה (בפיתוי היצר) שאין ללחום עם הציאניסטען ויתן בלבו ענוה פסולה לומר מי אנכי צמעשי שאוכל ללחום מלחמות ה' בגזורים הלא ידעתי מן ערכי. אמנם אם כונתו באמת לש"ש לריך ללחום למשן כבוד שמו ית' ותורתו גם לבטל ולהפקיר את מדת הענוה שלו כמו שפי' אהמ"ר זי"ע צפי תפארת צנים על ההגדה לבלן בדי"ה ואת המטה הזה תקח

סוטה והארכנו בזה במק"א [צד"ה מהדורה ד' אות ה' ואות פ"ד] וזהו החבלי משיח הם מצחי ילחיק שהוא יהי המלדיק לעתיד כדאי במס' שבת ועל ידו ובצחינתו יהיה הגאולה שלימה צ"ב רק עיי' הגבורות מקודם כמבואר בפע"ה שער חג המלות פ"ז עיי"ש ובצנ"ה צמאמר שבת נחמו ח"ש צירושלמי וארצ כתיב כמה ריבים עשיתי עמו עד שנחתי לו את יחזק שהוא יהי המלדיק צ"ב צביאג"ל וכמה ריבים יהי מקודם עד שנחתי לו זה וכן מ"ש אין חטא מיתן לי היינו כפי הק"ע ה"ל שהם היסורים וחבלי משיח שיהיו עד שיכחו לגאולה שלימה צ"ב והוא צמחי יחזק כנ"ל והנה עיי' לקמן עה"כ צעבר הנהר וכו' צזה היינו כי אצרכם הוא כנגד פסח כמ"ש צמדרש ובעור ריש ה' ר"ה אצל גאולת מזרים היתר רק גאולה ראשיות ועדיין אנו בגלות ע"כ העיקר להמשיך לתכלית העיקרי גאולה העתידה צ"ב ע"כ נמשך לזה דרש הירושלמי הרבה ריבים עשיתי עמו אורצ נעשיתי לו עד שנחתי לו את יחזק שהוא יהי המלדיק לעתיד צ"ב שזהו התכלית מהגאולה והרבה ריבים ואורצ היינו החבלי משיח והסתר פנים ר"ל עד שנחתי לו וכו' תכלית הגאולה שלימה צ"ה:

נ"ו. בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם וגו' ואקח את אביכם מעבר הנהר וגו' הנה צראש כל מועדות נשאת פס"ה וכל המלות המה זכר ליציאת מזרים וצפרע הלילה הקדושה הלזו ליל פסח שנתקנה רק צצביל יי"מ וזהו שאומרים הפסוקים האלו מהגדה של פסח מעבר הנהר וגו' ואקח את אביכם (אצרה"ם) אבינו שהוא כנגד פס"ה כמו דחשיב צעור סי' תי"ז צשם אחיו והוא ג"כ מוצא צשם המדרש) מעצ"ר הנה"ר (האותיות שהם מעבר אותיות הנה"ר היינו צלם הימנית [כי כל פינות שאתה פונה ל"ל לימין] הם אותיות דמד"ק בגי' פסח שהוא כנגד אצרה"ם כנז') וצראש הכל הוא פסח כנז': [ועיין לעיל באת הקדום]:

ג"ז והיא שעמדה לאבותינו ולנו שלא אחד בלבד היינו עיי' "שלא אחד בלבד" שלא האמינו באמונת אחדות הפשט ית"ש לבדו בהשגחה פרטית על כל פרט ופרט רק שיתפו שם שמים וד"ה היינו צחירות שכלנו או עבד העולם וכיוצא וכמו שכתבתי בדרשת שבת שובה צמאמר שובה ישראל (אות ה') עיי"ש עה"כ ולא נאמר עוד אלקינו למעשה ידינו. ועיי"ש שלא אחד בלבד (כנז') וגם שלא אחד בלבד כי לא האמינו צביאת ג"ל באחכה לו בכל יום שיבא וממילא פגמו באני מאמין וכו' צי"ג עקרים בגי' אח"ד, ועיי"ש) לכלותינו (באו עלינו הצרות האלו צעור"ר ח"ש עמד עלינו לכלותינו היינו העומדים עלינו צראשנו וכנ"ל [צפיקסא רשע מה הוא אומר אות מ"ג] צשם הקדושים מסערעליסק ובעל דברי חיים זי"ע והמה יפילו דעות נפסדות מלד ח' הציאניסטען צכמה מפלגות, ומלד

חטים, הענין יפלא לכאורה כי אם הוא לוח קודם מוחו לבניו דברים הנחוצים ביותר ימן שראה שהוא לא עלה לו יפה כשהחזיק במחלוקת נגד מלכות בית דוד ע"כ הזכירם מה כי נפגשם הוא, אבל מה זה ישוב אם הוא כפשוטו כך דעלית ברור זרע חטים וכי דוקא בעד החטים שיביו טושים דאג בעדם קודם מוחו (ואם מענינו שהי ראש הסנהדרין ויועזרן באחיותפל קודם לאתם למלחמה כדאמרי צרכות פ"ק והיינו שהי חכם ומייסדטעיר של המלחמה אבל לא מפרטי תבואות הארץ אקאנאמיע"ע), אלא ודאי רומח בזה כי אין תקוה וישועה רק מלכות בית דוד ציאגנצבית ולזה אין דרך ועלה רק לשבז אל הש"י ותורתו כמ"ש הרמב"ם בכלי תשובה אין ישראל נגאלין אלא ע"י התשובה וכיון שעושין תשובה מיד נגאלין וכמ"ש הזוה"ק אי ישראל לעין צאורייחא לא אשתכחין עוד בגלותא אולם לכל יעשו צלימוד התורה שיש דרך תעורבות לימודי הנכרים ודרכים אחרים שונים לחזק חק נברי כמו שעשו האגודיסטע"ן צימיו צין בארץ צין בחו"ל ישחיתו יותר מן הציונים הכופרים בגמורים כי המה האגודיסטע"ן ילצשו אדרת שער למען כחש כמזבן ע"כ הזהירם אל תחזיקו במחלוקת (ליך דרכים וכתות שונות רק בדרך אי להי ותורתו כדרך אבותינו ז"ל, וע"י"ז) ואל תמרדו במלכות בית דוד (שעשו בזה להתקרב למלכות בית דוד צ"ב ולא למרוד ע"י לעכז הגאולה צעו"ר ע"י דרכים זרים כאלו ח"ש צביאור) י"ע של עזרת (כשתקבלו התורה, תקבלו עליכם ללמוד וללמד לשמור ולעשות) ברור (צלי תעורבות לימודי חול ונברי) זרעו חטים (רק חט"ה צגי כ"צ אותיות התורה כמ"ש בהר"ח"ל כונת חג השבועות אשר הקרבנו חטים חט"ה צגי כ"צ ולא כמו בפסח שקרבנו שעורים כנודע ע"י"ש והיינו לימוד אותיות התורה בלבד ולא אותיות ולשונות העמים יותר מכפי החוק שיכריחו את הקטנים צעו"ר ולא לעשות תבואות ואגודות ולערב זאת בלימודי קודש כי הוא כלאים (שעטנו ממש). וע"י לא תמרדו במלכות בית דוד כמו. ח"ש שם להלן תניא אבא שאול אומר י"ע של עזרת ברור (כ"ל) סימן יפ"ה (צגי השני שמות עם יוד"ין שזהו יהי לעתיד צ"ב ציוס הכול יהי"ה וגר כנודע) לכל השנה (שיגזרו בשנה הזאת צי"ע של עזרת זה שיגאלו צ"ב) וכמ"ש בתחוב"ק (תיקון כ"א דף י"ב) כי בשבועות יא הפסק לעובד שנגאל צ"ב חכו הפסק בכה התורה שנקבל עלינו עתה צי"ע של עזרת ויקיים יח"ש הפסק ציומא דידן כמו שהלענו טענותינו צרי"ה העל"ט [ע"י מאמר חקע בשופר אות כ'] ח"ש צקב"ת כיוס חנני ה"א אשר הואחיד מאמ"ל מצית עבדים (שהי צפסת, מאכל עבדים קרבנו שעורים) כי עבד יש במלכות לו הרבה אדונים מש"כ"כ הן אין לו רק אב אי צי"כ חכו עתה בשבועות רק כי אחד ותורה אי ולא לימוד

נח. והקרבנות על הלחם שצעת כבשים תמימים וגר (ויקרא כ"ג י"ח) ע"י מ"ש לעיל במאמרנו (אות ט') צשם הרדצ"ז ז"ל צעמתי מלוח (מלוח דוד) צסוד שחי הלחם בשבועות צי חורות שצכתז ושצט"פ והוא שצעת כבשים זי קלוות ע"י"ש וי"ל לדבריו כי זי כבשים היינו מדה מלכות מדה ה"י מלכות פה חורה שצט"פ קרינן לה והנה בשבועות נעלה כה חכמינו ז"ל יותר מד"ה כמ"ש הרמ"ע ז"ל ומוצא צמג"א (סי' חל"ד) כי באמת מגיע זמן קבלת התורה רק ציוס זי דסיון וצא לרמח י"ע שני של גניוח אשר צא הצמן מדויק ציוס הכול ולא ציוס רי שהוא י"ע דא"ר ע"כ הוא צסוד מעלת חורה שצט"פ אשת חיל עטרת צעלה חכו י"ל והקרבנות ע"ל הלח"ם (נקרא חורה שצכתז לחם כדאמרי צמרדש לכו לחמו בלחמי זהו חורה שצכתז וכו') שצעת כבשים (שהוא מדה זי חורה שצט"פ כ"ל יהי "על הלחם" למעלה מתורה שצכתז כחי לאשר צא מעלת יוס הכול צמן מתן חורתינו להורות על ככה כ"ל צמן י"ע שני דדכריהם) כח:

צט. בפיוט ליוס אי דשבועות (במלוח כיצוד ח"ה) תפלתם קח ותאריך ימים ושנים, (ופי המפרש תפלתם היינו צקשחם מה שהם מצקשים ממך) ויפלא הלשון היחזק לומר "תפלתם" שהם מחפליים לצ"ד היינו לבניהם ואנו צשופעני עסקינן שאבותיהם המה צורים כאלו, אולם כנראה הוא הענין אשר אנו רואים צימיו דור תפוכות המה צנים לא אמן צם באמונת ציאג"ל יצט"פ, אם כי לרוח העולם רצו מיוס ליוס, המה יאפו רק לשלום העמים, וכאשר הארכתיו כבר נגדם צמקומות רבות. וגם כי אבותיהם צקשו והתפללו והיתה מנחתם לציאג"ל כמלוח עלינו המה ימאנו בזה ח"ש תפלתם (של אבותיו העושים) קח (לך, לילך דדכריהם להתפלל גם עתה על הגי'ל) ותאריך ימים ושנים (היינו לציאח גי'ל ועו"ר"צ כשאחז"ל צסוף חולין אריכות ימים היינו צעו"ר"צ):

ס. עוד שם צפיוע ותזכר פני נח, יאיר ללם אם לא תרנא, יפלא הלשון וכי מי שאינו רוצה והורג תפשות ממש יכה לראות פני השכינה אולם רמח עמשאחז"ל צנדה (יג ע"ה) על הכי (ישע"י ר"ז) שוחטי הילדים שהם שוחטי הילדים ר"ל היינו עון חטא פגם היסוד ולא זכר חיו למיחמי אפי דשכינתא ח"ש ותזכר פני נח (לקבל פני השכינה כציוכל) יאיר ללם (האלם אלקים שלך) אם לא תרנא (להיות בקלל שוחטי וכו' חיו כ"ל) רק לחקן היסוד צכללו לעובד כיה"ר צ"ב צ"ב:

סא. בש"ס צ"ב (קמ"ז ע"ה) חיר שלשה דברים לוח אחיותפל לבניו אל חביו במחלוקת ואל תמרדו במלכות בית דוד וי"ע של עזרת ברור זרעו

ותורתו למען כבוד התורה ויאל הפסק לעצב שיצא משיח לדקנו לגאלנו צדיק. חכו רמח חיי עוליים (שכח חורית דויד המליך שיכח חיי וקויים צדיקג' נגלה לעין כל חכו יכח חיי עוליים לחיקון העוליים שכול עתה צדח חרוב וברום ולהחיותו מחדש) נטע בתוכו (זכו נטע בתוכו שחלוי צנו חס נשז בתשובה חכה לציאג'צ' כמ"ש הרמז"ם [כח' תשובה] וכיון שטושין תשובה מיד נגאלין ע"כ נבקש שיטבר לבנו) יפתח לבנו בתורתו וישים לבנו להבנתו ויראחו וכו' למען לא נגע לריק ולא נגד לבבלה (לבלי חכלית בגלות המר חזק רק נשז בלמח) ועי"ז חכה לציאג'צ'א כח':

סט. ומ"ש "שבראנו לכבודו" וכלל לאו דוקא ישראל עם קרצו ברא לכבודו חלל "כל הכנראה ברא לכבודו כנ הכרואים מגדוגם ועד קטנם חולם הוא בענין אשר ניתן להענות צו דודנו צעוכ"ר מחבורות (כניונים מחרים ואגודאיים ודומיהן) שונים מדה ואמונת חוביק והמה רואים ליסד קאלאניטן בלחיק שזכו יכח ישוב ח"י ובחמח הוא חרבן ח"י כמו שציארחי במק"א צעכ"י (וגם חמרחי חזק מ"ש בחיים ושולם עכ"ת עכ"כ והשימותי אני את הארץ וגו' והנשארם ככם וגו' עי"ש) וחומרים שטושם לכבודו של מקום וכי זכ כבודו ית"ש שצישראל יפרקו מעליהם עול תורה ולימודם וינכו לעבוד עבודת אדמה לביות חכרי הארץ חלואים בלחיק (ובכר הרעיש על חזק בחשצין לגדול הראשונים רציו מהר"ם מרומנורג ז"ל כמו שכתבתי בכר בחשי ואכמ"ל) ובענין זה שזין כל המפלגות גם האגדוסטעין (הכצועים) כולן שזים לרעה נכשחית האמונה צדיאג'צ' והחזקת הדת כראוי וגם וכי זכו כבודו של מלך מלכי המלכים הקצ"ב ויוסד הארץ ובזרחא אשר יכח שלו (כיינו של ישראל) ח"י שכול צעוכ"ר רק צערך כ"ד פרסכ שלנו מדינה קטנה מאוד ומח רובן נכרים יושבי הארץ ומיעוט אחצ"י וגם חס יכח כל הארץ שלנו (אשר אין מליחא לזכ עפ"י דרך העצב) מה יכח מחלק קטן חזק, וכל המדינה כמעט אין צה ממש בגשמיות מדה הארץ. לא כן אנהנו במאמינים צדיאג'ל ושארץ לצי כתיב צכ בשחחז"ל (בגיטין י"ז). ולא חתפשט מקמעי וחתפשט ח"י צכל הארלות חכו כבודו ית"ש בלמח אשר יכח מלך על כל הארץ (גם צעשיי שצעשיי) ח"ש צרוך חלקינו שבראנו לכבודו (אשר ע"ז נעבוד לשז חלוי ית"ש ועי"ז צרא"י בראשית בריחא העולם צשזיל ישראל שנקראו ראשית ובשזיל התורה שנקראת ראשית ושמו של מלך המשיה קדם לעולם חכו כבודו והכללית מהמגיד מראשית אחרית עוב לגאלנו וכאשר נשז חלוי ית"ש לתורתו יגאלנו כמ"ש הרמז"ם כח' תשובה אין ישראל נגאלים חלל ע"י התשובה וכיון שטושין תשובה מיד נגאלין חכו כבודו ית"ש) ובדילגו מן החועים (שחומרים שזכו כבודו לעשות קאלאניטן צישז [כלומר, חורבן] ח"י

למחותיך וכו' ולעומתו להיפך ועי"ז נבקש שיתגלה יותר מקודם זה ולא יתאחר, כי זאת הייתה באחרית עי"ז חריה וגלות השכינה כצבול כנודע]. חכו י"ל משחחז"ל צנדרים (דף פ"א ע"א) מפני מה אין מזוין ח"ה ללחח ח"ה מצויה וכו' רצונו חמר מפני שלא צרכו בתורה חחלה ונריכח לבצין למח נקט שלא צרכו בתורה חחלה דייקא ומשמע שנחמתי קריחתן בתורה צרכו חונם לפי דרכו צעכ"י יוצן כי בדרך ח"ה ממונה על הכבוד רואה לנמוד חח צנו ג"כ כדי להמליח לו פרנסתו ושיכח חח"כ ממלא מקומו חמנס לא זו בדרך וכנ"ל ח"ש על שלא צרכו בתורה חחלה (צרכה ח"י חיינו כשכול בתחלת לימודו ש"ל רק נשמח חגם שלא נחקיים הכצטחח צדח"י "תורה חמח" כנ"ל וגם לנמוד מחוך יסורים ועירדות כנ"ל והמה רואים צמטרת כונחם רק צצרכה [כצ'י] האחרונה לביות צדח"י "תורה חמח" כשנחגלה צכר עוצה ושכרה צכר כח' שכם רואים מיד למען הקבלת שכר ולביות ממלא מקומו) ונאשר לא צרכו בתורה חחלה (צכונת הצרכה ח"י שכול חורח"ו ית"ש לצד) ע"כ הוא להם מדה כנגד מדה שאין צניהם ח"ה למנחות מקומם, וע"כ העיקר לקבל החוביק ללמוד מאהבה שכול תורתו ית"ש כח' ח"ש צרוך חלקינו שבראנו לכבודו ובדילגו מן החועים (עוד קודם שנתקיים) ונתן לנו "תורה חמח" שזכו עיקר הנסיון צמה שנגמור ונשמור ונקיים התורה גם עוד ערם קיום ית"ש הצטחתי ושכרה של תורה צדח"י "תורה חמח" כנ"ל וגם חיי עולם נטע בתוכנו כח' ועכ"ז בדילגו מן החועים המפתים צעלח הלייר ועי"ז לריכין לבודות ית"ש שחילגו מדרך שקר כח':

סח. ומ"ש וחיי עוליים נטע בתוכנו. שכול הסוף וקבלת שכר צנחלת שני עולמות כנ"ל מהכ' ועצדו לעוליים שכול יוצל העליון הגאולה שלימה צ"ב. צה חמרחי על מ"ש בחחחיק (חיקון כ"א וצער"מ פ' פנחם כח' לעיל צמאמרינו כ"פ) כי צחג השצועות יאל הפסק לעצב ישראל יפקון מגלותו וחוא צחג השצועות דוקא כי חס ח' צרגל אחר כמו צחג הפסק חז חיו יכולי נקטרג צשמי מעלה כיון שדין חז על פסק חז חס יפקון מגלותו צשנה חזחח ויוכלו לעורר קטרוג דצמארים חיו חזכרים צאלו הדברים שצכוחם נגאלו שלא שינו שחם ומלצושיהם וכו' ח' משח"כ עתה צסוף יומיא קודם הגאולה שגפרך הדור צמלואו צעוכ"ר צכל פרעיו וכללו (ובחרכתי קלח צדצרי מוסר ואכמ"ל) ע"כ דין רק צשצועות שחז הוא זמן מחן חורחיינו וכבוד התורה ע"כ הוא מליחא זכית צעדנו חס לא למענו יעש עפ"י מעשינו, יעשה נח למען חורח"ו ית"ש המחולל ומצחח בשחחז"ל (צחצות פ"י מ"צ ע"צ) צכל יום צ"ק יולחח מהר חורח ואומרת חוי להם לצריות מעלצונה של חורח וחאן מה נעני צדחח צחראח חדין צגודל הכסחח פנים ופני הדור וכו' ע"כ יעשה נח למען כבוד שמו

גב. ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל פירש"י (והוא מד' המכילתא) אלה הדברים לא פחות ולא יותר עכ"ל ויש לדקדק מדוע דוקא בפסוק הזה ואתם תהיו וגוי' קדוש' נא' הניין הזאת ונדרש, לא פחות ולא יותר וי"ל כי התוכיך בראשיתך מהמגיד מראשית אחרית ית"ש נותן התורה הזכירה על סופה בסוף יומיא אלץ אשר הוא התגברות הס"א ר"ל והתנגדות הקדושה כמאמרם ז"ל בסוף סוטה וצ"י חלק וסוף כתובות וכן בזה"ק ובתחומי"ק צמח מקומות וכן בכהרצ"ל ובשאר ספרי קודש אשר נהגו על הנסיונות שיכיר ליתר הפליטה השרירים אשר ה' קורא, להלם בהם, ויפרדו לכתות שונות, קראו בשמותם עלי אדמות, הלא השור שאין בהן רוח חיים, ולא צו בדרך נשנב לירושלים (כאשר ביראתי במק"א כי לאהיך נשנב רק בקיבוץ גלויות ע"י נם, צבאג"ל צ"ב) אצותו דכולהו דם טמא המה הלאהיטעעין שאומרים רק בלאומיות היינו גוי ישראל (נאלינא"ל) זהו העיקר, ועצרים ומכרסים דת תוכיך וצפרט צהי"ק אשר שמה ישמורו צעור"ר ויתרצו קדושת תורתנו ואמונת דתנו וכן שקר צימנים והמה מסיחים ומדיחים את כלל ישראל כי צלמא האומה הישראלית נבנית ונולדה מעיקרא רק על שמירת התוכיך ולא זולת ואי אפשר ללאומיות ישראלית בלתי שמירת תוכיך שצבת ושצעי"פ בכל פרעותיה ודקדוקיה כמו שא"ל לגוף בלי נשמה, אך גם אותן שהשנו צמדינת הגר וכיוצא, גם היראים, צענותם חשבו להיות פאטריאטעעין מפרחים על המדה כ"כ עד שאמרו (בתחלתו צאונם, ורק לפנים, וסופן צרנו) כי המה צעלם הונגאריים ויכחשו את קדושת האומה הישראלית מקור מחצבתם ורק אמרו שצעיניי בהגהת הדת המה הונגאריים-יהודים ועי"ז התערבו צגויים וילמדו מעשיהם וכו' וגם זהו איסור להכחיש את קדושת אומתנו, רק להוציא מלצ המינים הלאהיטעעין לריכים לפרסם כי מגדי לאהיטעעין אנו ושנאמר בפירוש שקדושת אומתנו תלוי רק בשמירת הדת כח' [כמו שביארתי פ"א בדרשה (ע"י צדכ"ה מבי"ק אות קריג באריכות עיי"ש) בפסוקי יונה שאמר עברי אנכי היינו שלא אכחיש גם נגד צגויים את מקור מחצבתי כי עברי אנכי (אבל בתנאי כפול) ואת ה' אלקי השמים אני ירא (להיות ירא ה' ושומר מצותיו בזה תלוי יסוד האומה) והארכתי עוד בזה צמלצ העולם כעת לבאר הפסוקים הקודמים שם], חיש בזה משרעיה צסם ה' ובלשנו ית' ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש (היינו צעת שורש התמידות עם צרי לקחנו לעם תורתנו גוי קדוש כמ"ש ועתה אם שמוע תשמעו בקולי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגולה מכל העממים היינו זהו מעלתכם וכחכם בצח"י ע"ס יותר משאר העממים כי שארי העמים צמח ללאומותם על שורש משפחתם ולשונם וכיוצא ואתם רק

והתעבות והתגברות קליפות העור"ז שיתגברו בסוף יומיא קודם בואת המשיח כי ראו כי בלתי אליהם הרעה (צקרוצ) מאת המלך מלכו של עולם ית"ש ועי"כ יתגברו עוד בכל מיני תחבולותם צסופס (כמ"ש צס' חסד לאברהם למחרי"א אולאי ז"ל) ה' יליגו, ועל כן יעמדו נגד עוצדי ה' ולומדי תורתו, החפלים ומשתוקקים למחר ביאתו, וקמו עליהם (לי"ע) מכל זד וכמבואר בסוף סוטה וסוף כתובות וצ"י חלק ולריכים ללחום בכל אלו הנסיונות שקמו עלינו, ה' יעזרנו צ"ב ועי"ז קיבל עליו ר' יוסף, גם בידעו זאת מה שיכיר הנסיונות מקליפות העור"ז והתגברותם בתכליתם, ואמר ייתי משיח ואיתיב צטולא דכופתא דחמריה שהוא רעי אל חמורו כנ"ל דהיינו תכלית התעבות והתגברות עור"ז עד שכינסו צנ"ל האו"ה של החמור"ר (חומריות) כח' וכל זה קיבל עליו לישב בתוך החצלי משיח האלו בין המגדים לקדושה והארי"ה הראויי רק. צעציל שיבא משיח צ"ב חכו מס"ג הרבה יותר מאשר יקבל עליו ליפטר מעור"ז כנ"ל, חכו שהחזיק עמו רב יוסף לאיש פשוט ופחות צרוצ ענותנותו כדאמר' בסוף סוטה וכנ"ל במאמרנו רק המעלה הזאת ידע צנפשו עכ"פ שמשחוקק הוא לציאג"ל שיתקדש ש"ש צעולם צ"ב והנה אמרי בתחומי"ק (תיקון כ"א דף כ"ה ע"א) ועיי"ש צבאר לחי ראי וצרי"מ פי פנחם (דף רצ"ו ע"א) שצצבויות ילא הפסק והגמ"ד שילאו ישראל מהגלות עיי"ש ח"ש רב יוסף אי לאו האי יומא (חג השבועות שהוא זמן פסק הגאולה בצכות קבלת התורה שילאו מהגלות [כי צלמא הולכין אחר הרוב עפ"י התורה והתורה רוצה ככולה א"א לקיים צגלותנו רק ריע כל היום ושמי"ג מלות תלויים צארץ שנשנב צ"ב לתוכה וכמ"ש מזה במק"א] וצבא ה' שורש חלק נשמת רב יוסף ביותר שמסר נפשו צעד זה גם לסבול חצלי משיח הדי שקשים יותר ממיתה ר"ל רק שיבא משיח צ"ב וילאו מהגלות, חכו העיקר צלמא, וחשצ צנפשו שולול זאת התעלה [שההוא יומא דקגרים לזה כנז'] שמתפא לגאולה צלמא, אז) כמה יוסף איכא צשוקא (והוא איש גרוע כמוהם רק המתלה הזאת כח' כן חשצ צרוצ ענותנותו) חיש שחכה לגאולה שלימה צמכרה דין צכ"י :

וגם י"ל צמ"ש רב יוסף צטולא דכופתא דחמריה כפירש"י הרעי של חמורו, דהנה צמשי"ה צדקנו נא' (ישע"י יא"ג) והריח"ו ציראת ה' שיכ"ה צסוד הרי"ה כי הרי"ה לא נפגם כוודע צמגי"ע וצבני יששכר האריך בזה צמאמרי מרחשון ואדר צכ"מ נמלא כי אלו הקליפין הם צרי"א המעיקים לציאג"ל ומעכבים ביאתו אינם צצח"י רי"ה עוז רק צצח"י רי"ה רע חיש שישצ צלל הרעי"י (שהוא רי"ה רע) היינו הניגוד למשיח צדקנו. צרי"א העיר הדי. וצודאי הוא דבר הקשה ביותר לישב בין צרי"א רשעים כאלו ואעפ"י קיבל עליו כדי שחכה לביאתו כיח"ר צצ"א :

ולא זו הדרך לביאג' וליושעת ישראל האמיתיות (והארכתי
כזה בדרשה קודם הקדושה הזאת ח"ש וגר'י
ואכמיל) כי ילולנו מהם ומימותם כאשר נבאו חכמי
הפייטנים בשבת שלפני שבעות מכל העצרים. פרשו
מכמרים. ויפחוני זרים, לעצור עצות זרים. וזאת
הע"ז גם העכרים צימיו יודעים שאין זה ממש רק
זהו המכמרים שפרשו מכל לך קראו בשמותם, בחצותם
והמה זרים מאמונת אומן האמיתיות וגם הפריעדיסעין
(רודפי שלמוני'ם שלום העכרים) פרשו מכמרים לפגום
חיי באמונת אחכה לו בכל יום שיבא רק שיאמרו ביאג'י
צ"ב וכבר הכו על קדקדם צם, משמיע ישועה קובץ
מכל דחיל וספיק'ך זה והמה ג"כ בכלל הזרים המסיתים
ומדיחים, ובי' יושיענו ויעזרנו צ"ב צביאג'י כאשר הוא
הזמן בחג השבעות כמ"ש בתחוב"ק תיקון כי"א (דף
ג"ה ע"ב) ועיי"ש בבאר לחי ראי לאחמירי זי"ע:

ג. א"י צמ"ש רב יוסף אי לאו הכי יומא כמה יוסף
איכא בשוקא [פ"י לעיל בזה אות ב' (ובכמלויין
שם לדברינו) ואות ג"א] וי"ל עוד דאכא בסוכה (דף
כ"ז ע"ב) אמרי אב"י הוה ניום (פירש"י ביום) כדמצייל
מפומבדיתא לבי כוזבי (עיי"ש בפירש"י) קרי עלי רב
יוסף עד מחי עלל תשכב מחי חקום משתק ואמרי
שם מקודם לזה אמר רב אסור לאדם לישן ביום יותר
משינת סוס שתין נשמי (פירש"י מפני ציעול תורה)
ורב יוסף מחמיר עוד יותר כנ"י עיי"ש והוא כשיעת
הרמזים דגם כלילה יש למעט בכל האפשרות משינת
כמ"ש הרמזים (פ"ג מהל' ח"ת ה"ג) הרי"א לכות
בכתרה של תורה ישמור לילוחיו ולא יאבד אפי' אי' מהם
ח"ש רב יוסף (לשיעתו, דלריבין למעט לגמרי בשינת
כנ"ל) אי לאו הכי יומא דקגרים (שניתנה תורה)
ואמרי בעירובין לא איברי לילה אלא לגירסא ומכ"ש
ביום שאינו זמן שינה וכמ"ש המ"א בזה שאל קן נעורים
כליל חג השבעות והאי יומא דקגרים להורות שגם
כלילה של יום זו לא ישנו כלל ולילה כיום יאיר בכל ימות
השנה ח"י לא יחו בתורה) כמה יוסף איכא בשוקא
(הייתי מתגרר בשינה בעלתיים כדרך אנשי השוק הבורים
והע"ה במצלים ימיהם בשינת האולת. ובר' רב יוסף
בסוכה עד מחי עלל תשכב) כנ"ל:

ד. במדרש מוצא בספרים (וקל"ה ב' זה בשם
ירושלמי, וצירושלמי אינו בנמצא) ר' חייא
נפיק לקרייתא חזא דמחללי עזרתא כתב צפיסקא עזרת
תחי' לכם תחי' לכם עכ"ל והנה כל עובר ישתומם מדוע
כתב זה "בכתב" צפיסקא דיוקא הרמז הל' וכלל ה"י
לו לאומרו צ"פ דרך מוסר ודרש להזהירם שיחיו
רק אם ישמרו מלחלל עזרת ולא לכתוב כי דברים שצ"פ
אי אחת רשאין לכתובן וצימי ר' חייא עדיין לא הותר
לכתוב ש"ס ודח"ל ולמה כתב זאת בדרשה דקא חולס
י"ל כי הנה חג השבעות הוא צחי' עץ החיים [ובגם
כי בתורה לא נקרא שבעות בשם עזרת רק חז"ל קראוהו

ימן שמוע תשמעו בקולי ושמרתם את צריתי היינו
תורתי וכו' התאחדות האומה הקדושה הזאת ח"ש וגר'י
קדו"ש היינו קדושי"ת תורתי ושמירת מלותי וכמ"ש צ"י
קדושים כ"מ שאתה מולא גדר פרוש שם אחת מולא
קדושי"ת והגר'י הזה נתייסר רק על קדושי"ת הדת
כנ"י ח"ש) אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל
לא פחות ולא יותר (היינו כי באלו הדברים של ענין
גוי קדוש "לא פחות" היינו שלא תכחיש קדושת הלאומיות
כנ"י. אבל "לא יותר" לא תרצו תדברו גבוה בזה להפליג
בכזב ולא ילא עתק מפיהם לומר שהעיקר הוא הצחי'
גוי היינו הלאומיות כדרך כפירת הלאומים עכ"ל רק
להחזיק בצחי' גר'י קדו"ש שחלוי זצ"ל כמו בגוף והגשמה
הלאומיות והדתיות) כנ"י:

וד"ש (צ"י ותתחנן) כי מי גר'י גר'ל אשר לו אלקים
קרובים אליו כה"א בכל קראנו אליו (היינו
שזה גדלות הגר'י הזה שאנחנו צחי' גר'י קדוש
הדברים כה"א בכל קראנו אליו רק אליו נתפלל ונקום
וכו אלו דברים ומבאר הכי יותר) ומי גר'י גר'ל אשר
לו חקים ומשפטים לדיקים ככל התורה הזאת וגר' (היינו
שהגר'י הזה צמעות גדולתו נתייסר על החקים
והמשפטים והתורה הזאת כנ"י. ופן יחשבו כי לאורך
בין האומה לריבין להשכלת חכמת חילוניות לפני העמים
וחו' הבילדורג שלהם אבל באמת לא כן הוא וע"כ
כח"ב) כי הוא חכמתכם וציתתכם לפני העמים אשר
ישמעון את כל החקים האלו (היינו לא לצד משפטי
התורה שיש בהם טעם חילוני ג"כ אלא גם החקים
של תורה) ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הלו
(גם בזה תלוי גדלות האומה הגוי הזה כשלמוד תורתו
הקדושה ורק בזה יאמרו העמים כי עם חכם ונבון
אנחנו) כי מי גוי גדול אשר וגר' (כנ"ל).

וע"כ אנו מצרכין ברכת התורה על מכון זה בפשיטות,
אשר בחר בנו מכל העמים (ועשה אותנו לעם
מיוחד והייתם לי סגולה מכל העמים כנ"ל) ונתן לנו את
תורתו (רק ע"י שנתן לנו את תורתו ע"י נבחרינו לאומה
מכל העמים בצחי' גוי קדוש) כנ"ל.

ובזה שכתבנו כי הלאומיות והדתיות באומה הקדושה
כמו גוף ונשמה אשר א"א להפרידם שיהיו צחיים
חייתם ואמרתם בזה ע"ד לחות כי הלאומיות ע"י
שם נאציאלי' ולא מאמינים ודחיים הלא המה בגוף
צלי נשמה וחו' פגרים מתים היינו שאחז"ל רשעים
צחיים קרויים מתים והם מעמלים כמה כל הנוגע
בהם שם אצי אבות העומאח ומהם נלמחו הענפים
חולדות העומאח כמו המחראכיסעטן, יושביצסעטן, וגם
אגודיסעטן, ודומיהן אשר התלכשו באדרת שער למען
כחש ובאמת גם המה נגד התוכ"ק צלימודי החילוניות
אשר ירלו ח"י להפץ אשר צילדי נכרים ישפיקו צן באה"ק
צון צח"ל צפרע באה"ק ותבאו ותעמאח את ארצי
בהשולטין שלהם גם המה נוטים בזה לשיעת הלאומיות עכ"ל

לאמעריק"א ומשם ילאו לאליהם) ה' ישמרו ויגאלנו גאולה עולם ז"צ:

צב. באקדמות, עליה רמז דין הוא וכו' שצנח ליה בשצן תקוף הימנותא. י"ל עפ"י הירושלמי [פ"א ה"ג דערלה] האי מאן דאכיל דלאו דילי צהית לאסחכולי צאפי וע"כ כשאין עומדים בנסיונות הגלות והשצ"י שעל זה צאנו לעו"כ"י ורק ע"י נחנה לנו החורה כמ"ש [בשצח פ"ח:] שהשיצו להמלאכים שאמרו חנה הודך על השמים, יא"כ"ר יש ציניכס, למאריס ירדחם וכו' היינו מקום ערות הארץ והנסיון הגדול, וע"כ נלחו את יארס הרע וכו' גדורים צערות וכן כיוצא רק ע"י הנסיון שיעצרו את הש"י וכו' עיקר התכלות וי"ר לפניו יח"ש ח"ש שצנח ליה בשצן תקוף הימנותא (היינו חוקף האמונה להחזיק אי"ע צעח הנסיונות גדולות ונוראות בשצין גלות המד והארץ וע"י צא הנ"ר לפניו יח"ש ציחר וצצות זה חכה לגאולה) עליה (בציכול) רמז דין הוא (שלא יערכו לכבש פניהם כמו דאכיל דלאו דילי [כג"ל מהירושלמי] רק עליה רמז דין הוא פא"פ) ח"ש מעילי ציח חונגא לצבדי דשכינתא (היינו צציכול פא"פ) כח:

צג. ברהגים האדוקים והחסידים להאריך בצרכה אהבה רבה ציומא לשצעות חג הקדוש הזה (ומלכד טעם הפשוט כי אז הזמן קצלת החורה להתפלל על פתיחת עינים והארות לימוד החורה לשמה וציר"א כזה מה לעשות עוד) י"ל עפ"י המצואר צחלודת יעקב יוסף עכ"ה [פ' ואלר] צסס רצו הוא רציו הגדול הצטש"ע הקדוש ז"ע שנאמר לו מן השמים הטעם איחור ציאת המשיח שאין מאריכין צאהבה רבה עי"ש ואם זהו לכל יום עאכ"כ ציוס הזה (היינו צ' ימים אלו ציומא אריכתא) ואשר מצואר צחלודת [תיקון כ"א וצרע"מ פ' פנחס] כי צחג שצעות יפקון מן גלותא (ועי"ש צצליר היינו שאז עכ"פ ילא הפסק עפ"י החורה שנפדה צנה האחת) [ועי"ה עוד דצצרינו צזה צמאמרינו הלז] וזהו צחג השצעות אשר הוא זמן הגאולה לריכין להאריך יוחר צצרכה אהבה רבה כדי שלא לאחר ציאת המשיח רק לקרצו צ"צ ודצר צעתו מה טוב כח. [ועי"ה מ"ש צד"ה מהדורא ח' אות ל"א]:

צד. אומרים (קורין) רוח ציוס צ' לשצעות, ועיין בטעם צצכור שור ומוצא צשע"ת סי' חל"ד סי"ק ו' שצו נפטר דוד המלך כמ"ש צעלרת חנות והקצ"ה ממלא שנותיהם של לדיקים מיוס ליוס וא"כ צו נולד עי"ש אמנם קשה לכאורה דהא עכ"פ צא"י לא ה"ה אז רק יו"ע אי' שצצעות חכו יוס ו' כמו עתה, הגם שציארנו צזה צמאמר זמן מתן תורתנו צעב"י דנתינת החורה העיקר ה"ה ציוס צ' לשצעות ז' צסיון מ"מ גם לפי"ד החק יעקב עפ"י הש"ס צר"ה עלרת פעמים צא צחמשה פעמים צששע פעמים צשציעי וא"כ כל הג' ימים הם זמני מתן חורה וכמ"ש שם ואכמ"ל,

ורמשים לעצוד להם על הארץ רק יחפשו צעומק ה"ס חולעת קטן לעצדה (וכן לריכ"ה ציחרו ההמשך להלאה. וי"ל שהחור הקצ"ה לעצדו צחמת צלי נגיעה עלמו ולא צצחי עצד שצוד לאדונו צשציל שצר ופרס שנותן לו וחושצ צכ"ע גם צעה עצודתו לאדונו צחמונה רק למצן ירבה לו שצרו משא"כ הבן העצוד לאציו צמסחרו וציתו הרי כל כונתו לאהבה ועצות הבית הגם הוא של אציו ה"י צלצו כמו שה"י שלו וצכן עוצד צחמת לרזון אציו ח"ש אכ"ה ה"א אשר הולאחיק מארץ מאריס מצית עצדים (מחמדא ודעשה של עצדים כמו שה"י צחמ"ל לעצוד רק לעוצה עלמו וכמ"ש [צמדצר י"א - ה'] זכרנו את הדגה אשר נאכל צמאריס וגר וכן צשצחנו על סיר הצצר וכיוצא צכ"ע והולאחם מה רק לעצדו יח"ש כמו צן העצוד לאציו כח) לא יכ"ה לך חלבים אחרים (צחי ע"י העצוד את עלמו כמ"ש צחוצה הלצצות על הפניות ועל הגאות לעוצה עלמו) על פני (שלא חעשו הע"י כח' על שמי ופני היינו שיאמרו שכוונתם לש"ש חכו הפנימ' ופירמ"ל שלהם לש"ש ועוצה ישראל כמו שאומרים צימינו האלינסעטן והאגודוסעטן והמחרחחיסעטן וכהנה כל שום וחניכא דאית להו) לא חעשה לך פסל וכל חמונה (כל החמונות והארגאנע"ן לעוצה עלמו שנק' ע"י כח) אשר צשמים ממעל (שיאמרו שכוונתם לשמיים צמחשצה של מעלה והחרומות) ואשר צאר"ן מתח"ה (גם כשיאמרו האמת שכוונתם לעוצה עלמם ולעשות קאלאניע"ם צאכ"ק וחושצים רק לעוצה עלמו היינו צחי אר"ן מתח"ה צמחשצה החחחח"ה רק לצורך עלמו ופרנסתם) ואשר צמים מתחת לארץ (זהו רומ דרכו והשפעתו של אמעריק"א אשר צחחלה חשצו חכמי העצב כי שם צמקום אמעריקא צמקום חוקיינו"ם שהוא מקיף את כל העולם אשר שם ג"כ מי ה"ס עד שצא קאלומצו"ם ומלא שם ארץ ודיוורס צי"א. וצחמת צצו"כ נודע עוד זאת מקודם דאמרי' לחד מ"ד כמו דאית דיוורין למעלה כך אית למטה [צכדור הסוצ] אשר שם א"א לפרש צענין אחר רק על דיוירי ארעא דאמעריק"א שם א"כ הם נקראים צמ"ס אשר מתחת לארץ יען שחשצוהו למקום מים מתחת לארץ נגדנו וצדיעותיהם עתה החפשות כלומר הטפשות זה רן לא"י חכו רן מא"י לאמעריק"א, וכל רוח אמונה ויר"א חין צהם וצפרע צקדושה הארץ ודת חו"כ. נער קטן יכחצם להמאמינים צזה וכי"ל ע"כ) לא חשחחור להם (לנעות לדיעותיהם) ולא חעצדם (להכניע אי"ע למחמחיהם) כי ה"א אל קנא פוקד עון אצות על צנים על שלשים ועל רצעים (כי העון חלוי צראש הצאים לאמעריק"א או צמנינו לא"י [פאלעסטינא] כאשר ילאו צניו מדה ישראל חס רצ או מעט עכ"פ דור ג' או ד' צודאי ילאו לגמרי ח"ו מן כלל היראים חמור אשר הנשארים צחול צן היראים לא היו צניהם ודורותיהם אח"כ מקולקלים כ"כ וע"י מחכיר שצו נחשצ לעון להאצות עד דור ג' כיון שצציאוס

עשו כנז' וגרמו לרות אריכות בגלות ע"י), אמנם יש נחמנות ע"י דהא זהו רק נר' יהודה דמין צמיני לא צטני ואנן פסקין הלכה כחכמים כי מין צמינו בטל ודבר נח צט' וכלן יש לאלפים ורצנות לבטל כנ"ל ונמח לא נחצטלו עדיין דמעותיו של אותו רשע אמנם יש להבין הענין עפ"י הר"ן הידועים בנדרים (פ' הנודר מן המבטל) ומוצא ביו"ד (סי' קצ"ב) בש"ך שם וכנודע בכל הפוסקים סברת הר"ן דמה דפליגי רבנן על ר"י ואמר מצי"מ בטל הוא רק משום שהם חלוקים זה מה באיכות היינו שזהו איסור וזהו היתר ע"כ גם כשכן דומין זל"ז בכתובות מ"מ חלוקין הם באיכותם היינו לגבי איסור והיתר ולא דמי לדם הפר ודם השעיר כגומר שכשרים לזריקה ע"כ אין מצטלין זל"ז משא"כ בשחלוקים באיכות כנז' וע"כ בדשיל"מ שעתיד להיות יתיר ואז יהיו שניהם שוין גם באיכות אז גם רבנן נטו לחומרה דר"י ומטעם מצי"מ דשיל"מ לא בטל. והנה לענינו בזה בודאי דנין רק על האיכות הדמעות על איזה כינה הם כי הכל במשקל אל דיעות אשר לו נחכנו ענינות ויודע תעלומות לב עיי' רמב"ם (הל' חטוב פ"ב הל' ז') כי הוא יח"ש יודע כונת כלל אם יצאו על לרכי גשמיות עוב"ז או על גלות השכינה ובקשה ותחנונים על הג"ל צ"ב ע"כ אין עכ"ל רק לסלק מדעותיו באמת כל לרכיו גופו וענינו רק נצב על הגאולה שלימה צ"ב וזה יחי' כמו דפסקין בתעורבות מינו ושאינו מינו דאמר' סלק את מינו ושאינו מינו רבה עליו ומצטלו דבז' יחי' סלק את מינו שזהו מגמת עשו על עוב"ז כנ"ל ושאינו מינו (היינו לרכי גבול והתכלית של הגאולה שלימה ע"י לא ביקש עשו כלל יהיה מין צשאינו מינו עם הדמעות שלו ופסקין אז דשאינו מינו) רבה עליו ומצטלו, ונוכל לבטל כנז' דמעות שלו באלפים הרבה דמעות על הג"ל שכן מצשאי"מ עם דמעות עשו כנז' ומצטלים אותם.

והנה אהובי אחיי ורעיי עתה הוא השנה הששית בתוקף המלחמות והלחות הנוראות כמה וכמה אלפים מישראל שנשפך דמם כמים על חללי שדה ונשאר חלמות ויתומים לאין שיעור, אוי ואבוי. ועתה היסורים הולכים ומתגברים מאד ובניי מוכים וגולים בכל המדינות באופן נורא מאד כל יום קשה מחבירו, ובא"י ירושלים עי"יך באו פריזים וחללוה בממשלת הלאומים ע"י הארורים ולפי דרך הטבע אין אופן לשום איש יהודי ירא ד' ליסע לאה"יך להתנהג שמה עפ"י חוב"יך כאשר נהגו עד כה הזקנים וכל מי שרצה לעבוד את הש"י על אדמת הקודש, והנה אמרנו אתמול במליחות זכור ברית צי"ר וכו' ירושלים מדבר שממה היתה אמנם עתה בעוב"ר הוא גרוע יותר הרבה כי אם היתה שממה וכשחז"ל (בשבת קמ"ה ע"ב) שכי ר"ב שנים אחר החורבן מעוף עד בכתה נדרו אינו נרע גדול כ"כ כמו עתה בעוב"ר שהוא כמאמר ר' תנחום (בשבת

וזהו נקבל על נפשותינו באמת וכשנזכר לגאולה במהרה דין ממינא יפטרו מכל הלחות האלו ונלח נרוחה ובכל הישועות בקרוב א"ס.

יב. אנו אומרים במחמור קודם התקיעות יבחר לנו את נחמנו את גאון יעקב אשר אהב סנה ענה אלבים בתרועה ה' בקול שופר. ניישג הדיוק מדוע נקט את גאון יעקב ובהקדם דברי הש"ס סוף ברכות (ס"ד ע"א) יעקב ה' ביום לרע ישגבך שם חנקי יעקב חנקי יעקב ונח חנקי אברהם ויחזק מכלן נבטל הקורה שיהיה צעזי הקורה ופירש"י שיהיה צעזי הקורה אם בא לעטלה מקום למקום נחתה צבין כגומר יעקב שכל הצנים שנו וערה בגידולם יבקש עניהם רחמים עכ"ל, והנה מקובל בידיו מלכותיו הקדושים ז"ע בשם הגה"ק רבי ר' שמעלקא ז"ע מנ"ש כי בא לתקיעת שופר ביום ה' דר"ה לביכ"י ונחשורו מאוד הלצור וצכו כני רב וגם ביום ז' דר"ה צבא לתק"ש געו צכ"י מחוד והמליץ ופי' אז ביום ז' דר"ה לפני תק"ש מדוע לא בא בן ישי (היינו שחטוב השאלה מדוע לא בא בן ישי משיח לדקנו נבא ולגאלנו מגלות המר הלא וכבר ראיתי בעת רלון תק"ש נחשורתם צכ"י, אמנם) גם תמול (ביום ה' דר"ה) גם היום (ביום ז') אל הנחם (רק על הפרנסה ולרכי גשמיות) שאין משימים לב ענ לער גלות השכינה מאריכות גלותנו נבקש על הג"ל כראוי כי על כן עדיין בן ישי לא בא עכ"ל. ובענין זה י"ל מה שאומרים בשם הלדיקים רבותיו ז"ל בעוררם רחמים על כ"י והגאולה שלימה אז ענו ואמרנו בטענה גדולה הלא סיבת אריכות גלותנו שאנו תח"י עשו הוא אדום בשביל השתי דמעות שהוריד אותו רשע ענ הברכות שלקח ממנו יעקב ושם נאמר הוי גביר וגו' ונאמר נו והי כאשר תרד וגו' וכי בשביל ז' דמעות יתארך הגלות כ"כ הלא זה כמה וכמה מאות שנים בכל זמן ועידן (ובפרט צימים נוראים) אשר כלל ישראל שופכים לב כמים ומרבים דמעות שליש אשר אם נחשוב כנ אותן דמעות ילטרפו לימים ונכרות רבים וזה קי"ל בתורה אחר רבים להקות והיו לריבין להתבטל ז' דמעות של אותו רשע באלפים ורצנות דמעות של ישראל. אמנם שמעתי בשם הלדיקים ז"ל שהוא מטעם מין צמינו לא בטל וכיון דהדמעות של עשו הרשע היו על עניני עוב"ז וברכות משמני הארץ וגם אם ישראל יצאו דמעותיהם על עניני לרכיהם הגשמיים בעוב"ז א"כ הוא מצי"מ ולא בטל אפי' באלף ע"כ לא בטלו עדיין דמעותיו בעוב"ר וזהו אריכות הגלות. ומלאתי עתה זה צט' אור חדש (חות יאיר) להגאון בטל אור חדש ז"ל בדרוש אור החור עיי"ש. (ובזה יש להבין מה דלוח בתחור"ק על דבאין לבי כנישתא צימים הנוראים האלו ולוחין ככלבין כנ לא חיי כנ לנח מונח והיינו שזהו דקאמר עליי לוחין ככלבין וכו' ומשום שמחפלים בעיקר רק על לרכי עוב"ז כנז' ע"כ לא נחצטלו דמעות של

חוי"ק ומשפ"ט שמשיכין למדת ישראל יעקב ח"ש תגיד ליעקב דבר חוי"ק ומשפ"ט והענין כי ע"י השופ"ר חזרין בהשפ"ט כמ"ש בזוהר במאמר שאומרי קודם התקיעות „ובני נשא חייבין אז מחטאיהון” וכמ"ש הרמב"ם רמז השופ"ר עורו ישנים מחרדמחכם משינת האולת נשוב מחטאיו. והנה האריכו זאת בספרי הדרוש כי באמת איך יועיל בפרט לאחר גז"ד לבטלו דברי הוא כשינוי רגון ח"ו למעלה וחירלו דהאדם כשפושא חשבה אז נשתנה הוא בעלמו ונעשה כברי חדשה כבר שנחגיג בקטן שגולד וממילא גם אם נגזר על איש הזה גז"ד נרעה ח"ו כיון שנשתנה למעלותא ע"י חשבתו ובקטן שגולד דמי ועל אותו איש (כגולד מחדש) על זה לא נגזר כלל ועל כן מהני התפלה לטובתו [ועיי' בחזקוני' חיקון כ"א (דף נ"ז ע"ב) שינוי השם שינוי מקום שינוי מעשה עיי"ש] ולא הוי שינוי רגון למעלה וזהו כשנני כללות עושים השוכה בעת תקיעת שופר ע"כ מצקשי דימי הקדושים והנוראים האלו באין מלין יושר מול מגיד פשע (שמקטרג ונגזר עליו ח"ו לרעה. אז) תגיד ליעקב דבר חוק ומשפט (שזהו החוק ומשפט הגז"ד שנעשה בשביל קטרוג המגיד פשע „תגיד” בלא זהו הגז"ד חוי"ק ומשפ"ט נגזר רק „ליעקב” בהיותו במדרגה פחותה בחי יעקב לא כן פחה ששז בתשובה הרי נעשה ברי חדשה ואדם אחר ונתעלה לבחי ישראל ועליו לא נאמר החוי"ק ומשפ"ט (הנז' כנז'.

ג) וכ"ז ששצן בתשובה ע"י התעוררות השופר כנ"ל ע"כ נאמר הגיד ליעקב דבר חוי"ק ומשפ"ט ונעשה ברי חדשה ע"י קול השופר וכנז'. אמנם אכזביי אחיי מורי ורבותי. הנה עיקר התשובה הוא חפץ הבנים לשוב אל אביהם שנשמים ית"ש והוא ההשתוקקות באמת לגאולה שלימה ב"צ שיחגלה כבוד מלכותו עלינו בקרוב דימינו (וכנ"ל במאמרינו הלז כ"פ) ובימי נסיון המה חבלי משיח אלו קמו עלינו (לנגד תורתנו) שני כחות מימין ומשמאל בעוה"ז. (א') המה כח הליאניסטיץ' באמרם כי העיקר הלאומיות ולשוב לא"י לנחלת שדה וכרם אבל אין העיקר ולורך לשמירת דת תורה"ק והמה מחריצי עולם ובפרט קרחא דירושלים קדישא באשר יחחרו חחירות להחניף לממשלות אור"י שמה ולהתיישב שמה באה"ק ואת שומרי דת תורה"ק יחריצו ויכניעו ויאמרו מי אדון לנו. (ב') המה כח הפריעדיסטיץ' שאומרים שלא לבקש על הגאולה בעת חבלי משיח אלו רק שצקש שמקודם יהי שלף העמים והמה מהגיגיהם הסיוח והדיחו עם רב מישאל דדיעה נפסדה וכפירה זו באמונה אחכה לו בכל יום שיבא וכמו שביארנו במק"א את טעותם ומכשולם לרצים עד אין שיטור. ובין שני המפלגות הנחשים והעקרים האלו אנו נדחקים המאמניים בדרך אבותינו ז"ע ויש להמשיל על צי הכחות הנז' משל

יהודה] ויכתב וגו' אשר לא תבא ושחי (כוח נוק' בישא הס"א מלכותא חייבתא) לפני המלך (של עולם ית"ש) ומלכותא יתן המלך לרעותה בעוזה ממניא (הוא כנס"י מלכותא קדישא. להיות לה' המלוכה ומושל בגויים על כל הארץ ויתקדש שמו על מקדישיו בעוה"ז המה כנס"י ב"צ) וזהו שטען וציקש דניאל (שזהו ממזכן כנז') לפני המלך של עולם ית"ש לאשר אליו נא' כל דברי נבואות זמן הקץ והכסיונות ולירופים שיהיו וליוו לו לך סתום וחתום הדברים יתלבנו ויירפדו רבים וגו' לא יחמינו, ועל זה ה' לבו דוח מאוד על ההבטח פנים (שהגידו לו) מה שיהי בסוף יומיא האלן ועל זה ציקש מפני המלך ית"ש בעת יבא ר"ה אשר יבאו בני האלקים להתיצב מימינים ומשמאלים כדרז"ל והוא ע' קחדראין של השרים השופטים (וכאשר אמרנו מזה כבר בשנים שעברו ונכתב במאמרינו בזה) והלא המשפט הוא אם תנשא מלכותך שיבא בג"ל בשנה הזאת אי"כ המשפט שייך לו לבדו ית"ש למלכותא אם יתגלה בעוה"ז והי' ה' למלך על כל הארץ ודבר זה אינו שייך להסנהדרין ושופטים וא"ל לדעתם ועלמם בזה רק יא' דבר מלכות מלפניו אשר לא תבא ובר כנז' שיעבירו הס"א ולהמליך מלכות שמים וכנ"ל כנז'. והנה דרז"ל (במגילה דף י"ח ע"א) שהקצ"ה קראו ליעקב אי"ל ולמה לא מלינו זאת באברהם ויחזק שיקראו אותם אי"ל היינו אלקות בעלם, אולם י"ל כיון שיעקר הבית של יעקב בגאולה עתידה כדאמרי (בפסחים פ"ח ע"א) לא באברהם שקראו הר ולא כינחק שדה אלא כיעקב שקראו בית ואז יתגלה אלקותא באמת ב"צ גם בעוה"ז וחלוי התגלות אלקותא ית"ש במדת יעקב בגאולה שלימה העתידה ב"צ ע"כ נקרא יעקב אי"ל ונאמר זה רק ביעקב כנז' וזהו י"ל בחלקה השדה אשר קנה יעקב במאה קשיטתא בגי' משיח ב"ן דו"ד (ומאה ברכות העוברים דרך הכתר כנז' במאמרינו מאמר ימי החג ליום ג' דסוכות עיי"ש) היינו שזהו קנינו של יעקב במשיח ב"ן דו"ד שיחגלה אז ביתא בית יעקב (והוא חיבור השלם ח"ת עם מלכותא) וזהו באין מלין יושר מול מגיד פשע (שמליץ עונותיהן של ישראל בריה ורואה לבררם לפני צ"ד של מעלה ועיי' נחעכז הגאולה ח"ו) תגיד ליעקב דבר חוק ומשפט (כי המשפט לאלקיים ית"ש הוא נוגע אליו ח"ש ליעקב שהוא מדת אי"ל שבה חלוי התגלות אלקותא ית"ש אם יהי הגאולה שלימה בשנה הזאת וממילא לא יבא המשפט לפני הסנהדרין כיון שנוגע למלכותא ואלוקותא ית"ש אם יתגלה כבודו ושייך רק אליו לבדו ית"ש לדון בזה ואז) ולדקנו במשפט המלך המשפט (לבדו ית"ש כנז') :

ג) אמנם מ"ש חוי"ק ומשפ"ט הוא בחי השופ"ר שנחקק בעת כמ"ש חקטו בחדש שופר כי חוי"ק לישראל הוא משפ"ט לאלקי יעקב והיינו בחי

למלך גדול ונכבד שבי לו צנים יורשי עזר ראויים אחריו למנוכה והמה העלו למלך אציהם ויחתרו חתירות מחתה כסא כבוד אציהם להעמיד כחות המנגדים ושונאים לו בדבר המלוכה וכיוצא וצרות שרי המלוכה את מעשיהם הרעים, וגם נודע לאציהם. אז העמידו לפני בית המשפט לפני יודעי דת ודין כי מלך במשפט יעמיד ארץ ונפסק עליהם משפט חרוץ להגלותם למקום נמל רחוק אשר שמה יהיו עד יעיצו מעשיהם וינחמו על רוע מעלליהם ואז ישיבם אל בית אציהם ולכבוד משפחתם וכות מלכותם, ויהי היום. כאשר רבו הימים והמלך נעזב על צניו כי נחרתו מהיכלו וישלח אל משוריו לדרוש מהם חולי כבר שבו ממעשיהם הרעים ויחפזו לשוץ לביתו והנה המה נעשו כחות כחות אל מהם השיבו כי המה לא יכניעו א"ע לפני משפט אציהם ודעתו וסנהדריו רק ענו עזות כי אם ירלו המה לשוץ לביתם חושבים המה כי בני המדינה ירלו לקבלם ולא יעזבו לשמור חוקי אציהם ומלכותו כנז, (ב) והנה הב' השיבו כי כבר נחרתו בדעתם מבית ומדינה אציהם ורלונום לישאר שם נמלם הלו ואם ירלו אציהם להטיב להם שם פרנסתם בכבוד ויצנו להם שם צחים ויקנו שדות וכיוצא וידורו שם בשלום. הכה הא' המה הלינוניים שרונים לרשע א"י צ"ע רק בראון המלכויות ובני החפשים שיחזיקו עמם אצל ימאנו בחורה (ג) וחוקי מלכות אציהם שצמחים. הכה הב' המה הפריעדיסטען שאומרים שיבקשו לישאר בחו"ל בשלום המלכויות וזהו עיקר מגמתם ולא באלה חלק יעקב אין זה חפזו מאמינים אנהנו על זאת נחפז חקע בשופר גדול לחירותו ושא נ"ס לקצץ גליונתו רק בדרך נ"ס נזכה להגאל. לא בדרך הליאניסטען בעבודה אדמה וכיוצא ע"ד העצ"ע (וגם האגודיסטען יתחדשו צוה להלינונים שרונים לעבוד שם אכרי אדמה וגם ללמוד באלה"ק העיקר לשונות וחכמות העמים וכיוצא) ע"כ נשוב להשי' ורק ע"י החשובה לחורח ומלכות ה' באלמה נזכה לגאולה צ"ע כמ"ש הרמב"ם בהל' חשוכה כי אם יעשו חשוכה מיד נגאלים. וז"ש תגיד ליעקב וכו' כנ"ל כי הצ"ח נעשה צרי חדשה כנ"ל וזהו החשובה ע"י השופר כנ"ל.

(ד) אולם יש ללמד זכות על ישראל עם קרובו צעה כזאת אשר רבים לא יאמינו בהם שרואים כל הסימנים כי זהו חבלי משיח עכ"ז לא יאמינו ולא יחשבו להכלית הנרלה הנז' לשוץ אל ה' רק לדרכים אחרים והנה כי צע"ח בהקדמה כי ספר דניאל הוא צחי ח"ת שצ"ח שזכו צחי יעקב, וזהו י"ל ברמז הדברים באין מליץ יושר מול מגיד פשע (היינו שהל"ע המקטרג הדיעות הנפסדות הנ"ל מכל הכיתות ושלח יחפזו הגאולה כראוי ועל כן לא ישיבו בחשוכה כנ"ל) תגיד ליעקב דבר חוק ומשפט (יען כי נאמר כן בספר דניאל שהוא סוד צחי יעקב כנז ע"כ זהו

גורם שנתקיים הכנזאח הזאת שאין מאמינים כנ"ל ונשאר רק יחידי סגולה. וכמאמרם ז"ל בסנהדרין [דף נ"ז ע"א] דור שכן דוד צא ח"ת מחמטין והשאר עיניהם כלות ציגון ואנחה ע"כ הם מוכרחים כמעט מפני שנתקב כן צעק"צ [בדניאל] החוק ומשפט הלו עלינו נגז"ר שרבים לא יאמינו ולא יצינו כל רשעים ויתחדשו וילרפו רבים וגו' וכיוצא) וזהו למלכות זכות על צני'.

(ה) עוד י"ל על מ"ש תגיד ליעקב וכו' עפ"י המבואר בזה"ק פ' וישלח (קס"ח ע"א) בשעתא דאעקו לבניו דיעקב וכו' מסתכן בדיוקנא דיעקב וחיים על עלמא עיי"ש וא"כ אין לך עת עאלקו ולרות לרורות ר"ל יותר משנים האלו חבלי משיח ע"כ באין מליץ יושר מול מגיד פשע (שמאיע ומקטרג צעונות הדור) תגיד ליעקב וכו' (דמסתכל בדיוקני כנז ועיי"ז וחיים על עלמא) ולדקנו במשפט כנז.

(ו) א"י עפ"י המד"ר (אציה פ"ב) עה"כ השליך משמים ארץ הפחרת ישראל אר"י צרי' משנ נבני מדינה שעשו עטרה למלך הקניטוכו וסבן, הקניטוכו וסבן, אח"כ אמר להם המלך כלום אתם מקניטין אותי חנא בעבור עטרה שעתהם לי הלא לכוני ערין בהפיתון כך חמר הקב"ה לישראל כלום אתם מקניטין אותי חנא בשביל איוקין של יעקב שחקוק על כסא הלא לכוני ערין בלפיתון הוי השליך משמים ארץ הפחרת ישראל עכ"ז וזהו באין מליץ יושר וכו' (המקטרג הנ"ל) תגיד ליעקב דבר חוק ומשפט (שנוגע בחוק ומשפט ליעקב כי אם לא יגאלו את ישראל בעוכ"ר הרי השנינו משמים ארץ את ישראל אציה ח"י והוא מה חטא ע"כ בשבילי תרחם שחטא וזהו חגאלנו צ"ע) וגם הנא גם אם הוא למענה לורח חקוקב כסא, וכדאמרי' (בחולין דף נ"א) הלא מאוד יחורו פניו ח"י בלערו אם יראה שם בפני הכסא אשר לורח שם כי יחייבו ח"י את צניו בלערו וגלות עוד ע"כ תגיד ליעקב דבר חוק ומשפט וחרחם ענינו צ"ע בשביל יעקב (כנז) ולדקנו במשפט.

והנה הזמן לזה צעה תקיעת שופר זמן החשובה כנ"ל ושיכונו כונות הראויות בחק"ש כמ"ש אשרי העם יודעי תרועה (היינו יודעי ערך בין כונת החקיעות וחסריה אז) ה' באור פניך יתכונן (זכות לשופר גדוג של משיח צ"ע כמ"ש שלח אורח ואמחק ודרז"ל זה אור"י של מלך המשיח) אמנם דא עקא כי אין אנהנו יודע מה ונסתמו מוחנו ולבנו בעוכ"ר ומרוב הלרות והחללות של אריכות הגלות כמו שאמרנו אהמול ערי"ה במלכות ציכ"ר מלפניך וכו' קודם הוידוי כל חשבון השנה וכן כל שנה קשה מחזירו צפרט דדור האחרון וגם לשוץ באלמה בכל לבנו ונפשונו קשה מאוד מפני הנז' אך עכ"פ נהי צעונים צחסדו יח"ש צענית

אשר זהו כנראה בזמן הזה וכאשר אהבתי אחי ורבותי נקבל עלינו כעת מספר כל אי ואי צאם יצא משיח לדקנו ביומא דידן וכמ"ש ביערות דבש כי כל אי מחוייב בן (בכל יום ויום) בתפלתו לקבל עליו מספר צאם אולי עיכוב הגאולה ע"י עונותיו ועיי"ז יהי להמלאך מיכאל העומד בעדנו מליצה גדולה ועוצה לפני כסא כבודו ית"ש כיון שכבר הפקרנו אי"ע בשביל ציאת משיח לדקנו במספר ואין לנו עוד נגישה בגופנו למען עוצתנו ע"כ לא יעכז עוד עונינו, וגם מדה יתחיק הוא השופר בעצמו לזכור זכותו אילו של יתחק כמצואר בגמ' וזוה"ק ומדרשים ומדה יעקב"ע הוא צח קריל ובחי חגיד ליעקב"ע דבר חר"ק ומשפ"ט שהוא השופר כנ"ל ומדה דו"ד בעצמו הוא יגאלנו עליו נקוד ונקש צבאי וצחנותנים חכו עצודתנו מגמתנו צפרע צימים נוראים וצעת חק"ש וכמצואר בתחז"ק (תיקון כ"א דף ל"ד ע"א) כד קיימין צרי"ה ביומא דדינא צללותא קוצי"ה בגיני עומד מכסא דין ויושע על כסא רחמים צומקן דאינון קיימין בשכינתא צללותא וסבלין עליי כמה דינון וכמה יסורין דאמרין כי עליך הורגנו כל היום נחשצנו כלאן עצה עכליה ועיי"ש בצאר לחי ראי וחצין וכן עוד שם צחי הג' (דף ל"ה) זכאין אינון ישראל דאינון רגלין דשכינתא למיקם עמה דין צריח דין בעאקו דכד אינון דדינא ביומא דדינא דאיכו רי"ה איכו קמת עמכון לדינא דקיימה לה צללותא עכליה על כן נשפוך נפשנו ולצנו כמים רק על צער השכינה כביכול שהוא מדה מלכות דו"ד משיחנו טרם נחלה אליו שזכו גלות השכינה בעוה"ז וזרות הצללים ויסורים וסבלין כמה יסורים ר"ל צשצילה אז קמת עמנו ביומא דרי"ה הלז ועומד מכסא דין ויושע על כסא רחמים כיה"ר צ"צ עתה צעת הזה לרחמנו ולגאלנו צמחיה דידן וכוח"ט שנת גאולה וישועה:

טז. א"י עמ"ש חגיד ליעקב דבר חוק ומשפט מ"ש ליעקב"ע דייקא. עפ"ד התחז"ק (תיקון י"ח דף ל"ז ע"ב) ח"ל בגין דיעקב דאיכו דיוקני חקוקה צסיכרל חמן איתמר צ"י לא הביט און דיעקב ולא ראה עמל בישראל ה' אלהיו עמו ותרועת מלך צו עכליה חכו שדמות דיוקני דיעקב חקוק צכסא וצשצילו יעשה לזרעו לזכותם צמשפט כנ"ל צאופנים הקודמים חמנס מפורש צזה בתחז"ק עה"כ ותרוע"ת מלך צו שהוא צעת חק"ש ציום תרועה הלז לריבין נעורר זכות זה שיעזרנו ית"ש צ"צ:

טז"ב. א"י צזה כי הנה נשמות ישראל הם חלק חלקי ממעל ית"ש ולא מלד קליפות הסי"א כמו העכו"ם וכמצואר הענין צתניא ליקועי חמרים צכמה פרקים עיי"ש וזהו רק חרע יעקב שנתצבר זרעו ומעתה שלימה לצניי משא"כ מיי"ת אצרכם ויחזק שחי עוד פסולת צישמעאל ועשו כוודע ח"ש צאין מלין יושר מול מגיד פשע חגיד ליעקב (שהם צניו חלק חלקי

מלכותו ושנצוב חליו ככל האפשרות שלנו עכ"פ וצשמענו קול השופר תשר"ת שהוא הניגון וקול אצותינו. הקול ישמע למרומים וירחמנו. כהאי מעשה ששמעתי מכיק אצמו"ר הגבי"ק זי"ע והוא משה קדוש רבינו הגבי"ק צעל דצרי חיים זי"ע מעשה שחי צארץ רוסיא צעת הגזירה שלקחו נערים קטנים מצניי לצעלי מלחמה כוודע (קאנעאניסטעין) ותפסום צע"כ הילדים האלו שקצצו ככל עיר ועיר ואצותיהם ואצותיהם הלכו וצכו אצריהם עד שגירשום השוערים, וצדרך המרחק רצ שהולכים להלאגער על זה לגדלם לצכסיסי מלחמה היו הרבה ילדים כצד שית וצד שצע משיר אי ושלמדו צציתם צחור אי והעמידום שם צהדרך שהולכים צמרחקים צחוך צית ושדה אשר עשו למצודה והנערים האלו היו צעלי שכל והתחילו לשיח נערם זל"ז איך גדלה צרתם כי אנה ויליכום ולעשותם כנכרים ואח"כ להשמדים לאצותם צע"כ כשהי גדולים וראויים לשרי צצא (כאשר עשו בן) ואם יתחכמו לומר כי המה חולים אז יניחום שמה (לצלתי השחית שאר החיל הקטן הלז) אז יתנו להם סם המות כוודע, וגם זכרו נער אצותיהם אשר צוכים אצריהם, ויאמרו זל"ז הלא צציתנו אם יש צרכ ל"ע אז יאמרו חתלים צצרים כדי להנצל מהצרה ולהושע. ואין לך צרה גדולה ומרה יותר מזה גם אצחנו נאמר כעת חתלים איך מה נעשה ואין לנו שום סידור ולא חתלים לומר ממנו וצעי"פ לא זכרו כלל ונמנו וגמרו לומר עכ"פ תנועה הניגון של חתלים אשר זאת זכרו וענו כולם הניגון הלז ותעל לעקחם השמימה ונחכוה מיד ישועה ששלחום לציתם שנעשה התעוררות מזה צשמי מרום וכמקובל זאת המעשה צפי הצדיקי חמת זי"ע. בן אצחנו צנמל (הגלות האחרון) הלז צימים האלו צסכ"י גוף ונפש ולאז כל מוחא סביל כל הכונות הראויות וגם לא ההצוצה הראוי ומה נעשה כי צאנו צמלודה כזו הלא עכ"פ הניגון של אצותינו תשר"ת מתורת משה רבינו גנחי גנח וילולי ליל מלכותנו וגם התנועות וניגון של התפלות צימים נוראים מאצותינו זי"ע צזה נעורר רחמי שמים ויכמרו רחמיו ית"ש. (וצא י"ל מ"ש וחי ציום ההוא יתקע בשופר גדול וצאו האצדים צארץ אשר והנדחים מאמ"ל וגר' ולמה יתקע להציא אותם רק ע"י שופר ולא צדיצור וצקול איך לאשר המה נדחים ואצדים ולא יציו חיצות ודיצורים עוד וכהאי מעשה דילדים צרוסיא הג' ע"כ יקראום צאשר עוד יצרו רק הניגון של קול כנ").

והנה נרשם צכונת תשר"ת אצרכם יתחק יעקב דוד, אצרכים צראש ולהצכיר מדתו מדה החס"ד לרחמנו, וגם צצחי החס"ד כלול צחי המלאך מיכאל שהוא מלד ימין כהן איש החס"ד וגא' צדניאל ואין עומד צעדכם כי אם מיכאל שרכם וכן כחוצ שם שנהיכה עת צרה אשר לא נהיכה מאז היכה לגוי. וצעת ההוא יעמוד מיכאל השר הגדול העומד צעד צני עמך וגר'

כי באמת אינו רוצה להיות ממנה לעומק הדין כי גם אם יחזרר שכי בטעות מעיקרה אין זה שום תכלית יען שאינו כבוד המלכות כנז ע"כ יבקש חסד גנאדע על אחר מהמלך שיצוא שמה לבית המשפט כי לר לבדו מאוד על אודות בנו אשר נגלה למרחקים וכן הי וכן עשה והלילה וניתן לו חסד לשוץ לבית מלכותו.

והגממשל מוזן כי המלך גדול יח"ש אצונו ששמים ומפני חטאינו גלינו מארצנו וכו' (כנ"ל במאמרינו) ואנחנו בניו וכל יום ר"ה יומא דגנוסא להמליכו יח"ש יחזירו אוחנו מצור שכי הנמל הרחוק הזה מאצונו ששמים ואז ישבו כסאות למשפט. והמלך יח"ש יושב שמה על כסא רחמים מלפני נזכות בניו שילאו צדימם ואם תמלא עומק הדין שהמה השופטים נוגעים ושגאים כנ"ל אז נמלא שאינו כבוד המלך למפרע כנ"ל ע"כ נא מהמליץ יושר שלו (מיכאל השר הגדול אפטרופוסא רבא דישראל מעולם, וצפרע צסוף יומיא חלין כמ"ש דגניאל [י"צ - א'] וצעה הכיה יעמוד מיכאל השר הגדול וגר ויחיה עת לרב אשר לא נהייתה וגר) יתחכם בודאי לעוצה להיות בתורת ממ"ז זוכה, כי העיקר יעריך עתה צעה המשפט (גנאדיע) להמלך אצונו יח"ש לבדו וצעה כזה א"ל ואין מהדרך אז כל לילך כתב הערכתו חזרה לבתי משפט לחוות דעתם ואז בודאי יעב עליו המלך שרביע החסד וחי (ויקויים מלפניך משפטי ילא עיניך תחזינה מישרים) וישוץ לביתו צרחמים אמנם המשפט (מלכותא דארעא כעין וכו' כי גם להיות המלך בשדה מלחמה למען יהי בתור פקודת המלך ולא בדרך פריוואט אז כאשר יבקשו חסד בחזר מלכותו יהי שמה האדיוטאניע העומד עליו צעה האוידיענלעך כנודע, וזהו צעה חקיעת שופר (כביכול) כמו האדיוטאניע (שמו כשם רבו) השר הגדול מע"ט דמוליק קול שופר למעלה ואז אשרי העם יודעי תרועה שמשצרים את לבם וצאים בהכנעה, צעה התרועה, ומודים אנחנו להש"י (כמ"ש בסליחות) לך ה' ה' ה' ה' (שאהי יח"ש ה' ה' ה' ה' ואין אנחנו מהרהרים ומערערים על המשפט כי הוא ח"ו שלא לעוצתנו כיון שהוא כבוד המלך אצונו יח"ש) יודעי תרועה (לשבר לבם בהכנעה בזהו צשצרון לצ על מעשינו עד כה ועכ"ז מיני וצי נבקש חסד שהוא צעה החקיעות צנח"י) באור פניך יהלכין (אז נוכל לבקש צעה יתראה המלך יח"ש על אחר צנח"י הולך בדרך) כנ"ל וינא הפסק לעוצה שגשבו לביתו צביאגנצ"צ צעה הזאת לעוצה:

לח. אצתיק קנא ממה שאמרתי קודם תק"ש שנה תרל"ז (בכלות שנה לר"י) צעה לרב הוא ליעקב בכל מדינה עבר ופינה ובעיקר אשר צעה בעצרה ע"י העולי גולה כלומר יודעי שאל תחתי אשר יבקשו לעלות בחומה לאה"ק על הכהרה (כלומר

הכרה) של צע"ל פשו"ר והרגו מהם (העצניים הפראים והרעים) למאות ר"ל מלמד שהשחיתו הכרמים והשדות והתריבו הארץ הגם כי הוצרכו כל הכחות של צע"ל פשו"ר (כולם גם האגודיים חגודים בחוכה צסצך עץ קרדומות הכשעריע והחלוצעריי וכוילא) ולא שמשו צקול חורה ועלו נגד רצון חכמים ולדיקים האמתיים ומה שהזכירו צספרי הפוסקים מהר"ם מרונטצורג ז"ל בתשצ"ץ קמן וכן צפני"י (סוף כתובות) וכן מקויים צם מ"ש צאכצת יהונתן להג"מ יהונתן ז"ל על הפטורה פ' ואתחנן כי גם אם יסכימו כל מנהיגי ומלכי האומות להעלותם לא"י צלתי משיח לזקנו לא יעלו ומרה חכי אחריתם וזה הי צבר עתה צתחלת עלותם (וכמו שכתבו צבר צארכה צחיצורנו וגם צם עולה חמיד) והעיקר שצריכין להשחק נפשו צתשובה ותפלה על צביאגנצ"צ צלי איחור ואמרתי ע"ד משל כי הי מלך שר וחשוב וחי לו צנים רבים מהם כשרים וחכמים והגונים ומהם אחר צעלי תאות ופראים, וכאשר חטאו אלו הרעים, והמשיכו עמם להחטיא ולהכשיל גם את הצנים הטובים אז גרשם בתורת קגם ועונש מציתו צלילות הקרות צלי לצוש ומחן וכמה כי נחגרשו צע"כ צחשכת לילה כמעט ערומים אז הכשרים מהם צתחלה הצדיקו עליהם את הדין וצצלו צע"כ קור הלילה (מצחון לחזר אציהם) וחשבו כי יעיצו מעשיהם וצודאי ירחמם אציהם וישצוים אצל הרעים והפראים לעקו ודפקו צצות גדול וכאשר היו הדלותות ושערים סגורים המה זרקו חצנים ושצרו החלונות היינו הצוכרית, ואציהם ואמם נחפחזו וצבו צתוך הבית פנימה ואמם אמרה לצעלה המכולל צשערים הן אדוני אם חשכה עמכם כך עוד אחי לילת ותחזיקם מצחון צקור וערום כנ"ל אז גם הטובים שצכם ישצו כך לשצור החלונות כי א"א נחפס על לערו ולא יוכלו לסבול יותר חרפת רעצ וקור ולרות כאלו כי מיד צלילה הראשונה אז צשצרם (הרעים שצכם) החלונות הנה שומרי החזר והמצצר בני חיל צראותם וצשצמם כך גם צהיותם צני המלך המה הוכרחו להצוירם מקודם לעשות משפט כחוצ להשומרים ויורו עליהם צקני חלים ויפלו אחי מהם ר"ל, וכאשר נודע צהמצצר פנימה מה נעשה עם בניו (גם הרעים) אז נהייתה קול לוחה וצכי נורא מאוד, והגמשל מוזן כי המלך יח"ש אצונו ומפני חטאינו גלינו מארצנו וכו' צחשכת לילה שצק כן הגלות המר ומאוד קר, ערום וערי ולרות יצוצצונו ר"ל ואחז"ל צמד"ר (פ' צראשית) צראתי לדיקים צראתי רשעים והצנים הרעים המה הרשעים ושצצרים החלונות צצות גדול (משא"כ הצדיקים מלדיקים את הדין ואומרים חנות צצכי ומחכים לגאולה להכניסם לבית כנ"ל) היינו שצאים לאה"ק לחלל שם שצק וחורת הי כמ"ש ותצוהו ותעמאוו את ארצי וצבר מהרגו מהם אם כי רוצם מהכהרגים המה פושעים ותחללי שצק, אך קיירל צסצכודרין שצקציה מצעער על דמן של רשעים שצשפק

הקדוש מצאנדיטשע זייט (בעל קדושת לוי) אשר פיא באמירת חנות כד מעט להאי פסוקי ויקרא ה"א לבאות זיום ההוא לבכי ולמספד וכו', צכה צמר נפש ואמר בלשנו העבור (בזן המחטא לפני אציו) רבש"ע אחה צכה יש לך על מה לבכות (כציוול) אצל הלא יש צידך להושיעך ולמה לא תושיע לך שלא תלעך לבכות עוד, עכ"ל. (צ) ממך רציוו הבטש"ע הקדוש זייט שפעס אי בעש"ק קודם הכנסת כלה קרא לחלמיו הקדוש ר ליי המוכיח מפולגא זייט שיסע עמו לאחיה דרך ונסעו על עגלה למרחק רב דרך יערים ושרות (ובקפיתא הדרך כדרך הבטש"ע בקדושת נוראותיו, כנודע) עד שצאו לאחיה מקום שהי שם בית אחד וזהו הבטש"ע להעמיד העגלה וילא מן הבית איש אחד צתואר גאור ונתן שלום להבטש"ע בספי"י והשיב לו שלום בפנים יפות ושמחה והאיש ציקש מהבטש"ע לישאר אללו על שיק, ולא ראה ובה"ק ר ליי הניל ראה וכן תמה על כל זה ולא שאל מאומה רק הבטש"ע הקדוש הגיד לו אח"כ הידעת מי הי האיש הזה, זהו הי משיח בדור הזה (כמוצא בסה"ק שנשמח משיח ישנו בכל דור ודור וכשיגיע הזמן יתגלה ציפיו ועוצו ויועמד חי לעין כל), ואז התפלל ציואר הקי ר ליי ושאל אי מדוע לא חפץ רציוו למלאות מצוקשו שהתחנן מאוד להיות אללו על שיק, וענהו הבטש"ע יען כי ראיתי שנגזר בעון הדור שיסתלק בש"ק זה האיש קדוש שהוא נשמח משיח כניל ואיכבה לכול וראיתי צאצדן והסתלקות משיח אלקי וכו'. עכ"ל.

ועתה אחיי למודי לבכי הלא שמעתם הלא ידעתם על מי ירמון מילי. מה הי לנו ואוי נא לנו כי חטאנו מה נאמר ומה נדבר. אמנם מזה וחוצה עלינו להמליך לעזב צעד כלל ישראל ואין לדונם לבק חוצה ח"ו כי צאמת הן עם לצדד ישכון וצגוים לא יתחשב גם צרוצ הצרות והתלאות שהשתרגו עלו על לואריהם בעו"ה נרדפים מכל זד בכל המדינות מפורז ומפורד צין העמים ועוללים שאלו ללחם ופורש אין להם וכדאיתא צוה"ק דגזר פי שנין דעניותא צסוף יומיא ומאן יכול למיקם צבהן, וכן האמת דאם אין להאצ לשלם שכר לימוד ח"ת לבנו וכהנה אין לך נסיון גדול מה ובהם ישלח צניו לאמעריקא לחלל שיק וכו' כנכרי, דשצח חמירא כע"ז ר"ל. וככה צכל המדינות כי אכלו את יעקב צמסים וארמוניות ותוקף בגלות והשיעצוד, וציואר הכפירה שנתגצרו הקליפות צעריה כמו הציונים ודומיהן צכל שום וחניכא דאית להו חוטיאם ומחטיאי רבים והתגצרו ציואר צעיר הי שמה צארלנו הקדושה, ערו ערו עד היסוד צה צעצודת חרשי אדמה והקאלאניען שם שצו נגד התושיק כי אלו אין לנו אלא ללכת צעקצי אצותינו ורצותינו הקדמונים והישוצ אי שייסדו מרן ורבנן האריי וצי והאלשך ושאר הקדושים זייט היינו עיי מעות רמזעכ"י להחזיק צאכ"ק היושבים עכ"ת

עצו לאנחות והמה שותקים צגי"ע העליון ולא פעלו עד כה הגאולה שלימה צעדינו וכצו עבר קליר כלה קין ואנחנו לא נושענו וכצו כשל כה הסצל צעולם, ודור חשוך הלו דור התגצרות הקליפות והכפירה ר"ל מכל זד גלות הגוף והנפש, אצותינו הקדושים מסרו נפשם על הגאולה ועצדו צעד ירושלם עיר הקודש שחצו שם השכינה הקדושה למקומה, ועתה אי כל צבדחתם וזכותם. ודעו נא אחיי את אשר צעוה"ר הגיענו ואוי לנו שך עלתה צימיו כי צירושלם עיה"ק שם העמידו כעת צנין צית אין האוניוועריטעט השמדיית ר"ל ממש שיקון שומם נגד מרום הר קדשיו איו לדור שך עלתה צימיו, וכופר אי ימ"ש עוד הרכיז ופער פיו לומר על זה הפסוק כי מליון תלא חורב ודצו הי מירושלם וכו', הוי ואציו. איך נסבול כזאת ונמס כדונג לציוו צשמעיו כזאת, וכן עמדו שאר כחות המתחדשים צדרך אשר לא שערס אצותינו המה האגודיים אשר גם הם רוצים לעשות קאלאניען וחורשי אדמה צאדמת קודש ולא להחזיק ולחמוך קופת הרמזעכ"ים והת"ת והשיצות ות"ת של ישוצ הישן דור ודור צאכ"ק, וישנו מראשי מנהליהם שצאו לארה"ק ושאו יחדיו יייט עם הציוני הכופר ומה נאמר על זה היכול נוכל לחרוש ולהתאפק, הלא כלה כחנו ונחשצנו. כעד זומס שהגיענו לדורו של שמד כזה ר"ל, וישראל הפשעים המאמינים עוד צציתא משיח נדקיוו על דרך נס המה מדוכאים ונרדפים ר"ל וגם כי אצק ואשע שחם תפלתי ח"ו. האם לא התפללו אצותינו יוחר צמסי"ע על הגאולה, וכל זה הי ללא הועיל עד כה. ואיך נצק ואיך נתפלל וראשיו ולציוו צל עמנו, וע"כ אין לנו על מי להשען כי"א על אציוו שצממים. ולהיות מליוו צמס' צרכות (דף ו') שהקצי"ה מתפלל יה"ר שיכצשו רחמי את כעסי ויגילו רחמי על מדותי וכן איתא שם (דף ז') שהקצי"ה מניח תפילין והוא לשון תפליה כנודע. ונשמע גם מה שהקצי"ה מתפלל צכל יום כי ע"כ נקראו תפילין דמרא עלמא, וצן אנו מכצדים אותך רבש"ע שאתה תהי הצעל תפלה שלנו והי נא מתפלל אתה צעמך צעדינו כציוול. כי על תפלתיו אין לנו לסמוך ולשען ח"ו. אצל כשאחיה תתפלל צעדינו צודאי השמע תתלחך ויהי ישראל נושע צהי תשועת עולמים, וע"כ הכוונה צזה צדברי הפייטן שאנו לוטקים הושענא למען שאתה אלקיוו תאמר ותתפלל הושענה יה"ר שיכצשו רחמי וכו' כניל. ועל כונה זו נצק כולנו הושענא וכו'.

* ט. א"י הושענא למען אלקיוו וכו'. והסמיכות לזה, צורלנו, דורשנו, וצודאי לא משום שהוא על סדר הא"צ העמיד צזה צעל הפייטן ר"א הקליר הקדוש (כשיעת החוס' חגיגה י"ג) כי אס על כל אוח ואוח חולה תלים עולמות לאין שיעור צכוונה מיוחדת על כל קוץ וקוץ. ולישצ זה אקדים לכס אחי היקרים מורי ורצותי שני מעשיות אמתיות מלדיקים. (א) ממך

שם צגמי כניל על שהתקן ריב"ז לעשות זכר למקדש ושיהא יום הנק כולו חסור מיט מערה יצנה ציהמיק וכו' ואימת יצנה צילל חמיקר ועיי"ש צרש"י וחוס' דהגס דאין צונין ציהמיק צלילה אצל צית השלישי שאני דיהא צנוי ומשוכלל משמים וכו' יתגלה עייש"ה. וזכו ההמשך להניל דזכו שצב למעלה משכליו ויהי הכל צדך נס הן צנין צית המקווה צ"צ, וכן ציאת המשיח שישלחו משמים ויתגלה לעוצה כי ה' לצדו ידרוש את עמו ועיר קדשו צ"צ:

* י. א"י צזה כי צריכין להצין למה פתח צעל הפייטן הקדוש את ההושענות שאנו מצבים צתחנונים צפרט ציום הזה הו"ר שכל העולמות חלויים ועומדים על החתימה עוצה לכל צ"י חותם צתוך חותם חיים ולדוד מלך ישראל חי וקים שיצא ויגאלנו צ"צ, צשם "אלקינו" דייקא, והלא לפי"מ שפי רש"י (צפ' ואתחנן) עה"כ שמע ישראל ה' אלקינו (שצגלות הוא רק נקרא אלקינו כי האומות העולם אינם מודים צאלקותו ית"ש, ולעמיד לצא יהי) ה' אחד שיכירו וידעו כל יושבי חבל שאין עוד מלבדו, ולפי"ז ציותר הייל להחיל לפני הצקשות להגאולה שלימה צכל סדר ההושענות צלשון הושענא "הו"ר שם הרחמים, אמנם י"ל דהנה יש לנו ערב והצטחה מהרצ"ם הקדוש שפוסק (צבלי חשוצה) כי אין ישראל נגאלין אלא ע"י החשוצה וכיון שעושין חשוצה מיד נגאלין עכ"ד, והיינו מיד צאותו שעה אחרי החשוצה שלימה וא"כ הלא נוכל להגאל ולצאת מהצלות עוד כהיום הזה ממש צאם נצוצ עתה לה' צכל לצציו ונפשינו.

אך יש להמליץ זכות צעד כלל ישראל שהם מפחד ומפורד צין העמים ומצירים להם מכל נד דוויים סחופים ומדולדלים צעריה צלחרית הימים ההם שהעניות צברה למאד צאין מחן ומחי' וזה שיש לו אינו שלו כי לוקחים ממנו צעד מסים וארנונות צכל המדינות עד שנעשו מצולבל ומטורף לגמרי ואוצד עלות המה, וצמנצ מר כזה אי אפשר לצמנצ ולצחנצ המוח לחשוצה כראוי, כי מה יעשה הצן ישראל כשר שרוצה לנהל עוד את ציתו צרות ישראל סבא אס אין לו לחם לפי עולליו צפרט להשיא את צחו וליתן לה נדוגיא, חתה אומרת לו ליסע למדינה אמעריקא להמציא ערך הלא שם מסוכן צנפשו הרוחני ולא יוכל לעמוד צנסיון לשמור מחילול שבת וכהנה צעוה"ר, צפרט שגס שם צבר כלל פרוטה מן הכיס, וממדינה הסאוויטע שומעין קול ענות של שני מיליאן יהודים צגזירת שמד ר"ל והצאלשעוויקטן מחרפים ומגדפים מערכות אל' חיים, רצש"ע, העל אלה חחרש, על שריפת קדשים שצורפין שם חפילין וספרי חורות ומחללים שם קדשיך כ"כ אוי ואצוי, איך אפשר לצבול כזאת, הלא כל צתחמנצ ונמס. וצמדינה אשכנז מכים והורגים את היהודים צאין מנוס ומחסה, והנה רעשו וגם נחגעשו מכל המקומות ועשו את ארץ ישראל

והעצודה וחורחם אומנותם על פי רוח ישראל סבא וכמקובל מאדמרי הקדוש (מהר"ש) משינאווא זי"ע צשם מרן הקדוש צעל אורבז ישראל מאפעא זי"ע כי לפי ערך נדצת האיש לצדקה דרמצעב"י ניכר חלק קדושתו צאלקי ממעל כי זה צזה חלוי צרום מעלה עכד"ק. ועי"ז צריכין לעבוד צמס"י צאמת וההולכים צשיטה אחרת לצעל הצדקה דרמצעב"י וכהנה יהי מי שיהי הוא נגד החורב וממחמחדשים אשר לא שערס צצותיו ה' יללנו, וצמדינה רוסיא (סאוויטע) מה נשמע, שני מיליאן יהודים עומדים חתה השמדיות צעו"ה ר"ל. וצכל זאת ישראל קדושים שמחזיקים עוד צאמנות הי"ג עקרים צצותהן מה חשיצא לאין שיעור לפני הקציה וכמו הצדיקים הקדמונים נחשצו צקדוששם ותקוף הימנות וע"כ רצש"ע יפה צררת יפה צחרת אוחנו מכל העמים ואין לך צציוכל להצצייס עם עמך ונחלתך ואילו ה' יהי אשר אומה ולשון נרדפים ונדכאים כאלה צבר היו כלין מאליהן ולא יכלו עמוד אצל מי כעמך כישראל גוי אחד צארץ, וזהו שאנו שואגים ומחחננים הושענא למענך אלקינו היינו כדברי מרן הקדוש לוי כניל שאתה חוכל צענמך להושיעך ולמה לא תושיע לך צציוכל צמברה — וא"ת שאין אנו כדאי להישועה וצעונותינו חלילה השכינה צגלות לה אומרים הושענא למענך "צוראנו" היינו שצרתה הכל צצצול ישראל שנקראו ראשית ואין לך עם אחר זולתנו וצין כך וצין כך קרויים לך צנים והם צאמת מצויינים ועם סגולה כניל וכדאי להושיעם. ואם שצעונותינו נאצד ונסתלק משיח אלקי יעקב שצדור הזה כי לקח אוחו אלקים ואיינו לה אומרינ ה' למענך "גואלנו" היינו כמו שכתוב מלך ישראל וגואלו ה' צצאות אני ראשון ואני אחרון וכו' דאנו צועמים צו יתצרך דהוא חי וקים לעד ונקרא חי גואלי וצידו לגאול אוחנו ולשלוט לנו גואל חזק ומי שיצו לו לגאלנו יצא ויגאלנו ואין אנו מציינים האם יהי משיח פושט צורח ולוצש צורח חדשה או צאופן אחר כראינו ית"ש רק שיצא צ"צ, וזהו י"ל הכוונה (צסנהדרין ז"ה ז"ע) צקס"ד דעת ר' הייל דאין משיח לישראל שצבר אכלוכו צימי חזקי. והיינו דחזקי ה' נשמת משיח וצו האמינו העם משא"כ על דוד מלך ישראל משיח מיינו שלא האמינו צו צעריה וצבים קמים עליו וזהו הענין דעל חזקי שהסצירו העם שבוא משיח אמרינ אין משיח לישראל והוא נסתלק אז וזהו שפי רש"י שם דרך ה' לצדו הוא גואלם עיי"ש והיינו כניל כי רק ה' ישלח לנו משיחו כראוי כראינו העוב וצפקודתו למי שיושיע את שרציו המלוכה הוא ימלוך צ"צ, והחקר אלקי חמנא צזה ועכ"פ הוא ית"ש הגואל האמיחי לגאלנו צצ"א. וכן הסמיכות לה, הושענא למענך דורשנו. עפ"י הגמ' (סוכה מ"א) ציון דורש אין לה מכליל דצעי דרישה וי"ל הכוונה דכליל צעי דרישה כלל ישראל שידרוש ה' שלומם ועוצתם צציון וזה תהי הדרישה האמיחית ואמרינ

הושעבא למענך אליקנו, בוראנו, גואלינו, דורשנו, וצריכין להצין למה פתח דייקא באלו הד' אותיות והלא ה' יכול לומר ג"כ על שאר האותיות הלאה, אמנם הפייע נוצע מיסודו של הקליר הקדוש ר' אלעזר צ"ר שמעון (לדעת החסידים ולדעת הארז"ל) ואלו התנאים הקדושים זי"ע המה ראו באספקלריא המאירה ברו"ק גם למרחקים הרבה וראו הכל גם מה שיהי צדור האחרון ועד היום הזה דמעמדין גליין להו, וכנה אציו (של בעל הפייע) התנה האלקי ר' שמעון בן יוחאי נעק ודאג עוד צימיו (כדאיתא ברו"ק) וי דגולתא איתמשיך כי אין כל דבר נעלם מהם את כל הארות והתלחות של הגלות החל הזה צפרע הנסיונות הנוראות באחרית הימים כמו צימיו אלה אשר כשל כח הסבל עול הגלות המר והגזירות קשות ורעות ל"ע על כל בית ישראל ככלל וצפרע, ולדיקי האמת בעו המה למנוחות ואותנו עצנו לאנחות והגם כי לא נצין איי איפה מנוחתם בגי' העליון והלא איתא ברש"י (פי' חקת) מדכז"ל כי "האבות מלמעלה צקצו בשר בניהם" וא"כ איך ערבה מנוחתם אצל מה שאותנו עצנו לאנחות זאת נצין במלא מוצן המלה ועין בעין נראה בעיניי את היגון ואנחות שיאנחו בני ישראל מן העבודה ככל המדינות מפוזר ומפורד בין העמים והמדינות וכפירה המתגברת עי"ז מכל לך ר"ל אי אפשר לסבול עוד.

והנה הנסיון הגדול באחרית הימים התחיל זה רבות שנים בנסיון העוני והדלות השורר בקרב העם כדאיתא בתורה"ק בהקדמה דנגזר ע' שני דעניות בגלות בתראה ר"ל, ומה יעשה הבן ישראל שאין לו במה לפרנס אותו ואת ביתו ועולליו שאלו ללחם ומעט חלב להחיות נפשם ואין פורש להם ואין לשלם שער לימוד של תלמוד תורה לחינוך וחיובא ומי יעמוד. ומראה ה' למקלחן לפליטה צמדינה למעריקא אמנם שם בעי"ה השעים אחזים מהם (מלכד היראים בני עליי והם מועטים) נגעו בחילול שבת קודש ואם שאינם אנשים רעים בעצמם, אצל עכ"פ לא יכלו לחפוש במוחם הקטן ולישא את ראשם למען דעת שאפשר לשמור את יום השבת ולהתצרך ג"כ בפרנסה בצבד. ועפ"י הדין מחלל שבת דינו כנכרי. ומקלחן נסעו הזקנים לאר"ק לצלות שארית ימיהם בתורה ועבודה ומתפרנסו מקופת הכוללים דממזעב"ג כחיקון רבותינו הקדמונים ומאשר נשאר כאן האמינו והשליכו על ה' יהבם כי לא יעוש את עמו ומחלתו לא יעזב, אמנם עוד בזאת לא נאות לו להצטי"ד בראותו כי עם העניות כבר הורגלו קצת בני ישראל ועדיין צ"ה נשאר יחודים נאמנים לה' ולתורתו ובשם קדשו יצטוו כי הוא אן ומפרס לכל, ע"כ העליל ע"ה רעה והעמיד המאנדאט של בעל פסור ליתן ליהודים (א"י) "פאלעסטינא" להחייש שם שלא בדת התורה וכן הם הציונים הכופרים ובעללן ואחריהם נגררים המרחקים והאגודיים וכל שום וחניכא דאית להו

למקום מקלט ופליטה לצרות שמה. ומה נאמר ומה נדבר הלא האמת מוכרח לומר שאין הללו בורחים לאר"ק כי אם ל"פאלעסטינא" לחלל את הקודש לאשר שם בעי"ה ביותר התגברות הקליפות הם כחות הציונים והמרחקים באו וחללוהו בהעדר שמירת הדת זה צכה וזה צכה ואחריהם החזיקו האגודיים שגם המה פגמו ומעלו בקודש וצפרע באמונת ביאת המשיח אחכה נו בכל יום שיצא שזכו אי' מאמונת י"ג עקרים והם עושין קאלאניען חדשים לא שערס אבותינו, לכן בא"י צריכין ביותר שמירה להגלל מרשע הכפירה ואשר כבר ישנו כהיום אולי לאלפים בורחים ופליטים ממרחקים שהמה מחללי שבתות צפרהסיא בארץ הקדושה, וכ"כ עלתה צימיו והגיענו לדורו של שמד ממש. אין מי יקרא בלדק מחשורר להחזיק כראוי בתורה והמנהג ואמונת אומן צפשיעות בדרך אבותינו, ה' ירחם.

אמנם חבובי אחיי, הלא בעינינו לנו התורה"ק בלך ומלאוך כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת עד ה"א וגו' (דברים ד' - ל') והיינו שגם מתוך הארות נורות ההם יתן ה' לנו כח לשבז אליו ולאשר גם פסק הרמב"ם כנ"ל שמוכרח רק לעשות תשובה והוא עוד מהגמרא (סנהדרין פ' חלק דף ל"ז ע"א) דכלו כל הקליין ואין הדבר תלוי אלא בתשובה, וכן נתאמן נא ככל מאמני כוחינו ולציו לקבל עלינו עול מלכות שמים באמת לעשות רק רצונו ית"ש ושלא לעשות כלל נגד רצונו ח"ו ובמסירת נפש אפי' על מילי דרבנן וקולו של יוד וגם שנמסור נפשינו בעד הגאולה שלימה שיצא משיח ציומא דידן והבא לעבר מסייעין אותו הוא ית"ש יתן לנו כח לשבז אליו באמת וזהו שאנו מצקשין ה' למענך "אלקינו" היינו צעוד שהוא נקרא רק אלקינו (כד' רש"י הנ"ל) בגלות החל הזה שאין לנו שום כח ואומן מעממינו הוא לצדו יחזקינו ויושיענו שיאמן בנו הידיעה שהוא אלקינו אלקי עולם ולשוב בתשובה שלימה כראוי אליו, ולזה אומרים בסמוך למענך בוראנו היינו שנדע שהוא ברא אותנו (וכמו שכ' בטה"ק חובת הלבבות דהחיוצ על הפעולה להיות משועבד לפועלה) וא"כ החוצ עלינו להיות משועבדים אליו ככל לצדינו ולעבדו כראוי, וסמוך לזה למענך גואלינו היינו כד' הרמב"ם הנ"ל דאם עושין תשובה מיד נגאלין ונעשה תשובה כדי שזכה לגאולה שלימה:

* יא. אחרי נמודי לבדי, לא לדרשא קאחינא עתה ביום הזה הוי"ר אשר כל העולמות ירעשו וגם יתגעשו עם מלכות בית דוד ואין הזמן גרמא להאריך בדברי תורות ודרשות כעת, אך שלא לשנות ממנהג אבותינו הקדושים זי"ע [יעזור לנו השי"ת שזכה לילך בדרכיהם העוזים צביע] נאמר מילין אחדים. ויהיו נא אמרינו לרצן לפני אדון כל והנה הפייענו הקדוש ייסד כאן בראשונה.

ומטעמותיו אין לו לגלות לכל כי אם מלד החסד ומדת הרחמים ע"כ אומרים "הוי" שם הרחמים עכד"ה, וע"כ פותחין להחזקין מלפניו ית"ש הושענא למען "אלקינו" להשפיע מחנות ופרנסה טובה לישראל עם קרובו שמגיע להם גם מלד מדת הדין שהוא השם אלקי"ם ולבטל גזירת נסיון העוני כי הלא קי"ל עניות מעביר על דעת קונו ואי אפשר לעבדו ית"ש מחוך דליות ועניות ואציונות רק מחוך נחת והרחבה.

ובגד נסיון של הכפירה והשמדיות הליוניות וצחי ספריהם אומר הושענא למען "צוראינו" שלא ירעו ולא ישחיתו רק יתבעלו לגמרי רשחות המכחישים צחידוש הצריא"ה של הצורה עולם ית"ש.

ובגד נסיון של "ישוצ ארץ ישראל שלא עפ"י התורה" אומר הושענא "למען גואלינו" לבטל החלומות שוא ודמיונות של גאולה עצמיית וצנין הארץ ע"י המאנדלע של הגויים שאין צוה שום עוצה הנאה לישראל אדרבה גורמים להתייאש ח"ו צאמונה נסיית של גואל ישראל האמיתי ורק אחת "גואלינו" והרבה עמו פדות צדק נם לקצן גליונתו צ"ב.

ובגד נסיון של הדרישה מהכחות ומפלגות שונות או הושענא למען דורשינו שגדש את ה' ואת ליון כמאמר חז"ל (סוכה מ"א) ליון דורש אין לה מכלל דצ"י דרישה, אבל רק כדרישה שדרשו אצותינו ורבותינו לחור לחקור ולדרוש איך לקרב הגאולה ע"י ציאת המשיח ולרומם קרן התורה צאמת ולא לעשות לילך אחרי דרישות הכל כי אם מעשיות מלות ומעשים טובים בתורה ועבודה וגמילות חסדים ותיקון הכלל ולשפוך לב ונפש בחלום ובכל עת ראין על גלות השכינה וכנס"י ועל זה ננעק כולנו יחד הושענא:

* יב. מוריי ורבותי, לא לדרשה קאחינא עתה ציוס הקדוש הזה הוי"ר אשר כל העולמות זוחלים ורועדים, ולא בעל דרשן חנכי, רק אולי דחקן גרוע אני, כי הנה מאצותי הקדושים צין מלד אצי צין מלד אמי זי"ע היו נקראים צחי דחנא דמלכא כמי"ש צוה"ק כי דוד המלך כד הוי חזי מלכא עליצא (כציוול) הוי ממזר שירין ותשצחין והי צצחי דחנא דמלכא, וקיני הקדוש מראשפין בעל זרע קודש זי"ע כח צספרו חילה שלוחה (פי' וירא) "צעת שכייתו דחקן על חחונה אמרתי הכוונה שאומדן הזוג ועלה יפה" כנודע (כי יפה עולה יחוד אשר יהיה לעתיד זוג דלעילא כציוול) וכן סיפרו משמו הקי אשר צהושענא רצא צעת שהסיר את טבעות הקשורים על הלולב פתח פה קדשו ואמר "לאמיר אויפפלעכען די כלה" ואז כל העם השומעים דברים נוראים כאלה יולא משיו צקדושה וטכרה נפלו כולם בצכיות וצקקות גדולות והתעוררת שאין לשער, אמנם אגחנו דדור שפל הלאה אם כי הכלב הקדושה כנסת ישראל כלה קרוי צנעימה צוכית מאוד מרוב מרוב לעד ומרירות הגלות המר והגמרה וליכין לשמה

שנצחלו נחפזו לצנין הארץ צדק קאלאניען הכשר"ה (לקבל עומאה) וחלולים וכי אשר לא שערס אצותינו אוי ואצוי הלא עפ"י הגמרא, וכן ההלכה צהרמז"ם, לעתיד לצא משיח בעלמו יחלק את הארץ צרות קדשו לשצני ישרון לכ"א צצולו, ואיך יצואו המה צחולפה כזו ואיך מותר כזאת להשחמש צשרציעו של מלך המשיח הקדוש. והנה הליונים האחרים העמידו את צחי ספר והגימנאזיוס העמאה שלהם צסדר לימודם ממש כופרים צסיצה הראשונה כציוול צחידוש צריאת העולם ע"י הצורה האחד יחיד ית"ש וילודו צרשחם ילדי צני ישראל עד שאל תחתי ר"ל.

ואחריהם צאו שארי הכחות ומפלגות, כמו האגודיים המתדמים להם צהרבה דרכים עמאים ושעכ"פ פוגמים צאמונה גאולה נסיית מן השמים צציתה משיח אחכה לו בכל יום שיצא כי ציאתם וצנינם צארץ נקרא ונשרש צקרצם כמו "גאולה הארץ וישראל" ועוד צאו צעטנא הצל שלהם, שעכ"פ לריכין לדו"ש דצר מה צימים ההם וצומן הזה אחת ארגאניזאציון. אוי ואצוי, השלחן ערוך אינו די לפניהם להחנהג צדת של חורה אשר הוא ארגאניזאציע על כל פסיעה ופסיעה, וצפרע חשוכה שלימה כד הרמז"ם ז"ל ושארי המלות אותן המקרצין הגאולה כדברי חז"ל, כי אם צעלילת הצע"ד צאים לצקש אחת דרישה אחרת לארגן עמלם צמפלגות וחצרות נגד התורה.

אלה אזכרה ימים מקדם צכיות אאמו"ר הקדוש (בעל דרכי חשוכה) זי"ע אלל מן אדמ"ר הקדוש (בעל דברי יחזקאל) משיחאווה זי"ע שאל ודרש ממנו איך וצמה יכול נוכל לצבש את ההר הזה המעכצ הגאולה ואיך נכה להציה לימות המשיח וציאתו צ"צ וכן ראינו אלל אאמו"ר הקדוש (בעל שם שלמה) זי"ע והלציקוס שלפניהם ולפני פניהם זי"ע כולם רק דרשו את ה' צהמלאו ואז נדברו יראי ה' איש אל רעבו לעכס ענה כדת מה לעשות לקרב הגאולה צציתה המשיח וצנין ציחמ"ק על ידו, ועתה צעוה"ר אין דורש ואין מצקש האמת לחלילת התקרצות ציתה המשיח לארציו הקדושה צצצרים המקרצים הגאולה לחקן עולם צמלכות שמים וכמו שפסק הרמז"ם כלו כל הקינץ ואין כדצר חלוי אלא צתשוכה וכיו"צ, אלא יחפשו להם דרישות שוא והכל חכו וצוהו ר"ל. ובגד כל אלה הנסיונות הגדולות שעלחה צדורינו ייסד הפייטן צראשונה לשפוך לב ונפש לשמים לצעלם ולהעצירם. נגד "נסיון הדלות" אמר הושענא למען אלקינו, כי הנה נודעו דברי גדול הפוסקים רציו הבעל חוספת יו"ט ז"ל שפי ומחלק למח ייסדו חכז"ל צצרכת המחן נצרך "אלקינו" וצצרכת החורה צרכו את "הוי" כי הנה האדון מחויב לזון ולפרנס את צריותיו ומעשי ידיו ליתן מלד הדין די מחייתם חיי הנפש והגוף ע"כ צצרכת המחן אומרים "אלקינו" שם הדין, משא"כ התורה אולר סגולה גנזו

אמנם דבריו נאמרו צדוק"ק על אחרית הימים האלה אשר שם פזורה ישראל בגלות הארוך והמר וגדול הצרות צרותיו וצגשמות והמינות מתגברת בעוה"ר וביותר נגעו אל הנקודה הקדושה של ארץ ישראל עד אשר אלו העמלקים ימ"ש מצני ישמעאל ועשו (ויקה עשו את מחלת צה ישמעאל) כל שער וחותנו שופכים צח על כחלינו הקדושה של הר מרום בית קדשינו ותפארתינו, והגורמים לזה מראש הכהם הבאלפוריסטען (שחזו וקיבלו וששו לקרחת המנדאט של באלפור-דעקלעראציע צא"י עוד מלפני י"ח שנים) כל שום וחניכא לכו וימאסו בארץ חמדה לא האמינו לדבר ה' ודברי נביאיו הקדושים והמבואר במד"ר שה"ש עה"כ הנה זה עומד אחר כחלנו הכותל מערבי אשר שם לצנו שואף זרחה כי יבא הצידימ"ק בנוי ומשוכלל מן השמים (כמ"ש רש"י ותוס' בסוכה דף מ"א ע"א) הכותל הקדושה שהיא היסודות של כותל הר הבית המקודש מאז וגם לעתיד צ"צ צא יבא משיח לדקינו לגאלנו גאולה עולם ולצנות את ירושלים וצידימ"ק צנין עולם, והעבודה לקרב את כל זאת הוא רק ע"י התשובה שלימה בתורה ומצוות ומע"ט ולהשחפך הנפש המזכירים את ה' תמיד לא יחשו, והם המירו את כל אלה באמונת בעל-פעור ושוא חשועת אדם שהביא רק נרות וחרכונות ר"ל מלכד הריגות הנשמות עוד גם הריגות הגופים שפטו דמים כמים סביבות ירושלים, ולזה צאו ועימאו את ארצנו הק' מכל לך, וכבר אמרנו לולא דמיסתפינא כדאיחא צמס' (ר"ה ל"א) דכשחטאו ישראל נסעה השכינה עשר מסעות להתרחק מהם, וא"כ צעו"כ לעת כזאת אזי ואצוי, גרמו עוד יותר להתרחקות השכינה הקדושה ממכון שבה אשר הנה זה עומד אחר כחלינו וארץ ישראל דקדושה פרחת לעילא, וכן נאמר מפי קדוש ה' מן צעל אור החיים הק' (פי עקב י"א) דכשאין השרחת השכינה בארץ אז אין שבה כ"כ לארץ וכו' עיי"ש דה"ק שנאמרו צדוק"ק. (כנודע מגדולת ונוראות של האור החיים זי"ע שנחן פ"א פיתקא לאיש א' שנלך לישועה צפרנסה וכחצ כחצ"ק להשכינה הקדושה צז"ל "אחותי רעיית יונתי תמתי צמטו מיך שתשפיע פרנסה" וכו' עכ"ל וזה להניח הכחצ צין האצני קודש ככותל המערבי ואכמ"ל צזה). והנה על אה"ק נאמר (דברים י"א - י"ב) ארץ אשר ה"א דורש אותה תמיד עיני ה"א צה מראשית השנה ועד אחרית שנה, ולפי הני"ל גורמים שכביכול ה' אינו דור"ש את הארץ ומתרחק ממנה ח"ו, ובאמת כל איש ישראל לריך לדרוש את ארץ ישראל וירושלים בלצנו להיות שם שואף זרחה לבנינה בדרך גם מן השמים צ"צ וכמו דאחז"ל (סוכה מ"א) עה"כ ליון דורש אין לה מכל"ל דעני דרישה והיינו הכל"ל בעי דרישה לחיקון הכלל כי הלא נקודת ליון וירושלים דקדושה שורר בקרב כל ישראל להשחפך נפשו לה' אך מרוב הצרות הפרעיות מצקש

את נפשה בפרע קודם היחודא שלים של שמיני עשרת הצעל"ט אבל מה כוחינו ומה גבורתנו ומה לדקוחינו. אך צכל זאת הלא אבותינו הקדושים הגידו דברי התעוררת צכו"ר צעת אמירת ההושענות לכן גם אנו רלונו להגיע למעשה אבות ולילך בדרכיהם יעזור הש"י שנוכל לילך בדרכי אבות וכמו שפירשו צס"ה"ק על המימרא דחייב אדם לומר מחי יגיע"ז מעשי למעשי אבותי היינו לגיע"ע עכ"פ מעט צנגיעה קטנה למעשהיהם הרמים, וכן נאמר צזה. על שייסד הפייטן הקדוש צהחלת ההושענות אלו ה' חרחים הושענא למען אלקינו זה נוכל להצין לאשר הוא העיקר למען דעת כל עמי הארץ כי ה' הוא האלקים אין עוד מלבדו וצריכין להשריש צהלצ אמונת יחודו ואחדותו ית"ש, וכן למען צוראנו להאמין באמונת הצורה כל עולמים שהוא צרא הכל שמים וארץ וכל אשר עליהם ותחתיהם והוא המחדש צעוצו צכל יום תמיד מעשה צראשית גם כהיום הזה, וכן למען גואלינו זהו א' מאמונת י"ג עקרים להאמין צביאת הגואל האמיתי משיח לדקינו צרנון גואל ישראל ית"ש וצלתי אמונה זו ח"ו אי אפשר להיות יהודי כלל, וערס נצא להשחפך נפשינו צזה לפניו ית"ש צריכין להחזיק אמונתנו כנ"ל, אמנם הסמיכות של הושענא למען דורשינו אינו מוצן כלל כהנה צזה, וצודאי צדיוק ועומק כוונה סידר הפייטן הקדוש זאת ולריך ציאר וצדכרן מילתא שמעתי צסם דו"צ הרב הקדוש מו"ה משה מראזוואדאצ זי"ע שאמר פ"א צכו"ר על פיסקא זו צדרך משל למלך גדול שה' לו צן יחיד אכוב ונחמד וכלום חסר לו צצית המלך ויהי לזמן מה קמו עליו מקטריגים כי חטא נגד אציו ונגד צית המלכות והנה מלך צמשפט יעמיד ארץ צהכרה הציג את צנו האכוב כסאות למשפט לעיין צדינו וילא עליו משפט חרון לשלחו למרחקים צצית מאסר עד ייעיב מעשיו וכן ה' שהוצילוהו לשם וישצ צצית א' אשר החלונות היו למעלה ראש צאופן שלא יוכל אפי' להציע החוצה, וה' לאחכ יום עבר דרך שם שר וגדול א' מידידי וקרוצי המלך ועמד לפני אותו צית שישצ שם הצן מלך והצן ההוא כשמשו קול השר וידיד אציו הלה החחיל לצעוק צצכי וצקה ודרש צשלוס אציו ושאל האם המלך אציו דורש צוכר עוד עכ"פ ממני וממלצני ולא שכה ממני לגמרי ח"ו, וזהו הושענא למען דורשינו שאנו צועקין לאצינו שצשמים לצל ישכה מאתנו ועוד ידרוש אותנו לעוצה ולישועה קרובה, עכד"ה ששמעתי צסם הצדיק הני"ל, והנה הלא לכאורה דבריו צריכין ציאר כי זהו ה' אפשר אצל מלך צו"ד שמכה השכה והרגילות אפשר להחקר צצצות עמים וימים ושלא לצור את צנו, משא"כ אצל מלך הצבד ית"ש אשר אין שכה לפני כסא צבדו וצרגט א' הוא צוכר כל הנשכחות ויודע כל תעלומות ושומע כל הקולות והתפללות ואין שייך להתפלל לפניו שלא ישכה מלדורש אותנו.

כביכול צאור פני מלך חיים ית"ש היינו צעת רלון אז נצקש גנאד"ע מאת פני המלך זין אס אנו זכאין אז לא ואז צודאי נזכה מלפניו ית"ש ע"כ י"ל שמצקשין אח"ז צלשון הושענ"א ישוע"ה היינו כי לא צאנו להצדיק עלמנו צעטנות ומשפטים רק נצקש צתורת חס"ד כנ"ל מהזוכ"ק ועל זה צקשת החסד (גנאד"ע) לא יוכל שום מקטרג צעלמא לפתוח פיו כמוזן:

טז. א"י עפ"משי"כ צצני יששכר צכמה דוכתי החילוק זין עזרי"ה ליסוע"ה כי עזרה הוא גם צלתי צקשת המחפלל ומצקש משא"כ ישוע"ה הוא למלאות רלון המצקש והמחפלל ע"כ צסוכות והו"ר אחרי הרצות החפלות צימים הנוראים ר"ה ויו"כ שאז יצוא ישועתנו ע"י צקשתנו צכ"י ע"כ אומרים צלשון הושענ"א (ישוע"ה) כנ"ל:

יז. למענך דורשני הושענא. הנה כתיב (צ"י עקב) ארץ אשר ה"א דור"ש אותה תמיד עיני

ה"א צה וגו' ודר"ל וזי כל הארצות אינו דורש אלא ע"י אותו דרישה שדורש א"י דורש כל הארצות א"כ א"י הוא עיקר דרישתו ית"ש לחכלית המרכז של כל העולם ורק שארי הארצות טפל ודרישתו ית"ש לעוצת א"י הוא צאמת לעוצתה האמיתית. והנה אחז"ל צסוכה (דף מ"א ע"א) עה"כ ליון דור"ש אין לה מכלל דצטי דריש"ה. והרי אנו רואים צעוה"ר צירושלים עיה"ק הדרישות שטושין כל המפלגות וצראשם לרעה הציונים (הכופרים הארורים) ועמהם יש לחשוב גם האגודיים [כאשר כבר ביארנו צארוכה צעולת תמיד ונדפס גם צדברי האגרת וצשאר"י חי צע"ה] המחריצים דת חוה"ק צימינו וצין היראים שארית הפליטה להשחית האמונה שהי צלצס עוד והמה עתה המהנדזים ומחעמלים ועושים כל התחצולות להעמיד רצ של היראים צירושלים נגד רצני המשרד וקוקיסטע"ן ורוליס דוקא צרצ שיהי נקרא צתור זה אצל צאמת יהי שמש אלא האגודיסטע"ן ורוליס רק צאיש כזה שלא יהי קנאי כמוזן ולדכא תחת רגלם כל ענוי ארץ את היראים האמיתיים זין צארץ זין צחול"ל ויהי אח"כ עוד סיוע (ח"ו) להמשרדיים כנודע לצקי צהנעשה שמה, וזי המה דורשי א"י לעוצתה אין עוב אלא תורה ולעבוד את ה', הלא המה רק דורשי עלמס ועוצתם ונלחונס ונגיעותם מכף רגל ועד ראש אין צהס מחוס אין עת להאריך צעש"ק וציוס הנעלה והנורה הו"ר הלאה. ואס נפרש שאנחנו נדרוש לליון ע"י תשובה שלימה שמקרבת הגאולה מיד זהו קשה מאוד מחוקק עול גלות והלרות והתגצרות הס"א ר"ל צסוף יומיא וכנ"ל ואס נדרוש (צפועל ידים) לליון צקאלאניע"ן וכיוצא כדרך הליאניסעטן או מזרחיים ואגודיים וישוציסעטן כל שום וחניכה דאית להו אין זה "דרישה" אלא "פרישה" מדרכי אמונה וצא לליון גואל צ"צ משיח צן דוד (כאשר ביארנו כבר נגדס צכחצ וצדפוס וצדרשות צע"ה) אלא ולאי צע"כ הפי שאתה ית"ש תעשה דריש"ה לליון וי"ש

לרבי עלמנו ואס כי לרבי גצור הוא זה שיהי לאיש יהודי מאמין פרנסה עוצה שיוכל לגדל צניו לתלמוד תורה ולכבד צצחות ויו"ט וליתן צדקה לעניים מהרגנים וכיוצא יעצור הש"י צהרצבה, אצל העיקר הלא לריכין רק לכון לחיקון הכלל לדרוש ישועת כלל ישראל שיושעו תשועת עולמים שתשוב שכינתו לליון צרחמים צצותה הגואל, וזה הי כוונת הרה"ק (מראזוואדאצ) הנ"ל שאנו מצקשין למענך דורשני שטוד יזכור לנו אהבת איתן אדוננו אדון העולם ית"ש וכמ"ש (דברים ד' - כ"ט) וצקשתם משס את ה"א ומאלת כי תדרשני צכל לצבך וצכל נפשך והיינו הדריש"ה אליו ית"ש כמים פא"פ כי מה נוכל אנחנו לעשות לעומת הרשעים הללו שטמחו את אה"ק וגרמו סילוק שכינה כביכול וכאלו אשכחך ירושלים חי' ולמענך לא תשכח רק תדרוש נא אותנו ואת ירושלים עיר הקודש לצנוכה ע"י משיח לדקיניו צצ"א:

יג. א"י למענך צוראנו. למענך גואלנו. הסמיכות י"ל כי הנה חכלית מערת הצריאה הי כדו להטיב לנצראיו וצצציל ישראל שנקראו ראשית שיתקדש שמו על ידינו וכאשר הוא עד עתה צעוה"ר הכל להיפך צהסתר פנים עד ציאת ג"ל נמלא הוא חי' חסרון צצריאה עד שיצא גואלנו ח"ש למענך צוראנו למען גואלנו שיצא גואלנו צ"צ כדי שלא יהי חי' חסרון צצריאה וכנ"ל:

יד. א"י הסמיכות הושענא למענך צוראנו, למענך גואלנו, כי הנה ארז"ל צעירוצין נמנו וגמרו נוח לו שלא נצרא יותר משנצרא נמלא חי' הצריאה של האדם שלא לעוצתו וקיי"ל מדרך הטוב ית"ש להטיב לנצראיו ואך ידקו יחדיו וכנ"ל. אלא ודאי כיון שחכלית צריאה כל העולמות הוא צצציל ציאת משיח לדקנו ע"כ שמו של מלך המשיח קדמה לעולם ואז יהי הצפוני ארחיק מעליכם ורוח הטומאה יתצער מן הארץ ולחכלית זה של הטוב הגמור צזמן ציאת המשיח מי שיחי ויזכה לזה הוא כדאי הכל וגמלא עוב לו לשנצרא שיהי אז כמ"ש אשרי המחכה ויגיע לימים אלו וזהו למענך צוראנו (וקשה לכא"י כנ"ל. והתי) למענך גואלנו (צעת הגאולה צ"צ שאז אשרי המחכה ויגיע כנ"ל וזהו עוב לשנצרא לזה ע"כ הוא עוצתו ית"ש צצריאה העולמות והאדם) כנ"ל:

טו. מה שמתחילין הושענ"א צימי הסוכות (אחרי הימים נוראים) וצפרע ציוס הו"ר שמרצין צחפלות הושענ"א ואין מחכירין לשון אחר כמו עזרניו, והיילנו, והטיב לנו או כיוצא, י"ל עפ"ימ שמצואר צוה"ק פי תרומה (מוצא צקבלת יעקב ערך ישועה) כי כל לשון ישועה הוא צחסד דאיהו מושיע מכל מקטריגין דעלמא עיי"ש וזהו י"ל עפ"י דבריני צע"ה (צמאמר תקע צשופר אות ל"ו) צשנה הוצת צרי"ה ויו"כ כי רק זאת העלה היעולה לעוצתנו צעת צחי נראה את מלכנו

למען הודך (שיהי חיקון הכוד צננין ירושלים צ"ב) כנז:

* כז. למען הודך למען ויעודך, דהנה הכוונה בסיודור הארז"ל עה"כ צונה ירושלים ה' דכוא חיקון "הוד" וידוע דאס המלך ילא לריכין לפנות שם המקום הבוא מכל מיני שחץ וליכלוך. וע"כ אנו מחפלין עתה צימות המשיח כי קרוב יום ה' לבא ולריכין לפנות העיר הקודש מכל גילולים ועומאחא בשוליה לצער הקוליס משם וצית עומאחא כנ"ל ושיהי שם מקום קודש הקדשים צרוח עברה כחיקון הקדמונים שילמדו שם באה"ק אנשי שם יראי ה' על עברהות הקודש בעבודת ה' יומם ולילכ ולהחזיקם בקופות רמב"ם וזכו למען הודך (לשון הוד) שתעשה חיקון הכוד שהוא צנין ירושלים כנ"ל, למען ויעודך שיהי נך רבש"ע עם מי להתועד שמה ולצער מקודם הקוליס שלא ירעו ולא ישחיתו בכל ה' קדשנו:

כח. הרשענא למען זכרך. הנה ראינו ושמענו מאבותינו הקדושים זי"ע מכמה לדיקים וקדושי עליון זי"ע שאמרו קודם פטירתם שצבואם לעולם העליון לא ישקטו ולא ינחו עד אשר יפעלו הגאולה שלימה וידוע כמה מעשיות מלדיקי אמת שאמרו עליהם כי נחנו להם שמה צבי"ע עליון כ"כ תענוגים עד ששכח"ו הצטחחם לעבוד פעולתם בעד הגאולה (וכוא מעין מה דאמרינן צבי"ע דף פ"ה ע"ב דאצרכם יחזק ויעקב שהם ישנים וחלי הכביא מקים אותם כ"א וא' צבי"ע ומללי ללוותי ומגינן לי בחזרה ולא שלשהם ביחד כי היכא דלא לייחי למשיח בלא זמני ע"י לעקתם של שלשה האבות כשיתפללו שם ביחד עי"ש) ע"כ אנו מחפליים אליך רבש"ע הושיענו למען זכר"ך שאתה זוכ"ר כל הנשכחות מעולם ואין שכח"ה לפני כסא כבודך ותזכור הצטחחך לגאלנו ולהושיענו במהרה דין: כט. א"י הסמיכות הושענא למען זכרך למען חסדך למען טובך. כי הנה הקב"ה זוכר אותנו כמ"ש ה' יקר לי וכו' זכור אזכרנו עוד וכמבואר בגמ' ובזוה"ק (פי' ויקהל) ובשאר דוכתי מהני חרי דמעי דנחית לחוך ימא רבא כביכול מהקב"ה כשזכר את צניו בגלותו וחורבן ציהמ"ק אך בכל אלו מה אכני זה לנו למכאובנו והלא עוד זה יוסיף יגון על יגונינו, כי גם אדוננו מלכנו ית"ש (כביכול) מלעבר צלחנו ואם הדמעות יורדים לימא רבא (בסוד) שמימי מלוחים וכנודע (בריש זוה"ק) עה"כ גדול כים שצרך (ורק) מי ירפא לך וערם שהגענו לבחי מ"י (עולם הגאולה) שירפאנו צביגאל"ל הלא ימא רבא הוא עוד גבורות ומה זה יושיענו בזכרוננו ודמעותיו לשם. אך בקשחיתו צרחמים. למען זכר"ך (שיחברנו ית"ש) למען חסדך (שיבא הזכרון אותנו לא צנחי הדינים רק שופיע חסדי עליו) למען טובך (זה א"י וירושלים שיושיענו לשם צבי"א):

* ל. הרשענא למען עובך יש לומר דהנה משה רבינו ע"ה התחנן לאמר ארצה את הארץ העובד הכר העובד הזה והלצנון והיינו שהוא יראה צעינו שכלו הזך קדושת הכר העובד והלצנון ולאפוקי מדורוחינו הלאה כאשר אספר לכם אחיי אכזבי הלא חדעו את אשר אנו רואין צעור"ר היום על הר הבית צירושלים את בית עומאחא העכו"ם ר"ל והמה בעלמם השחורים הנצזים הרואחים הלכו צו על הר מרום מקדשינו אוי ואצוי! וגם חדעו נא מה שאנו רואין צירושלים על הר הלצנון את בית עומאחא האוניווערזיטעט של הציונים שר"י וכל הנוגע בהם עמא ומעמא אוי לנו שך עלתה צימיו סביב רשעים יחלכך על הר ליון ששם מהם ומכמוניהם ואיכבה נוכל לסבול כזאת והאם זהו הכר העובד והלצנון צמא ומעמד כזה וזה ראה משרע"ה אדון כל הנביאים מה שיהי צסוף יומיא אלן חרבן ושממה צעיר קדשינו ותפארתנו ותחנן אז לאמר ארצה את הארץ וכו' היינו שהוא יוכל להציע ולראות צו וצחוכו ושהוא הסרסור צין ישראל לאציון שצממים והשליח מנותן החורה ית"ש ועל פי החורה הזאת יתנהג שמה הכל צהר מרום מאוייני ולצער משם הקוליס הנ"ל, וזכו שאנו מצקשים הושענא למען "עובך" שלא ישלמו הארורים הנ"ל על הכר העובד צרעתם ועומאחא ר"ל ויצינו צעינו צער חמורם ויאמרו כי זהו העובד שמה, רק שיתראה על הכר העובד מה שהוא עובד"ך ית"ש וכמו שציקש משרע"ה לראותו ציפיו ועובדו עפ"י החורה:

* לא. א"י הכוונה צזה נגד שיטת המפלגות הנ"ל הקונים שעחי אדמה באה"ק ואומרים שעי"ז חכה גאולה לארץ עם המאנדאט של צעל"פטר (באלפור) שנתן להם חירות ועובות, אמנם איתא בגמ' (יבמות ק"ג) עובתן של רשעים רעה היא אלל הלדיקים ולזה אנו מצקשים רבש"ע הושענא למען טוב"ך דייקא לאפוקי מעובתן של הרשעים שאין אנו חפלים ולריכים להם כי רבה רעתם לנו ולכל מי אשר עיני שכל לו ויראה ה' נוגע בלצנו, רק אתה הושיענו ושצעינו מעובך ליתן לנו ירושלים ואה"ק ע"י שלוחך הלדיקים (וכמו שמבואר בתשובות הרדב"ז) [שלמד תורה מפי אליהו] כי קודם התחי הגמורה לעתיד תחי תחי לאותן הלדיקים שמסרו נפשם עבור הגאולה שלימה ולא זכו לראותה בחיים צעור"ר שיעמדו ויראו וישמחו צישועתן של ישראל צביאת הגואל) ועממם נלך אס חפץ צנו ה' והביא אותנו אל הארץ העובד ולא ע"י אחרים ח"י:

לב. הרשענא למען יחודך, למען כבודך. למען למודך. (וכי זהו רבש"ע כבוד"ך איך למוד"ך לימודו חכ"ק מושפל צעור"ר עד לארץ. וחכמת סופרים חסרה ויראי חטא ימאסו ולומדי תורה נצזים צעור"ר כי לא ימלאו כמעט שידוך ה'גון, ולעומתה גברו לימודי העמים שפחה

ש'ריכין אנהנו לעבוד) למען מלכותך. ע"כ הושענא:
 לד. הושענא "למען למודך", דייקא רק לימודי ה'
 ותורותיו ולא כהתבוללות לימודי הנכרים
 צבית ה' כמו חדרים בטמאים והסעמינא"ר (שקראום
 האגודיים מהצב"א היינו מסוואצ"א) ועי"ז שלמד
 חורחך בלבד חכם למען מלכותך יח"ש שחגלה אלינו
 צ"כ כמאמר ז"ל עכ"כ כי יחנו בגויים פה אקצנס
 וכנודע:

לה. א"י צעין האגודיסטען וכחות הדומות וזפרט
 האגודיים ה"ל מחכמים פה באדרה שער
 למען כחש וקצפו דף היומי ללמוד גמ הדף כלו בכל
 מקומות מושבותיהם וכיוצא ועל מהו חכמה לימודם
 באופן זה כדי לעשות אגודות אגודות ולחזק ח"ש
 לאספס חבורות שיש בהם חכמה וחכמות לעשות קאלאניען
 באה"ק ולעקור אמונת ביאג"א (שצאמת חכ"י ע"י נס).
 ולא זו הדרך בחר ה' ותורה כז חלק לז' הס"א ר"ל כי
 מערכת על ככה. ורק הלימוד ל"ל למען הקים מלכות
 שמים ומלכות בית דוד צ"כ וכמ"ש צצ"כ עכ"כ כי
 יחנו בגויים פה אקצנס כי בזכות החורב ישלח השיי
 הג"ל לגאלנו ח"ש הושענא למען לימודך (שיהי הלימוד
 חורה) למען מלכותך (כדי שיחגלה מלכות שמים ע"י
 ביאת בן דוד צ"כ) כנ"ז:

* לו. א"י זה הושענא למען יחודך למען כבודך למען
 לימודך למען מלכותך, כוונת הפייטן הק'
 צמיוכות בקשות הללו בודאי לא משום סדר ח"ש הוא
 כי אם עוצב גנוז בגווה לפי הדור והמנצ, ויש לומר
 בזה כי הגה מעולם זאת מלפנים בישראל עשו כשאחז"ל
 (סוכה מ"ז ע"א) חינוך היודע לדבר אציו מלמדו
 חורה, חורה נזה לנו משה וגר וכן התחילו ללמד עם
 החינוך חורה חומש וגמרא ומאי למד מהחורה, יראה
 ד' יחודו ואחדותו יח"ש ואמונת אומן, וכן נהגול החינוך
 והי כבוד שמים וכבוד החורה, אצל צעור"ר צומן זה
 פגמו כהלימוד הקדוש והעמידו הליונים אח בית טומאהם
 שקוראים וכותבים דריש גלי "גמנסים עצרית" שרי ושם
 לומדים ומחנכים הנערים לכפור ציחוד חלקי עולם
 יח"ש ולכפור בחורה משה חורה שכתב וחורה שצעיפ
 וכשתלמידי בית מיינות הללו מתגדלים הם כופרים
 גמורים ממש לועגים על ה' ועל משיחו ומצאים כבוד
 שמים וחורתו ואמונתו לגמרי, ה' ילילנו, חוי ואציו,
 חוז קדוש עלינו ועל כל אחד ואחד מצני ישראל לחוס
 נגד עבודה זרה הלזו במסירה נפש ממש, אצל מה כוחנו
 ומח גבורתינו, ונלעק אל ה' חלקי אבותינו הושענא
 למען יחודך למען כבודך שוכל יחיד שמך צעולמך בלימוד
 החורה המסורה מאבותינו שזכו כבוד לשמך הגדול
 והושענא למען לימודך ראח נא על מה קוראח הסושעים
 ה"ל עוד שזכו "לימודך" ח"י לימוד העצרת ופסירה
 באמונתך. ורק אחי הוכל להושיע למען מלכותך כי
 אחי מלך ומשל בכל ויידך לבטל ולעקור אח בתי ספר

כי חירש גבירתה המה מרוממים על גפי מרומי קרת
 ומחזיקים ביד מי שיוכל רק אפס קאבו מלימודיהם,
 ולימודך לימוד החורה כ"כ ישפילו בגלות המה כלו
 הארון, וזכו בלימודי חכמותיהם ולימודי דתיהם הוא
 רק בשורשן באמונתם השילוש ר"ל ולימודו הוא רק
 באמונת היחוד יח"ש באמת וכי זהו כבודך שזכו יח"י
 מושפל לימוד יחודך כנ"ז) למען מלכותך (כנ"ל אחי
 הוא מלך העולם יח"ש וא"י ימשלו מלכי העמים
 לבטל חורחך בגזירותיהם לבטל הזמן היקר של תשצ"ר
 בלמוד לשונותם ובעליהם. וגם הלא נקרה ונבקש
 למלכותך שיקויים צ"כ וכה ה' למלך על כל הארץ וגר)
 למען נחך (ואם יאמר המקטרג ח"י שקבלו חלקנו
 בהתגלות מלכותך צומן שחי ציהמ"ק קיים הלא הכל
 ינפח פיהו כי אחי יח"ש נחתי וכן כבודך ולימודך
 ומלכותך נח וכוון שבהמים חרבו צעונותינו הרבים
 גם כן צע"כ העיקר רק מה שיחגלה מלכותך יחצרך
 שמך צעת הגאולה שלימה במהרה צימיו שז"ז יח"י לנח
 נחמים ח"ש למען נחך) למען סודך (וא"י שטעם עיכוב
 הגאולה עד פה ח"א לגלות לנו. הגם שאנו מניעים
 טענות נכונות להקדצות הגאולה. מפני שזכו סו"ד
 כמזם רק בלב השיי לבדו כשאחז"ל צ"י חלק עכ"כ
 כי יום נקם בלבי ללבי גליתי לאצרי לא גליתי אפי
 למלאכי השדה לא גליתי ע"כ אנו מצקשים) למען עוזך
 למען פארך (כן אמת כי הוא סוד כמזם חללך יח"ש
 אצל נח תמחר הגאולה למען עוזך ופארך היינו כבודך
 וכי זהו פארך שכה ח"י מושפלים כ"כ בגלות הלז
 ישראל צני אהוביך הקרואים בשמך ומח יועיל לזה
 הסוד שטמון כזיכור בלך צעיכוב זמן הגאולה כיון
 שהא"י לא יאמינו זה ולמה יאמרו הגויים וגר ואין
 זה עוזך ופארך כנ"ז) ע"כ ראוי לפי"ז שתקרב גאולתנו
 במהרה דידן:

לג. א"י הושענא למען כבודך. למען לימודך למען
 מלכותך. כי פן ישיאך יערך. ופן יאמרו
 המקטריגים ח"י מי שמך לאיש לבקש כבוד מלכות שמים
 ולחזק העולם הלא הקצ"ה הטוב צעינו יעשה ואם
 כן רלונו שכה בגלות נבקש רק פרנסתנו ולרכינו ונבקש
 צעד שלום העמים וזהו יח"י שלומנו וכיוצא ומח לנו
 לעבוד לכבוד שמים הלא יוכל יח"ש להושיע לעצמו וכבודו
 אך זה טענת הכל כי כך למדנו יח"ש בחוב"ק (דברים
 ד' - כ"ט) ובקשחם משם אח ה"א ומאלה כי לכאורה
 למח לריכין לחפשו ולבקשו אח השיי אשר מלח כל
 הארץ כבודו ח"י שזכו הנח"ר לפניו יח"ש בנסיון הגדול
 של הכסתר פנים שנבקש רק כבוד מלכותו יח"ש שיהי
 למלך על כל הארץ צ"כ ע"י שגשג ונשמר חורתו ולבקש
 ולהתחזק מלפניו הגלה נח וכה ח"ש הושענא למען כבודך
 (ופן יאמרו מה לריכין אנו לעבוד צעד כבודו יח"ש
 אשר לו הכה והממשל כנ"ז. ע"ז הוא הכשוכה) למען
 לימודך (כי כך למדנו בחוב"ק ובכל דר"ל ובסכ"ק

לא ידעו העולם, ע"כ) הושענא למען עוזך למען פארך (שהוא תפילין דמארי עלמא שנק' התפילין פא"ר ולמען עוזך כמ"ש נשבע ה' בימינו וצורנו עוזו שהוא תפשי" צורנו שמאל כדאמרי במנחות וכבר פי' הגדויקים ז"ע בהושענות דזה על התפילין), אמנם קיי"ל בתפילין דבית חינוך ל"ל רואה את האויר ע"כ אמר כי הוא סוד לפניך ית' צבתי גואי, עיכוב הגאולה עד זמנה הראוי, אמנם למען התפילין שלך שכי' דהם מי כעמך ישראל גוי א' בארץ כדאמרי בצרכות וכשאנחנו מושפלים ומצוים בגלות בלרות לרירות מונחים עד לארץ הגם שהעם הוא בסוד אמנם בית החינוך לעיני כל אינו רואה את האויר העולם לא ידעו מסוד זה כי גם למלכ"ש לא גליתי מכ"ש וכו' וקיי"ל בתפילין בית החינוך אינו רואה את האויר ה"ז פסול וא"כ הוא חשש ח"ו על תפילין שלך שצית החינוך והאויר ישאלו מדוע ישראל צינך תניחם למרמם כ"כ ציד אויביהם ח"ו זה כמה ע"כ למען תפילין שלך תגאלנו צ"ל לקיים אחישנה בקרוב:

מא. הושענא למען לדקתך, הגם שאין לנו ראויים לפי מעשינו עכ"פ חתן לנו לדק"ה במחנה חנם כי כביכול הוא שומר התורה ומקיים מצות לדקה, כמו שכתבתי במאמרי לר"ה (אות כ"ג) על הפיוט בפתיחה לש"ץ בשחרית לדק"ה אקוב ממך ואוחיל, וכן בקש רחמים כעני פתח שהוא ית"ש יתן לנו במצות לדקה, וזהו למען לדקתך:

* מב. א"י הושענא למען לדקתך, הנה לפני רבות בשנים בהיותי בשינאווא רחיתי צעני מה שכתב אדמו"ר הקדוש הרב מש" (רבינו יחזקאל שרגא) ז"ע אודות הדקה למצבה" עזר עניי ח"י והביא בשם מנן הקדוש ממעוזו ואפעל ז"ע (בעל אורב ישראל) אשר דיבר בקדשו כי שורש קדושת ישראל בחלקי האלקי ממעל ניכר זו ע"י נדבתי ידו בלדקה לקופת ר' מאיר בעל הנס וכל המרצה בלדקה זו נודע שיש זו נילון גדול דבוק בדי' וכן להיפך הממעט דזה ניכר שגם חלק אלקי ממעל בקרבנו הוא רק מעט מפני עבדו"ה, ועתה צע"ה אנחנו רואין כי זה לעומת זה דייקא התחילו מראש הרשעים הניזונים ומזרחים לבצע את הקדוש קופות הרמב"ה מצתי בניי והעמידו קופות עמאות שלהם בשם קק"ל או "קקן היסוד" ערו ערו עד היסוד דה. ואחריהם באו כעת גם האגודיים בקופות "קקן היסוד" להו"ה מצ"י כסף תועבות ה"ד השוכן שצדן שדרן לילך ולהזיק לקופות הרמב"ה על דרך הקדוש וצדן הולכים מנגד לרבותינו הק' שרפי מעלה שייסדו את יסוד הישן ע"י קופות רמב"ה דייקא כמו מנן בעל הש"ע והב"י והאלשיך הק' ז"ע ואחריהם החזיקו בכל חוקף ועזר רבינו הבעל שם טוב וחלמדיי כמו מנן הקדוש בעל קדושת לוי מצאריטשעז ובעל האורב ישראל הנ"ל ובהנה קדושי עליון מוראים

מינות הללו ושלמדו בניי רק תורה משה הק' באמת בחדרי ח"ת וישיבות קדושות וצרכות לימוד התורה נזכה לגאולה שלימה צ"ב.

* לז. עי"ל למען כבודך למען לימודך למען מלכותך. רבש"ע. הלא מלא כל הארץ כבודו ומלכותו בכל משלה איך תחריש ותחאפק על זה שהרשעים ומינים ישלטו שם באה"ק צבנייהם זה צכה וזה צכה וכי זהו "כבודך" וכי זהו "מלכותך". הלא המה כופרים ומחללים כבודך ומלכותך וגם ע"י לימודי הכפירה של צחי ספרי הניזונים מחללים את לימודך שהוא תורתך הקדושה, והר"ת של כבודך לימודך מלכותך הוא מל"ך אבל רק למפרע דאם כי יודעין אנו אשר ה' למלך על כל הארץ אמנם צעוד שהרשעים ישלטו שם הוא צבתי הסחר פנים ולמפרע הוא המלוכה כביכול וצכן מבקשים הושענא שיחראח לכל למען כבודך שאתה מלך הכבוד בא"י ולמען לימודך שלא ישלטו המה בלימודי מינות נגד תורתך ולמען מלכותך שתגלה ותראה מלכותך שאתה מושל ומלך על כל הארץ לחלק לשבטי ישראל ואז תהי הצחי מל"ך ישר ולא הפוך שיכירו וידעו כל יושבי תבל צ"ב.

לח. הושענא למען מלכותך. הנה מקובל ונודע מהגדויקים וחסידי עליון ז"ע כי הגב"ק רבינו הרב מצרדיטשעז ז"ע בעל קדושת לוי אמר ועתה הננו צבנייתו צרי"ה קודם יתגדל בתחלת מוסף. הרוסי אומר וחושב כי העולם שלו. הארפתי אומר שהעולם שלו. וכן חשב כל אדירי המלכים אבל אנחנו אומרים יתגדל ויתקדש שמי רבא וכן אנחנו צעת ה"ה ה"ה ותורבן עולם נעק מלא ועד עתה הושענא למען מלכותך שיתגלה כבוד מלכותך ית"ש שאמרנו צרי"ה וי"י בונתנה חוקף ובו תנשא מלכותך וא"י התנשאות מלכותך ית"ש ע"כ הושענא במלכותך והי' ה' למלך על כל הארץ וגר ותמלך אתה הוא ה"ה לבדך וכו' צ"ב:

לט. א"י למען מלכותך, כי קיי"ל מלך שמחל על כבודו אין כבודו מחול רק לישראל עם קרובו ית"ש ירחם עליהם צבתי צנים אב שמחל על כבודו כבודו מחול אבל לכל העמים כמ"ש (תהלים מ"ו) מלך אלקים על גוים וכנודע בסב"ק, וזה שאנו נעקרים ומבקשים צרוב לרבותנו בגלות המר ה"ז בסוף יומיא צפרע תחת הממשלות שהם מחזיקים בשיטת הבאלשעוויקטן (הקאמיניסטען) שהם כופרים בשמן ית"ש ומלכותך וא"ס במקום גדולתך שם ענותנותך אבל נגדם אסור לך (כביכול) למחול להם כי הקב"ה שומר התורה כמאחז"ל וגם מל"ך שמחל על כבודו אין כבודו מחול ע"כ נא רחם והראה מלכותך צ"ב:

מ. הושענא למען סודך למען עוזך למען פארך. ע"ד ש"י לעיל [אות ל"ב] כי הגאולה שלימה הוא סודך (כביכול ללצי גליתי לאצרי לא גליתי אפי' למלכ"ש לא גליתי אמנם ע"י דוד לבנו כי הסוד הזה

יראה" שיתראה בלב כל אחד ואחד קדושת הר מרים הרים הלז אשר ה' מראש ויהי לעתיד צ"צ:

מט. הרשענא דצור המולנע, הר המורי והר יראה, י"ל ע"ד שכי הקליר צפיוט לפי זכור צענון הגאולה ונחשצתי כעד זומם. כל היום מדמם. היינו צאמונתנו ותקונו לציאג"ל והמה רוקדים ושוחקים ומלעיגים עלינו צעור"ר מפני כמה זמנים שעברו ולא צא ח"ש דצ"ר המולנע (שהדיצ"ר הוא מולנע ולא נולד לחוץ מה שנדע ונאמין בצירור כי זהו קירוצ הקץ שנצא למאווינו למקום) הר המורי והר יראה צול תפארתך וגר שהוא הכל כינוי ושצחי צית מקדשנו ותפארתנו. וחיצוב ארצנו:

ג. א"י הושענא דצור המולנע (דצ"ר אוחיות ולשון דיצ"ר. היינו שיש לנו דיבורים לומר חבל ההכרח להלניע מפני כי ארצ"ל השצפתי אחכם שלא לפלות בחומה וציד חזקה נגד המלכיות והמשלוח ע"כ הדיבור הוא המולנע צזה חבל זאת נאמר בחפלה וצכי ותחוננים רצ"ע) הושענא הר המורי והר יראה" (לפניך יראה" צעמך מלצ מקום הר ההוא צעור"ר מקום קה"ק ציד הישמעאלים ולא די לנו זה חלא שהאנגליים והמיסיונרים שבהם מושלים עוד על גביהם ועוד שלישי הציונים וכל חצריהם יחקו עלינו על תפלתנו צכותל המערבי והיינו ללפג ולקלם ראה ה' והציעה):

גא. הרשענא הר המורי והר יראה הנה "הר המורי" הוא שעקד שם אצריהם אח יחזק ע"צ המצח לשחטו צמס"ר גדול כ"כ משיהם "והר יראה" הוא שנקרא על שם שהצטיחו אז ית"ש אח"י אשר יאמר היו"ם (זהו צימות המשיח כדאמרי צ"י חלק צסנהדרדק דא"ל משיח לריצ"ל על שאלתו אימת אחי מר היום היינו כדא"ל אלי הנצח היום אם צקולו תשמעו) צבר ה' יראה (אז יראו ויתצבר מי שהוא ראוי לעלות צבר ה' עם משיח לדקו צמס"ר צצחי מי לה'. ומי שהוא להיפך ואח לו שייכות שם) וזהו שנקרא "הר יראה" כנ"ז על שם הר הכז. והנה צימיו צעור"ר צצלי משיח חלו צין חצרת האגודיים (הצצועים) אשר מעשיהם שם צקאלאנין וכיוצא כמעשי האיאניסטעין והצדיקים הצצועים מהם יראו לעשות שם פאצריקעין וכ"ז להנחת עצמם להרויח הון רצ ועי"ז ישמידו שארית כלל ישראל ע"כ זהו השמיענו התנה הקדוש הקליר צתפלות הושענות מי שהוא צצחי הר המורי (צמס"ר כמעשי אצות צעקידה שם וגם קודם ציאג"ל לריכין למס"ר ולא לעשות מה העליי לא"י מסחר ממון ונגיעות רצות. וזהו) והר יראה (מי שהוא צצחי צו צמס"ר ולא להיפך כנ"ז יראה ויתצבר זאת כנ"ז):

* גב. א"י הר המורי והר יראה. היינו דאנו מצקשים רצ"ע צבהר הטוב הזה שהוא הר המורי ששם פשע יחזק אציו אח לוואר לישחט עבדך ואציו

שמירת הדת חוסי"ק צפרע צניהם אשר יגדלו שמה וגם אותן שנשאר צצחיהם ע"י המעות שמקבלים מארץ החפישא והטמאה הלז (מקור התארה וההפקרות) ממילא הם נגררים צכמה דצרים על מנה שיוטע צעיני אמעריקא וזהו חורבן העולם, וע"כ נלעק וצקש הושענא אצן שחי (שיצנה ציהמ"ק ושם האצן שחי יהי המרכז של העולם כולו ולא מדינה אחרת לעומתה וכאשר תשאל א"י מדוע עשה ה' ככה לארץ הזאת צימיו וצגלותו ע"ז צאה הת"י) צית הצחירה (כי זהו הנסיון והצחירה שניתן לנו כדי לתת מקום לעשות להצא להטמאות כגודע ועי"ז שנעמוד צנסיון צשמירת דתוסי"ק חכה לצ"ית המקרה כיעקב שקראו צ"ית כשאחז"ל צפסחים דף פ"ח ע"א. ע"י הצחירה) וכי"ל:

מז. הרשענא צית הצחירה י"ל עפ"ימ"ש רגיל לומר אאזמ"ר הק' מפסיק צ"ע כשאחז"ל מדוע לא תהא כהנה כפונדקת ואיך מקויים הצחירה שניתן לנו אם רואין להיפך ח"י דרך רשעים ללחא ויר"א ומאמינים עניים ומדוכאים ושפלים. ח"ש הושענא צ"ית הצחירה ודייק צלשון צ"ית היינו צני ציתו (אוי לצית שמחריציו צחוכו) חלא ישאלו צניו או צנותיו אם אחת אציו לא תוכל לכלכלו כשנלך צדרך אצותיו חלא צע"כ נלך לאמעריקא. או צמדינתיו צדרך שמחללים ש"ק ואז טוב לנו צפרנסה וכבוד ע"כ חנו לוועקים הושענא צ"ית הצחירה להיות כל איש שזר צצית"י להראות כי הצחירה היא חפשיה וכי גם הכולך צדרכי אצות מתפרנס צכבוד ולא יחסר כל טוב:

* מח. א"י צית הצחירה גורן ארץ דציר המולנע וגר עפ"י שחז"ל (פסחים פ"ח) כיעקב שקראו צית וכו"א צ"ית (השלישי שאלו מחכים לציונה צ"צ) הצחירה, זהו תלוי ועומד על צחירה האדם לצחור צטוב או צרע ח"י וצריכין לקיים וצחירה צחיים כי רלו עבדיך אח אצניה ואת עפרה יחוננו לצקש צאמת צית יעקב אמת, גורן ארץ, הגורן הזה שקנאו דוד המלך ע"ה מארזונה היצוי שזהו מקום של צית הצחירה מקודש ומטוהר וצעונותיו הרצים מה הוא המקום הלז עתה ומה עשו הרשעים על המקום קודש חלא, זהו, דצ"ר (מלשון דיצ"ר) המולנע שהדיצ"ר מולנע בלב דוי ונאלמנו דומי מפני הכבוד ולניעות כי כסתה כלימה פניו מרוב צושה ותפרה לומר ולחוליא צדיצור פה איך מאסו ועימאו אח מקום הקודש קדשים, אוי לאזנים שך שומעות. ואוי לנו שך עלתה צימיו. וצאמת המקום הכז "הר המורי" אשר יחזק אציו פשע לוואר שם לשחיפה להקריצ נפשו לה' וכן צבר יתח נשמחו הקדושה שמה כדאיתא צמדרש ורק נמסר לו משמים נשמה חדשה צצחי תחיית המתים וצריכין אנחנו ללמוד עצמיו למסור נפשינו צצביל כבוד שמים וכבוד אמתה יחודו ואחדותו ית"ש ועל צחיה צו "והר

יומיא חילן האוניווערזיטעט העמאה בית און וכפיר
ר"ל שם צהר הלצן שפ"ז העמידו (מחצרי ההושענות)
להחפלה שיושענו צעו"צ הלצנו"ן ולא צרע"ה העומד
שם צהר הלצנון כעת להסית ולהדיח בניי מאמונתם
ותורתם (שפ"ז) וכיוצא אר"ל צשצת שאם הוא צסכנה
יכנס לבית פ"ז ולא לבית מינות כאלו כוודע) וזה
יהי "יפה נוף משוש כל הארץ" ולא משוש הציונים ודומיהם
ונגיעתם בלצד רק משוש כל הארץ א"י אשר צה יראי
ה' ות"ח לאלפים הי"ו שיטמחו כאשר מציון תלא תורה
ודצר ה' מירושלים צ"צ ולא מצית און הלו אשר ככה
הגיד עליי צהצנות וחינוכה הכופר הידוע (הרצ הראשי)
אוי לאזנים שך שמעו (והארכתי קאת עוד מח) ה'
ירחמנו ויגאלנו צ"א:

גה. הושענא לינת הלק, מה שרצה צה צענון הלינה
בלא צעת השכיבה לינה ושינה אין י"מ
להאדם באיזה מקום הוא, אך יש להצן קאת עפיימ
שצארחי צעה"י לפני ערך שנתים ר"ה קודם תק"ש
צדרך משל (כמנהג הצדיקים אצותינו ורצותינו זי"ע)
למלך גדול לו צן יחיד והגון נפלא וראוי למלוכה והתקנאו
צו השרים יועלי המלך וישנאו אותו צרוע לצבם ויוציאו
עליו לעז איך שדיבר סרה על התנהגות אציו המלך
צמלכותו וכיוצא וירצו עליו עדים ושונאים ומלך צמשפט
יעמיד ארץ הוכרח אציו להעמידו לפני צית המשפט
הגדול (סענאט) והנה יאל משפטו להגלהו צגלות
על נמל רחוק שהוא ג"כ מארצות המלך הגדול ושם
יתנו לו רק דירה קטנה וכדי חייתו ופרנסתו עדי יטיצ
דעתו ומעשיו שיהיה ראוי להשיצו לעירו ומדינתו.
והוא צית מלכותו ושינאו הנו המה חתרו חתירות
להארץ ימי גלותו סגרו צתחצולות המצוא למכתציו
אשר לעק ממקום גלותו צכחיצתו לבית אציו והוציאו
עליו דיצה כי שמה עוד הוא יותר צריחוק בלצד מאציו
יען כי יספך לצו על משפט גלותו אמנם לא צן אמת
היו הדברים והצן מלך נעצב מאוד עד כי נפל צמחלת
העצבים וצרכות הימים וכי גדל לער אציו המלך פעל
עפ"י משפט כי שלחו שם למדינה הסמוכה לנמל גלותו
רופא גדול המפורסם צמחלת עצבים ושם ילכו אליו
מכל אפסים החולים הצריכים רפואה למחלתם האנושה
והרופא ההוא לא היה ניכר לצן המלך מלפנים ועי"ז
כאשר יצא הוא אליו צעת, צמחלת עצבים אשר לו
יתכה על קנקנו וידע מה צדעתו וכן היה ויצא גם צן
המלך צין אנשים החולים הצריכים רפואה למחלתם האנושה
וישאלבו הרופא הגדול מה מחלתו ומה חסר לו ושיציבו
כי לא יוכל לישן ולא לאכול מרוב המהצצות כל היום
והלילה, ויאמר לו הרופא העיקר החסרון הוא כי לא
ישן ועי"ז יחלשו עורקיו באשר לא ינוחו ולא יוכל
לאכול צסיצה זה וממילא אין לו מחון חייתו לכל גופו.
ויענהו צן המלך מה אומר לך אדוני הרופא צן
אספר לך את ארת לצי גם מעט מחסיר מריצ כאצ

אצרהם הזקן לקח המחלת ופשט ידו לשחטו צעדך
וכן שחטו צהר צאמת (כמרגל צפומא דהרה"ק הרבי
ר' הירש מרימאנוצ זי"ע להציר זכות העקידה ואמר
באצ לוהט דהלא אצרהם שחט צאמת את יאחק צנו
לפניך צש"ע) רק שנשפט לו משמים נשמה חדשה ורוח
חיים וכדאי צמדרש כידוע, וכעת צההר הזה ירו"ו
רגלי העמאים ואצורים ה"ל ואין אנו יכולים ליגע
צמקום הזה ולהלך שם כי כלנו עמאי מחים ואפילו
מרחוק אי אפשר לנו להציע על הבר מגדל יסורי
הלצ דוי יחשכו עינינו איך עמאים ושחורים ירו"ו ולא
ייגעו צמרוס קדשינו וצכן אנו מצקשין צש"ע הושענא
הר המורי שיהי צקדושתו כיאחק אציו ששם מסר
נפשו עליך, וכן יתנהגו היום שם צדרך עבודה כזו
וגם הר המורי שמשם תלא הוראה לישראל להתנהג
צרות הצורה וההוראה האמתית ואז "והר יראה"
נוכל להציע ולראות צההר העוצ הזה צקדושתו ואם
חפץ צנו ה' ויזכינו עוד אז ליגע צו צמהרה וציצית
הגואל צ"צ:

גה. הושענא חנה דוד עוצ הלצנון יפה נוף משוש
כל הארץ כלילת יופי לינת הלק מכון
לצצתך נוח שאן סוכת שלם עלייה צצעים. י"ל עפיימ
שציראנו צם עולת חמיד עפ"י ש"ס דילן והרמצ"ם
כי צעי"כ מקודם יצא משיח צן דוד לגאלנו ואח"כ יצנה
ציהמ"ק ויקצן הגליות וכי כ"ו חולת משיח צן דוד
אין לנו שום ישועה או לצנות מקודם ירושלים או ציהמ"ק
ח"ו כ"ה העושים ומטעים הכופרים וז"ש חנה דוד
(כאשר יהי חנה דוד צתוכה הוא משיח צן דוד אז
יהי ירושלים וציהמ"ק) עוצ הלצנון יפה נוף משוש
כל הארץ כלילת יופי (כי חולת זה אינו לתכלית צנין
הגשמי צדורותנו כי כלילת יופי הוא יותר יפה עיר
פארי"ז וכיוצא רק ע"י שיהי חנה דוד יהי כ"ז ה"ל
נמשך אחריו לעוצה כל אלו השצחים ועוצות צציה
סגיא) לינת הלק (כי חולת ציאג"ל לא יכלו יר"א צאמת
ללן שם צמנוחה כאשר יחשצו על משכצותם גדול הירוש
ירושלים ואח"ק וכמהפכה הגדולה, שפחה כי חירש
צצירתה, ע"י הרשעים הציאניסען וכל שום וחניכה
דאית להו ולאצירי"י משא"כ צציהת צן דוד יהי לינת
הלק צמנוחה ושמחה) מכון לצצתך (כציוול יח"ש
צעיר ה' שמה ולא ע"י צנין הגשמי של המהרסים
ה"ל רק ע"י חנה דוד יהי) נוח שאן, סוכת שלם
ועליית צצעים (כי רק אז נעלה ונראה ונשתחוו וכ"ו)
כיה"ר צ"א.

גה. הושענא עוצ הלצנון. יפה נוף משוש כל הארץ.
יש לדקדק הענו עוצ הלצנון וחפלתו
על זה והלא הר הלצנון צירושלים אינו קדושה מיוחדת
ואינו ה"ר המורי ששם ציהמ"ק ולא ה"ר ליון ששם
משכן מלכי צית דוד רק הר ויער הלצנון וי"ל כנראה
שראו ובראו צרות קדשם צה מה שיהא צעוה"ר צסוף

להכעיס המורדים זו צהר מרום קדשו צודאי המה דוחקים רגלי השכינה ולא תסבול אשר סביב רשעים יהלכין למשכן כבודה ותפארתה וכן מי יודע אם השכינה הקדושה לא זזה עתה מן שריד פליטתנו הנה זה כהלינו כותל המערבי הקדושה ונסעה מסעות למעלה וכדיכול לא תדור צמדור אי עם המורדים הללו, או לנו שכך עלתה צימיו הביטו וראו אם יש מכאוב כמכאובינו ולזה נשפוך כלנו לב כימים הושענא "מכון לשבתך" שחשוב שכינת עוזו ית"ש למכונה לאיון צרחמים צביאת הגואל ותשכון שם לעולם צ"צ:

* ב.ח. הושענא סוכת שלם. יש לדקדק בהלשון והכי ישנו סוכה של מחנית שאינה שלם, אבל י"ל דהנה חג הסוכות נקרא זמן שמחתנו מפני צי עמים, (א) מפני הקרבת הפרים נגד הע' שרים של האומות שמתמעטין והולכין בכל יום, (ב) מפני שהוא חג האסיף ונתינת תרומות ומעשרות, ואמנם צימיו אלה בגלות המר והנמחר אזרו צי עמים הנז' כי שרי האומות צערי הולכים ומתגברים והם שלים ושקטים ועם צי"י סחופים ומדוללים. וגם תרומות ומעשרות באה"ק והיינו ארץ החדשה של צעלי הקאלאניטן מאן דבר שמי לקיים אלה המלות והם מלעיגים ואין נזהרים כלל בזה, ואם כן צערי"ר הלא סוכה זו שאנו מקיימים אינה סוכה בשלימות ולשמחה מה זו עושה, כי היום כבר יום השביעי דסוכות והי' להאומות להתמעט ולהתצטל לגמרי והפוך הוא ח"י כנז' וגם איתא (במדרש הנעלם) עה"כ ישמח ה' צמעיו שהקציה לא שמח עוד צעולמו (כציוול) ואימתי ישמח כשתהי' הגאולה שלימה וממילא איך יערב לנו כל שמחה בחג הסוכות שנקרא זמן שמחתנו בשלימות כראוי אם אין השמחה לעילא. ע"כ אנו מצקשים רב"ש"ע הושענא "סוכת שלם" שיהי' הסוכות בשלימות ואימתי יהי' זה "עליית שצעים" כשיעלו ויזווא העשרת השצעים עם הצני משה מעבר לנהר סמצטיון לכאן לקום צערתנו ונלך קוממיות לראינו עם משיח לדקינו ואז יהי' חג סוכת שלם בשמחה שלימה צ"א:

ב.ח. הושענא עליית שצעים. הנה השצעים הם רוצם עשרת השצעים (ואזלין צכ"מ צחר רוצא מכ"ת) ואדמו"ר ה"י"ק משינאווע זי"ע סיפר צשם רבינו הקדוש החוצה מלוצלין זי"ע כי פ"א הגיד זמן נמשך שרואה כבר הגאולה מוכנת צקרוצ ועשרת השצעים וצראשם הצני משה החלו והתעוררו כבר לצא לעזרנו ולהוילאו מהגלות (ובצר סיפרו כזה מרבותינו הדיקים זי"ע כי מ"ש צצני גד וצני ראובן ואנחנו נחלץ חשים וגר לא נשיב אל צחינו עד התנחל וגר כי המה עומדים שם בכל ימי גלותנו חלואים ומוכנים לצא לעזרתנו צעת שיזום שנוצב אל צחיני"י כיעקב שקראו צית צ"צ). ופתאום אח"כ פ"א החל (רבינו הקדוש מלוצלין) לצכות ואמר ששמעו הצני משה כרו

נפשי ויספר לו כי הוא צן המלך ואת אשר העלילו עליו ועשורו ושלחוהו צגלות המר הלו ועכ"ז לא סרה להצתו וגעגועיו לאציו ואמו באשר ידע כי אנוסים המה צשליחתו הנה כי מלך צמשפט יעמיד ארץ והוא ידע כי גם המה מלעטרים עליו ועל כן ציותר צשכצו על מעתו ליטן ויזכור מי הוא ואת מעמדו ומה הי' עמו ואת אשר נגזר עליו וצזכרו לערו ולער אצותיו ואיך אוכל ליטן אדוני הרופא? (וזהו אך צקלרה תמנית מהמשל הלו צרי"ה) והנמשל מוצן (צקליור נמרץ) כי המלך מלכי המלכים הקציה ונכס"י נקרא צן צכורו והמקטריגים העלילו עליו ואלא המשפט לגלות הא' והצ' ומי אשר דיבר קלת ועל הי' יצק צבו מפני ההסחר פנים הנורא עי"ז המה המקטריגים והמסיתים הלה"ר וגודל דילי עזרו לרעה והאריכו הגלות יותר ושלח ית"ש המלאכי זכות לצותנו וגם לדיקי הדור להדיקנו והמה רופאי הנפשות כמ"ש הרמב"ם ובאשר ישאלו אותנו הלא כתיב צוה"ק עה"כ חי הי' שצבי עד הצקר שנקבל עליונו עול גלות צשכיבה לעפר עד צוקרו של מלך המשיח אז יענו כנס"י ויאמרו (הוא צן המלך) איך נוכל ליטן ולשכצ צמנוחה צזכרנו איך נפלנו משמים לארץ לגלות המר והחשך הלו וגודל ההסחר פנים ולערנו ולער צית אציו כציוול למעלה ואיך נוכל לצבול ולשכצ ולישן עי"ז. וכן דוד מלכנו הגיד (צחללים קל"צ) אם אהן שנת לעיני לעפטיפי תנומה עד אמלא מקום להי' משכנות לאציר יעקב (היינו הציהמ"ק משכן כבודו ית"ש) וזי"ש הושענא לינת הדיק (שנוכל ליטן צדק כאשר נדע כי) מכון לשבתך (יש כבר צציהמ"ק) נוה שאן (וזהו יהי' המנוחה וחיי שאן שלנו צ"צ:

ב. א"י כי מצואר צהאריאל כי רחל היא השכינה הקדושה נקראת לדיק והנה אמרו צוה"ק כי השכינה הקדושה אלת כציוול צגלותא מדוך לדוך ומשקן לפלן אחרתה מצעלה אחרתה מצני צערי"ר אוי נא לנו כי חטאנו ע"כ המשילו צלשון התעוררות לינת הדיק (שיהי' להשכינה שנקראת דק מקום ללן היינו כבוד מנוחה שלא חלך צגלות מדוך לדך ופלן לפלן וכי רק שיהי' מכון לשבתך (כציוול) צ"א:

* ב.ח. הושענא מכון לשבתך. איתא צגמרא (ר"ה דק ל"א ע"א) דכשחטאו ישראל נסעה השכינה עשר מסעות להתרחק מהם, אמנם כנגד זה איתא צמד"ר (שמות פ"צ וצמד"ר שה"ש) דהשכינה לא זזה מעולם מכותל המערבי, והנה מה אומר ומה אדבר זחלתי ואירא מחוות דעי אוי ואצוי צימיו אלה, אשר שועלים הלו צו באה"ק וירושלים עיר הקדוש צאו פריים וחללו המה הציונים הפושעים המכעיסים שם את הצורא ית"ש ע"י תועבותיהם ר"ל והלא אחז"ל כל העוצר עצירה צסתר דוחק רגלי השכינה ואם כי כתיב השוכן אהם צחוך עומאחם, אמנם צרשעים

מואל קדושה וחינו קדש הקדשים משמרת למשמרת בפרישה קדושה בגדר ערוה ואז על שם ליון המלוינה נקרא ולא כאלו הפוקרים שהפקירו ח"ע ביהפך מה) ה' ישמרו ויילנו ב"צ, וזהו סימן ליון המלוינה שהוא קדש הקדשים ולעומתם הלוינים העמאים המה אבי אבות העומאה ר"ל בכפירתם בדת תורה ה' ויילנו:

סג. א"י ע"ד ש"י הפרמיצ בא"ח (ס"י חקס"א בא"ח ס"ק א') בשם ה"ק ר' גרשון קיטובר ז"ל (גיסו של רבינו הקדוש הצטע"ט ז"ע) בראותי כל עיר (היינו ירושלים שלמטה נבנית ע"י אר"ה בנינים ומגדלים) על חלה בנז"י. ועיר האלקים (היינו ירושלים של מעלה וחלק הרוחנית) מושפלת וכו' שם ניכר החורבן בעוה"ר עכ"ל ופירשתי בזה מה שמצקשים בביהמ"ז ובנה ירושלים ע"י הקדושה היינו שתבנה עיר הקדוש חלק הקדושה עיר האלקים בירושלים כי חלק הגשמי בנו האר"ה והלוינים ולא יבואו בזה לתכלית השמירה השכינה. ח"ש ליון המלוינה (כינוי לעיר ירושלים כולה כנ"ל) קודש הקדשים (חלק הקדושה בחורה ועבודת ה' ע"י מכה להשמירה שכינה בציאגלצ"צ). וגם י"ל ע"ד שדר"ל ביומא (דף ע"א ע"א) שאמר דהע"ה אהלהך לפני ה' בארצות החיים אלו מקום שווקים ויש לתמוה היכן שיהי הפירוש כפשוטו שיחפלו דוד המלך ע"ה על ירושלים מקום שווקים ולזה יקרא ארצות החיים הלא ה' נריך להודות על חלקו שלא שם חלקו מיושבי קרנות ושווקים כי הוא עסק רק בחורה ומזות ולא ישן שיתן נשמי גם בכל לילותיו ומה לו למקום שווקים. רק י"ל שיחקש ירושלים כ"כ בחורה ותפלה עד שגם במקום שווקים בחורות ירושלים יהי ניכר שהוא ארצות החיים ולא מקום הרשעים שבהיבם קריוס מתים (כאלו הלאניסעטן) ובאופן זה יתהלך לפני ה' בארצות החיים גם במקום שווקים ח"ש ליון המלוינה (ירושלים כולה כנ"ל) קודש הקדשים כנ"ל.

* ומ"ש בפל הלשון ליון המלוינה י"ל דהיינו לאפוקי מאלה הרשעים המחללים את אה"ק וקראו בשמותם עלי אדמות על שם "ליון" כנ"ל וע"כ במקום שיש חשש זיוף על אחי סחורה או ענין א' לריבין בע"כ לדייק ולסמן מפני הרמאים לכל יעשו כמחבנתו ולזה אמר ליון המלוינה בכפילא דייקא בקדושה ועברה על אותו ליון אנו מתפללן ותחזינה עינינו בשופך לליון ברחמים:

* סד. הושענא קודש הקדשים. רנ"ף אהבה שכינה כבודך, לריבין להבין דלעיל אמר כבר למען שכינתך וכעת הוסיף לומר שכינה כבודך, וי"ל דהנה מבואר מהא"ר הקדוש ז"ע כי בית עומאה העכו"ם שמומך על הר הבית בעוה"ר הוא מכון (להבדיל) על מקום קדשי הקדשים עכ"ל. אוי ואצוי על אותו מקום שגם הכהן גדול לא נכנס כי אם ביה"כ לפני

מן השמים שיחזרו למקומם כי אין עוד זמן הגאולה בעון הדור וסיים רבינו (מלובלין) הנ"ל הלא חדשו כי הבחי "אני חמלוך" בדעתם עכבו זאת ובעונם ילא כרוז הנ"ל עכ"ה וזהו שאנו מצקשים הושענא עליהם שצטים (שיזווס לעלות העשרת השצטים כנ"ל לעזרנו ויעלו ולא ירדו) כיה"ר ב"צ:

ס. א"י הושענא עליהם שצטים, כבר אמרנו לפני אחי שנים על זה בשם רבינו הקדוש החורה מלובלין ז"ע אשר הגיד פ"א מאשר ראה כבר קרוב הגאולה כי הבני משה מעבר לנהר סמצטיון הלכו כבר לעזרתו ואח"כ ילא בת קול שיחזרו וכו'. והנה המקור לזה במשכנס מעבר לנהר סמצטיון הוא בירושלמי סנהדרין (פ' חלק) עיי"ש כי חלק השליש נכלעו בין האומות (ויחזרו רק כאשר יקויים ב"צ ובאו האובדים בארץ אשר והגדחים בארץ מארים והשתחוו לה' בהר הקדוש בירושלים) אמנה חלק השלישי (המוצח ומעולה שבהם) הוא מעבר לנהר סמצטיון ז"ע עליהם שצטים (כמו דאמריק בסוכה ארש"י ראיתי בני עליה והם מושטים והיינו הבני עליהם עליהם שצטים) הבני משה מעבר לנהר סמצטיון שיצאו בציאגלצ"צ:

* סא. עוד י"ל בזה דאנו מצקשים צמליה זכות בעד כנס"י דאם אולי ח"י יסעין המקערג ויאמר הלא בעוה"ר ילאו מה שילאו מכלל ישראל פושעים ומורדים והמה הרוצ ורק המיעוט הם שמחזיקים עלמם עוד בחורה ומסורה ואמונה אומן יח"ש באמת וא"כ רוצו רע ח"י להכריע לבק חוצה, אמנם נלערך עממינו עם עשרת השצטים שהמה עמך כולם לדיקים ועמהם בודאי החרדים ומאמינים המה הרוצ להכריע נגד הרשעים, והנה מלינו בלשון חז"ל הטהור מעליה, התרומה מעליה, היינו שזהו הרוצ ומעלה את שכנגדו, וזהו עליהם (מלי מעלה ומרבה) שצטים היינו עשרת השצטים עם הבני משה שמעבר לסמצטיון לכנס"י בגולה ועמהם ובזכותם אונחו הרוצ נגד הרשעים להכריע לבק זכות ועוצה:

סב. הושענא ליון המלוינה, קודש הקדשים. להבין הסמיכות משני אלו כי לבחורה הלא ליון אינו מקום קה"ק ביחוד רק בדרך כוללת נקרא ירושלים כולו גם ליון אצל בפרטות נא' מפורש במקרא הר ליון ירכתי לפון היינו מקום חצר מלכות בית דוד אצל לא הר המורי מקום קה"ק. אולם י"ל צרמ ע"ד שנכתבו בעוה"ר בימינו כת הרשעים בני צרינו מחריבי עולם ומחריבי קרתא קדישא בירושלים עוברי דת תורה וקראו להם שם ליוני"ם ויהרסו כל אשיות דת תורה וצפרע גדר ערוה ופרישות מנשים ומחכמים באדרת שער למען כחש צביל בנות ליון ח"ש ליון המלוינה (החנה בפירוש שתייחסו ויפיינו על שם ליון רק מי שהוא בחי) קדש הקדשים (כמו שפירש"י צפ קדושים בחלחלה כל מקום שאחז מעלה גדר ערוה שם אתה

גבולה (פדין זהו העול צבחי טוענת עולך כנז) ע"כ נבקש לרחמנו ולגאלנו צב"א:

* פ. א"י הושענא טוענת עולך יחידה ליחדך לריכך להבין הפי טוענת עולך וכי מהו לעול הוא זה ח"ו לקיים תורה ה' ומלוותיו, אדרבה מה עוב ומיה נעים להחזיק שנה, להניח חפילין, סוכה וארבעה מינים הקדושים, כהנה וכהנה כל המלות כולם הלא לית עב מינייהו. אמנם הנה אלה הרשעים ושלוי עולם השגו חיל צעריה חילקו סערטיפיקאטען לא"י והעולה או יורד לשם בניקל לו ללאות מזה יהודית כי זכאן הוא כבר חזי גוי ושם נעשה גוי גמור לחלל שנה ויר"ע ובר והגם שמסוכן גם עם הגוף כדי להמית ע"י הרולחים שמה אצל הם מפקירים ממילא את דמן של ישראל בגוף ובנפש והעיקר ללוד ולחרוז נפשות ל"ע, משא"כ ישראל מאמינים בני מאמינים שומרי דת יהודית להם יעמדו צעריה נסיונות רבות וקשות לאין שיפור ונדמה להם כבר, וכבר מזכיר שם רביו הצעשי"ע הקדוש ז"ע ותלמידיו הקדושים ז"ע כי דור האחרון בעקבתא דמשיחא יהיו הכסיונות קשים כ"כ צלמונה אומן ית"ש עד כי איש יהודי פשוט שיאמין צלמונה אחדותו וללקותו ית"ש יהי גדול לרבותא כמו הצעשי"ע צימיו ודורות הראשונים כנודע. אך אל תסברו אנשים כמונו מאמינים פשוטים אשר כבר הגענו למדרגת וכיואל כי גם להאמין צלמונה פשוטה אמונה שלימה צה ומשיחו כראוי זהו דבר גדול וקשה מאוד להשיג רבה אמונתו. ובכן נחש כולנו להשי" הושענא טוענת עולך צעבור עול הכסיונות הנוראים שסובלים אותן אשר "יחידה ליחדך" שצ"לונם ליחד יחודך ואחדותך צעולם צלמונה פשוטה וגם להאמין צלמונה ציחת המשיח צלתי שום מפלגה היפך שיטת הצעלפוריסטעין רק להצית משיח אלקי יעקב שנשמתו חיה גבול מעל גבול ונשמה גדולה וקדושה כזו לא היה עוד בעולם הזה כי נשמת משיח הוא מצחי יחידה שציחידה כמ"ש האריח"ל חכו יחידה ליחדך שיצא לגאלנו צב"א, והלא יש לך רצשי"ע למי להצית את המשיח כי ישנם ישראל קדושים לאלפים ורצבות אשר "כבושה בגולה" אם שהם ברוב נער הגלות עכ"ז "לומדת יראתך" לומדים תורה ליראה אותך ולעבדך וצעבורם אל חמנע מלמהר ישועתנו ועזרתנו סלה.

פא. הושענא יחידה ליחדך. כבושה בגולה, לומדת יראתך היינו יחידה ליחדך שאנחנו מאמינים בני מאמינים ציחודי הפשט האמיתי ית"ש. לא כן העמים אשר אנחנו צחוכם אם כי צימנו יאמרו כי ידעו את ה' אצל צלמונה השיחוף היינו השימוש שלהם ר"ל חכו רצבותא שאנו יחידה ליחדך (צלמונה יחידותך ית"ש. אם כי אנחנו) כבושה בגולה (ציניכס, ויבילים לפתות אותנו חלילה לומר לנו הלא גם אנחנו מאמינים צה ושי" יוכלו להסית לאמונתם הנכונה

מזל"א. א"י הושענא הכרונה עליך ונחשבה כלאן טבחה. הוא מה שהגיע אותנו צערי צעריה המריגות האכזריות לאחצני צאכ"ק צחוקם כותל המערבי וצחצרון ע"י המחמדים הפראים (אם כי גרמו זאת הצינים האחרים צלקיחתם המאנדאט מיד ממשה אנגלי הנכונה וכל מי שיש לו חלק ולוקח חבל חובלים צלקיחת המאנדאט הלו ה"ז צכלל ס"א הקאלאניטן גם אם יאמרו כי צרות החורה ינהלום כמו המחריים האגודיים וישוציים שקר צימינים והצל יפלה פיהם העמא והוא דרך כפירה ר"ל וקנאה עשו צן האריה ועי"ז נשפך דם צניי וכיון שניתן רשות למשחית ר"ל אינו מצחין ובר) עכ"פ ממשה אנגלי העמאה אשר עמדו לפנים ולקחו אחריות השמירה והממשלה צא"י והמה היו צשחיקתם צמחשך יד ה' עם הפראים והרולחים ופוד הגיד הפקיד הנליצ שלהם צפלשטינא כי "הצדק" עם המחמדים הרולחים אחרי כי היחודים לקחו להם זכות כמו חושצי הארץ שלהם וכיואל ח"ש הכרונה עליך (היינו שאירע הריגות ר"ל צדרך פראים או צמחשך צמקומות ולאנשים פרעיים אצל זאת עוד רע יוחר) ונחשציה (כמו מלאכת מחשבה שאמר הנליצ הרשע הניל שכוה צצדק וצכונה צמחשציה ודעת הגיע להם ח"י הכריגה הזאת כמו) כלא"ן טבחה (שהעתיך נכסך וצלאן ימכרם לעבה וישחטם חכו קנינו ומסחרו לשניהם וכי יעלה על הדעת לומר שאין עושים צצדק לשחטם. כי הלא האלן לכך נצראו והמה לקנינם ומחשצתם הראויי ימכרום וישחטום, ככה יחשצו את צניי) אחי לנו, ה' יאילנו ויעזרנו צ"צ:

עט. הושענא צחוק ודצוקה צן טוענת עולך, יחידה ליחדך, כבושה בגולה, הסמיכות צזה. וגם יש להבין ולדקדק צזה כי אם צחוקה ודצוקה צן אז אינה צבחי טוענת עולך אדרבה מחמת האהבה שצחוקה ודצוקה צן הוא כמ"ש ציעקב שצבד צרחל ויהיו צעיניו כימים אחרים צאכבתו אותה היינו שעוד יותר היה עוד צעבורה אם היה מוכרה כמ"ש צספרי הפשט. וא"כ מה זה טוענת עולך כנז אולם י"ל עפ"י דאיתא צרי"ה דף כ"ז ע"א דמללה"י ופירש"י שלעול על לאריהם נחנו וכי גדולי האחרונים ל"ה הרצצ"א גם הנאת הגוף צכדי מלוח לא נחשצ צע"כ צשציל העול של יראת המלות ועכ"ז חקשי הלא הוא צחוקה ודצוקה ודצוקה צן שלא יחשצ צעינו לעול ע"ז ח"י יחידה ליחדך (שכוה נשמת המשיח דקנו שיצא ויגאלנו יחידה שציחידה כיון שעיך קיום המלות הוא על ככה לציא"ל וכמשפרש"י צפ עקב מדחיל עכ"כ הציני לך צינים שלא יהיו צעיניך כחדשים כשחצרו לארץ חכו עבודה קשה לסבול עי"ל הגלות וצכלין סינים לחכות ועדיין לא צה ח"ש יחידה ליחדך על משיח דקנו כנז. ועדיין לא צה, ואדרבה אנו) כבושה

רשימין וסתמימין בשמות נרדפים ליונים, מרחים, אגודים, שהכל סובב הולך אל מקום אי בחוטות הכשרי' חלולים פועלים, וכהנה, ואת ה' לא ידעו לבטוח בישועתו אל לחנו עם בני ברייתך אין לנו שום כינויים אחרים רק שם ה' נקרא עלינו כי בשם קדשו נטחנו ונחורתו אנו מתפארים אורייתא וקוצי' וישראל חד, וזהו הושענא "רשומים בשמן" לישראל המאמינים ונושאים עליהם דגל החורב ומלויינים רק "בשמן" בלדד ומכרואי להושיענו בקרבן למען שמך:

צ. שואגים הושענא (זהו גי' מליית זכות לנשי כל זמן שהם שואגים אליך ית"ש הושענא) ולא יחשבו כחי ועולם ידי יעשה לי חיל בחריאת ידים כ"א צענינו. וגם צענינו הכלל כדעוהם הנפסדות של הני כחות העמלות והאגודים ע"ן בחוכם כמו שדפסו דבריהם ממנהיגיהם צעור, אל שרדי אמוני בניי שואגים רק אליך להושיעם. וז"ש) תמוכים עליך (כנז. ע"כ) הושענא:

צא. א"י שואגים הושענא תמוכים עליך הושענא י"ל למע נקט החילוק בפ"ע שואגים הושענא תמוכים עליך הושענא ובי אלו שואגים (להשי') הושענא אינם (ח"י) תמוכים עליך. אולם י"ל כי יש ז' מיני כחות לדיקים יש ששואגים ומרעשים על גלות וזרות ישראל ומסורים נפשם על הגאולה שלימה לקרבה במהרה צימינו ולחקן כל מה דלריך לה מה דאפשר (במוקדם. ז) אולם יש גי' לדיקים שהם בפ"ע עובדים עבודתם יומם וליל לחיקון מר"י שלהם. אולם להרעיש על חיקון הכלל ובאג"ל, לא אין להם רגש כ"כ וחושבים צנפס צרוב ענוותנותם היתירה (אולי יותר מדאי) קשוע עמך קודם וכו' [הגם כי מוזן ממילא וצפרע צימינו אלו כי יפה יותר עושים הכה ה' שפוסקים בלרכי הציבור לקרב הגאולה וכשאח"ל ציומא כל המחכה את הרבים אין חטא בא על ידו וזהו יחקן מה שלא יוכלו להשיגה על עצמם וחיקון נפשו כ"כ מפני שפוסקים בלרכי צבור (ופטורים מן החפלה ומן החפילין וכו') אולם יש מעלה לכה ב' הגז' כי מקבלים גזירת הכזרה בחמימות ואינם מערדים עצמם מעבודתם רק מקבלים הכל באהבה. אם כי אמרו ונדע בשם רבינו בצע"ס זי"ע שהחמרמר פ"א נגד גזירת חמורה שנגזרה ר"ל ואמר לו יר"א אי הלא מהסחם הוא בן גזירת הכזרה והשיב לו יפה הוא מה שלא היית צימי גזירת הכה להשמיד להרוג וכו' אשר מדרכי היסודי הרעיש עולם נגד זה ואחכ היית אומר מהסחם הוא בן גזירת הכזרה (כי זולת ז' לא יוכל לגזור אחשורוש) וע"כ יקבלוהו באהבה ויבי' בן ח"י עכ"ז בן הוא מעולם שני מיני לדיקים האלו. וזהו י"ל שואגים הושענא (להושיע מלחם וזרות הדור לגאלנו שואגים ומרעשים זה כה ה' של לדיקים) תמוכים עליך (אלו הם כה ב' כד שנקיימים חמים ה' עם ה"א כפירשי שם

סובלת סבלן אז הוא אינה עני סוערה ומתערמת דאדרבא שותקת וסובלת הכל באהבה. וגם מהו) פדויה עוצי (היינו משכ רבינו ואחו שייכות והמשך יש לה וגם להלן) וי"ל עפ"י ששמתחי בשם קדוש זקניי מרן בעל בני יששכר זי"ע שהגיד פ"א סובלת סבלן. גלוי וידוע לפניך ית"ש כי ה' נכחו לשבור מסגרות ולסחור מחילות צרל שצניו כביכול ולהציל הגאולה אך מה נעשה וכחיו השצמחי אחכס וגר וכיון שאתה סבלן כביכול ורואה בלחות גלותו ע"כ לחנו סובלי"ס הסבלני"ת שליך וז"ש סובלי"ת סבל"ך עכ"ה [ועי' מ"ש דברי חורב מהדורא ר' אוח ק"י - ק"א], וזהו י"ל כי סובלת סבלן (הלכות של גשמיית צעור"ר בגלותו קבלו ושותקים כפי ה"ל חמס על זה) עני סוערה (כנס"י סוערה ולועקת) פדויה עוצי (שפדיתנו ממלחם נשכיל לקבל החורה לקבל החורה ע"י משכ רבינו וללמוד את צנינו) לאן קדשים (ילדי צניי) קבלת יעקב (רק חורה משכ כמ"ש חורה לוח לנו משכ מורשה קבלת יעקב כדרך אצותינו) ועכשיו גם האגודיים מערבים בכלאים חורה ה' עם חכמה זרות וחילוניות צנחי ספר ובסאמיניר"א שלהם וציתור הגזירה שילאח עתה כי לא יחנו הממשלה רשות גם לפחות חנות זולת למי שלמד וגמר לימודו בגשווערצט-שולטן וגם ה' שש שנים עבד צבית המסחר, וחורה מה חכה עלי. והבצחורים שלמדו בחדר ובישיבה מוכרחים ח"י ע"י לחזור על הפתחים כולם מצלי יחנו להם רשות גם לפרנסת חנות קטנה. חורה הקדושה חגרי שק ולעקי צמרומים רצ"ע ראה גא מה נגזר על חורתך וע"י צודאי אסור לנו לשחק ולקבל באהבה גזירת שמד כזו השי' וילנו ויגאלנו צ"ב, וז"ש רשומים בשמן (שהולכים צפירות בלי גלות הזקן ואם ילכו בשולטן ולהיות קומי שש שנים צודאי יעצירו זה ח"י ע"כ) שואגים הושענא (צב"א):

* פת. הושענא עני סוערה, פדויה עוצי, לריכין להבין למע אמר פדויה עוצי דוקא שהוא מרע"ה והלא עיקרי הגאולים העתידים יהיו אלי הנציה ומשיח בן דוד, אל י"ל עפ"י מה שמוצא בטה"ק אגרא דפרקא (אות י"ד) דאם מתמרמר וצוכה האיש על גלות השכינה אז מחפורר צו נילון משכ רבינו עיישי"ה, ולפי"ז ממילא מוזן דכשנחפורר צחי משרע"ה הוא יתפלל על הגאולה ובאשר הצעיה השי"ת למשכ (כמבואר במדרש) כי לעתיד יבא לא"י עם קבל גדול ויוליכס קוממיות לארצנו, וזהו הסמיכות עני סוערה (היינו שסוערים על הגאולה, ועי"ז) פדות עוצי (נחפורר צחי משכ רבינו וממילא הוא יעורר רחמים לפדות אותנו) ונזכר עם משכ רבינו שיליך אותנו קוממיות לארצנו:

* פת. הושענא רשומים בשמן כי הכה כל הכחות והמפלגות החדשים מקרוב באו הם